

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

19 november 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.....	137
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	138
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	138
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	150
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.....	157
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	160
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.....	167
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.....	184
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering.....	215
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.....	215

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.....	219
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	220
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	226
 II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)	
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	231
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	234
 III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)	
Nihil	
 REGISTER	236

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ
EN PLATTELANDSBELEID

**Vraag nr. 7
van 24 september 2004
van de heer MARC VAN DEN ABEELLEN**

Distelbestrijding – Verplichting

Reeds in 1997 leverde het Instituut voor Natuurbehoud een rapport over distelbestrijding af. "De wettelijk verplichte bestrijding van distels in Vlaanderen : een standpunt van het Instituut voor Natuurbehoud" (Decler & Leten, 1997).

Hierin werd de economische noodzaak van een doorgedreven distelbestrijding sterk in vraag gesteld. Door het gebruik van moderne landbouwmethodes is het probleem van distelbestrijding op landbouwgronden voorbijgestreefd. Het rapport stelde dan ook voor om de verplichte bestrijding van drie tweejarige soorten (kale jonker, speerdistel en kruldistel) af te schaffen door een wijziging van artikel 43 van het koninklijk besluit (KB) van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en voor plantaardige producten schadelijke organismen.

Enkele jaren later brachten volksvertegenwoordiger Jan Loones en de VZW Natuurreservaten dit thema opnieuw onder de aandacht (schriftelijke vraag nr. 293 van 4 september 2000, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december

2000). De toenmalige minister antwoordde dat zij haar administratie Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) had gelast een dossier over distelbestrijding voor te bereiden.

In november 2002 rondde de Katholieke Universiteit Leuven (KU Leuven), departement Landbeheer, haar studie in opdracht van Aminal af ("Natuurtechnisch distelbeheer"). Ook zij bevelen aan enkel de verplichte bestrijding van de akkerdistel te behouden, en dit voor de andere drie distelsoorten op te heffen.

Neemt de minister-president op basis van deze universiteitsstudie een initiatief om artikel 43 van het KB van 19 november 1987 te wijzigen, zodat enkel de verplichte bestrijding van de akkerdistel wordt behouden ?

Antwoord

Ik heb kennis genomen van het historisch overzicht en van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om een wijziging van het KB van 19 november 1987 betreffende de bestrijding van voor planten en plantaardige producten schadelijke organismen, te wijzigen.

De bestrijding van distels ressorteert onder voornoemd besluit, dat nog altijd een federale bevoegdheid is.

Ik meen dat door de toename van natuurgebieden en ecologisch waardevolle gebieden en de verwevenheid tussen natuurgebieden en landbouwgebieden de economische noodzaak van een doorgedreven distelbestrijding steeds meer een dringende prioriteit is voor de landbouw.

Hierbij spreek ik me niet uit over het beste bestrijdingssysteem : chemisch of mechanisch.

Vermits dit een federale bevoegdheid is, komt het mij niet toe om hierin het voortouw te nemen; ik zal wel de vraag voorleggen aan de bevoegde minister Rudy Demotte (minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE
EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 1
van 1 oktober 2004
van mevrouw MIET SMET

Stora Enso – Expansiesteun

Via de krant vernam ik dat de Vlaamse overheid 35 miljoen euro expansiesteun zou toekennen aan de papierproducent Stora Enso in Langerbrugge in het kader van een groot investeringsproject in dit bedrijf. De steun zou uiteenvallen in twee maatregelen : een subsidie van 25,9 miljoen euro en een vrijstelling van roerende voorheffing goed voor 9 miljoen euro.

Zoals gebruikelijk is, heeft de Vlaamse overheid deze steun ter goedkeuring voorgelegd aan de Europese Commissie. Volgens dezelfde krant zou de Europese Commissie een deel van de Vlaamse steun voor de papierproducent Stora Enso verbieden.

Uit contacten met de Europese Commissie blijkt dat deze instelling op 8 september 2004 een beslissing nam in deze zaak en dat deze werd overgezonden aan de Belgische overheid.

1. Hoeveel miljoen euro van de Vlaamse steun strookt volgens de Europese Commissie niet met de EU-regels ?
2. Welke regel werd door de Vlaamse overheid met voeten getreden ?
3. Heeft Stora Enso reeds het volledige bedrag, namelijk 35 miljoen euro, ontvangen ?

Indien dit het geval is, hoe en binnen welke termijn zal de Vlaamse Regering het bedrag dat niet strookt met de Europese regels terugvorderen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Fientje Moerman (vraag nr. 1) en Geert Bourgeois (nr. 4).

Gecoördineerd antwoord

1. De aangemelde steun bedroeg 25.892.425 euro en 5 jaar vrijstelling onroerende voorheffing geschat op 9 miljoen euro. De beschikking van de Commissie van 8 september 2004 beperkt de steun tot maximaal 23.521.600 euro.

Het verschil bedraagt dus 2.370.825 euro plus de vrijstelling onroerende voorheffing.

2. De Vlaamse overheid heeft geen enkele regel overtreden. De steun werd aangemeld overeenkomstig punt 76 van de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (2001/C37/03).
3. De Vlaamse Regering heeft nog geen uitvoering gegeven aan de beschikking van 8 september 2004 en de onderneming heeft dus geen enkel bedrag ontvangen.

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 11
van 17 september 2004
van mevrouw GREET VAN LINTER

Vlaamse Rand – Grondaankoop OCMW Brussel

Naar verluidt, heeft het Brusselse OCMW de laatste jaren speculatieve operaties in de brede Vlaamse Rand verricht. Gronden worden goedkoop aangekocht, eventueel als landbouwgrond of zelfs als natuurgebied. Later zouden ze worden verkaveld en verkocht als bouwgrond.

Dit kan de verfransing natuurlijk in de hand werken.

1. Heeft de minister daar weet van ?
2. Kan hij mij dan voor de voorbije jaren meedelen:
 - om welke gemeenten het gaat,
 - om hoeveel kavels het gaat,
 - welk het doelpubliek is en op welke wijze de kavels te koop worden aangeboden,

- wat de omvang is per gemeente ?

Antwoord

Op basis van een eerste analyse blijkt dat het OCMW van Brussel inderdaad een aantal eigendommen heeft in de brede Vlaamse Rand. Concreet zou het hier gaan om ongeveer 92 kavels, gelegen in de gemeenten Tervuren (2), Meise (2), Asse (26), Machelen (1), Zaventem (3), Strombeek (1), Merchtem (18), Kraainem (1), Wemmel (3), Linkebeek (2), Sint-Pieters-Leeuw (2), Ternat (27) en Dilbeek (4). Volgens de gegevens die wij momenteel in ons bezit hebben, maken deze gronden geen voorwerp uit van een bestemmingswijziging en zij hebben er nooit voorwerp van uitgemaakt. Aangezien de Vlaamse Regering geen enkele bevoegdheid over, noch toezicht op het OCMW van Brussel heeft, ben ik in de onmogelijkheid na te gaan of de transacties op speculatieve wijze zouden gebeurd zijn en wat het doelpubliek en de omvang van deze transacties zijn.

Ook de administratie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over de mogelijkheid om deze transacties in kaart te brengen.

Vraag nr. 12 van 17 september 2004 van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Vervoerskosten

De omzendbrief van 22 december 2000 bepaalt dat de personeelsleden van het onderwijs en de centra voor leerlingenbegeleiding de vervoerskosten van het openbaar vervoer van en naar het werk terugbetaald krijgen, evenals dat zij recht hebben op een fietsvergoeding.

Deze omzendbrief stelt ook dat de inrichtende machten telkens in juni een voorschot krijgen op de middelen voor deze vervoerskosten op basis van de gegevens van het vorig jaar en dat in deze maand ook de afrekening gebeurt van het voorgaande jaar.

1. Hebben alle inrichtende machten in juni 2003 en in juni 2004 een voorschot gekregen op de middelen nodig voor respectievelijk 2004 en 2005 ?

Zo neen, waarom niet en wanneer zullen de inrichtende machten deze voorschotten ontvangen ?

2. Werd in juni 2003 en in juni 2004 de afrekening gemaakt voor respectievelijk de jaren 2002 en 2003 ?

Zo neen, wanneer zullen deze afrekeningen gebeuren ?

3. Indien het antwoord op een van vorige vragen ontkennend is, dan is het duidelijk dat de Vlaamse Gemeenschap haar verplichtingen niet is nagekomen, terwijl zij juist een voorbeeldfunctie zou moeten vervullen.

Het gevolg hiervan is echter dat sommige inrichtende machten er nu mee dreigen geen terugbetalingen meer te doen aan de personeelsleden, en dit tot zolang de Vlaamse Gemeenschap niet aan haar verplichtingen voldoet. De personeelsleden worden dus uiteindelijk het slachtoffer van het feit dat de Vlaamse Gemeenschap haar verplichtingen niet nakomt.

Kunnen inrichtende machten verplichtingen voor zich uitschuiven en hiermee "het voorbeeld" (!) van de Vlaamse Gemeenschap volgen ?

Antwoord

De vervoerskosten woon-werkverkeer met het gemeenschappelijk openbaar vervoer in de vorm van een sociaal abonnement worden vanaf 1 januari 2001, in uitvoering van de sectorale sociale programmatische van de sector Onderwijs (CAO V Onderwijs), volledig ten laste genomen van de werkgever. Tevens wordt vanaf die datum een fietsvergoeding toegekend, eveneens te betalen door de werkgever.

Deze tegemoetkomingen door de werkgever zijn bedoeld voor alle personeelsleden onderworpen aan de decreten "rechtspositie" van 27 maart 1991, de hogescholen en de pedagogische begeleidingsdiensten, alsmede voor de inspectiediensten en de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, ongeacht het net en het niveau.

Wat de onderwijsinstellingen, centra voor leerlingenbegeleiding, autonome internaten en pedago-

gische begeleidingsdiensten betreft, worden de abonnementskosten openbaar vervoer en de fietsvergoedingen in eerste instantie door de inrichtende machten als werkgever uitbetaald.

Uiteindelijk betreft het echter slechts een prefinanciering, want in uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst worden de tegemoetkomingen door de werkgever in de vervoerskosten van zijn personeelsleden na verloop van het jaar waarin ze werkelijk werden betaald, terugbetaald door het departement Onderwijs aan de betrokken inrichtende machten.

De concrete procedure bestaat uit volgende stappen.

- Vóór 28 februari volgend op het jaar waarop de vervoerskosten betrekking hebben, moeten de schuldvorderingen door de instellingen ingediend zijn bij het departement.
 - Volgens de regels uitgewerkt in de omzendbrief met referentie 13/AC/CR/JVM/JS van 21 december 2000 dient eind juni volgend op het jaar waarop de vervoerskosten betrekking hebben, het departement Onderwijs over te gaan tot de betaling van enerzijds het saldo en anderzijds een voorschot op basis van de gegevens van het ingediende kalenderjaar.
1. De inrichtende machten hebben in het kalenderjaar 2002 geen voorschot ontvangen op de vervoerskosten 2003 en tot op heden geen voorschot ontvangen voor de betaling van de vervoerskosten 2004.

De reden van het niet uitbetalen van het voorschot 2003 en 2004 ligt in het ontoereikende budget ingeschreven in respectievelijk de uitgavenbegrotingen 2003 en 2004.

Vanaf de opstart in 2001 van de terugbetaling van de vervoerskosten is gebleken hoe succesvol het initiatief werd onthaald en werd dan ook duidelijk dat het geraamde budget ontoereikend was.

Door de administratie werd bij elke budgetbespreking het dossier geagendeerd, maar in het verleden zonder positief gevolg. Het ingeschre-

ven krediet werd sinds de begrotingsopmaak 2001 enkel geïndexeerd, met uitzondering van de derde begrotingscontrole 2002 die een stijging opleverde van 2,7 miljoen euro. Het budget werd dienaangaande in de begroting 2003 teruggebracht tot 3,7 miljoen euro en niet aangepast aan het werkelijke stijgingsritme van de kosten. Het resultaat hiervan is een tekort aan middelen om verder tegemoet te komen aan de verplichting gesteld door CAO V i.v.m. de terugbetaling fietsvergoedingen en abonnementsgeld.

In de lopende begrotingsbesprekingen werd inmiddels nagegaan wat de budgettaire mogelijkheden zijn om de schuldvorderingen 2003 en 2004 in betaling te stellen. Het basisonderwijs werd op 20 september 2004 in betaling gesteld. In de door de regering doorgevoerde begrotingscontrole 2004 en de opgemaakte ontwerpbegroting 2005 werden voldoende middelen ingeschreven die ons toelaten tegen einde 2005 alle achterstallen aan de scholen terug te betalen.

2. Met de afrekeningen van het kalenderjaar 2002 werd gestart in maart 2003, direct na de uiterste datum van indiening van de schuldvorderingen. Hetzelfde gebeurde met de schuldvorderingen m.b.t. het kalenderjaar 2003 maar dan op datum van maart 2004.

Inmiddels zijn de vervoerskosten 2003 basisonderwijs in betaling gesteld op 20 september 2004.

3. Inrichtende machten kunnen de verplichting m.b.t. de vervoerskosten aan hun personeel niet-opschorten. De inrichtende machten worden door het arbeidsrecht algemeen beschouwd als werkgever.

Ik kan tevens meedelen dat de Vlaamse Regering bij de recente begrotingsbesprekingen ervoor geopteerd heeft om extra geld vrij te maken voor de uitvoering van de lopende CAO. Wat de terugbetaling van de vervoerskosten en fietsvergoedingen betreft, moet dit het mogelijk maken de inrichtende machten in 2004 en uiterlijk tegen eind 2005 volledig te vergoeden. Hiertoe wordt bijkomend in 9,8 miljoen euro voorzien.

Vraag nr. 14
van 17 september 2004
van de heer JAN ROEGIERS

Onderwijspersoneel – Fietsvergoeding

Op 11 maart 2004 stelde ik een vraag om uitleg aan mevrouw Vanderpoorten over de fietsvergoeding in het onderwijs, toen ging het over de interpretatie van het begrip "woon-werktraject" door de scholen en de onduidelijkheid, vooral qua uitbetaling, die daaruit voortvloeide.

Hierbij aansluitend wil ik graag een ander probleem aankaarten, namelijk het feit dat scholen geen fietsvergoeding meer kunnen uitbetalen wegens geldgebrek.

Van de scholen wordt blijkbaar verwacht dat ze het geld bestemd voor fietsvergoedingen zelf voorschieten. Het departement Onderwijs betaalt dit bedrag normaal gezien wel terug, maar neemt daarvoor ruim de tijd. Scholen moeten vaak één tot anderhalf jaar wachten op het verschuldigde geld, met als gevolg dat directies de fietsvergoedingen (tijdelijk) niet meer uitbetalen.

Het kan toch niet de bedoeling zijn dat scholen gedwongen worden op zoek gaan naar overbruggingskredieten om hun leerkrachten correct te vergoeden. Het klopt niet dat sportieve, milieuvriendelijke, fietsende leerkrachten de dupe zijn van een manklopende financieringsovereenkomst.

1. Is de minister op de hoogte van dit probleem ?

Hoe verklaart hij deze gang van zaken ?

Wat is zijn houding dienaangaande ?

2. Volgens mijn informatie doet dit probleem zich het sterkst voor in het buitengewoon onderwijs, klopt dit ?

Zo ja, wat is daar de verklaring voor ?

3. Is de minister van plan om deze gang van zaken te herzien, bijvoorbeeld door het departement Onderwijs te vragen sneller tot betaling over te gaan ?

Zo ja, aan welke maatregelen en timing denkt de minister concreet ?

Antwoord

De vervoerskosten woon-werkverkeer met het gemeenschappelijk openbaar vervoer in de vorm van een sociaal abonnement worden vanaf 1 januari 2001, in uitvoering van de sectorale sociale programmatie van de sector Onderwijs (CAO V Onderwijs), volledig ten laste genomen van de werkgever. Tevens wordt vanaf die datum een fietsvergoeding toegekend, eveneens te betalen door de werkgever.

Deze tegemoetkomingen door de werkgever zijn bedoeld voor alle personeelsleden onderworpen aan de decreten rechtspositie van 27 maart 1991, de hogescholen en de pedagogische begeleidingsdiensten, alsmede voor de inspectiediensten en de Dienst voor Onderwijsontwikkeling, ongeacht het net en het niveau.

Wat de onderwijsinstellingen, centra voor leerlingenbegeleiding, autonome internaten en pedagogische begeleidingsdiensten betreft, worden de abonnementskosten openbaar vervoer en de fietsvergoedingen in eerste instantie door de inrichtende machten als werkgever uitbetaald.

Uiteindelijk betreft het echter slechts een prefinanciering, want in uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst worden de tegemoetkomingen door de werkgever in de vervoerskosten van zijn personeelsleden na verloop van het jaar waarin ze werkelijk werden betaald, terugbetaald door het departement Onderwijs aan de betrokken inrichtende machten.

De concrete procedure bestaat uit volgende stappen.

- Vóór 28 februari volgend op het jaar waarop de vervoerskosten betrekking hebben, moeten de schuldvorderingen door de instellingen ingediend zijn bij het departement.
- Volgens de regels uitgewerkt in de omzendbrief met referentie 13/AC/CR/JVM/JS van 21 december 2000 dient eind juni volgend op het jaar waarop de vervoerskosten betrekking hebben, het departement Onderwijs over te gaan tot de betaling van enerzijds het saldo en anderzijds een voorschot op basis van de gegevens van het ingediende kalenderjaar.

1. Ik ben ervan op de hoogte dat er een achterstand is in de uitbetaling van de geprefinancierde fietsvergoedingen en abonnementskosten aan de inrichtende machten.

De oorzaak hiervan is enerzijds het succes van de maatregel en anderzijds het niet aanpassen van het budget ingeschreven in de uitgavenbegroting, programma Algemeen, onderwijs en vorming. Het ingeschreven krediet werd sedert de begrotingsopmaak 2001 enkel geïndexeerd, met uitzondering van de derde begrotingscontrole 2002 die een stijging opleverde van 2,7 miljoen euro. Het budget werd echter in de begroting 2003 teruggebracht tot 3,7 miljoen euro en niet aangepast aan het werkelijke ritme van de kosten. Het resultaat hiervan is een tekort aan middelen om verder tegemoet te komen aan de terugbetaling fietsvergoeding en abonnementsgeld aan de inrichtende machten.

Het is niet mijn bedoeling om de maatregel m.b.t. woon-werkverkeer voor het onderwijspersoneel ingeschreven in de CAO V in vraag te stellen. In de lopende begrotingsbesprekingen werd inmiddels nagegaan wat de budgettaire mogelijkheden zijn om de schuldvorderingen 2003 en 2004 in betaling te stellen. Het basisonderwijs werd op 20 september 2004 in betaling gesteld. In de door de regering doorgevoerde begrotingscontrole 2004 en de opgemaakte ontwerpbegroting 2005 werden voldoende middelen ingeschreven die ons toelaten tegen einde 2005 alle achterstallen aan de scholen terug te betalen.

2. Uit de geregistreerde gegevens blijkt niet dat het gestelde probleem sterker tot uiting komt in het buitengewoon onderwijs. Inmiddels is de sector basisonderwijs in betaling gesteld zonder een onderscheid te maken tussen gewoon of buitengewoon onderwijs.
3. Zoals hierboven aangegeven, ligt de oorsprong van het probleem niet in de verwerking van de gegevens maar is van bij aanvang van de maatregel, die een onverwacht succes kende, een ontoereikend budget ingeschreven in de begroting.

Vraag nr. 15
van 24 september 2004
van de heer JOS DE MEYER

Gemeenschapsonderwijs – Ongebruikte infrastructuur

Met grote belangstelling lezen we het Jaarverslag 2003 van het Gemeenschapsonderwijs, dat ons recentelijk werd toegestuurd.

Het verslag geeft een goed maar beknopt beeld van de werking van het Gemeenschapsonderwijs.

Graag had ik echter een paar vragen voorgelegd voor aanvullende informatie.

1. Welke zijn de bouwplannen van het Gemeenschapsonderwijs voor nieuwbouw en grote infrastructuurwerken voor de periode 2005-2007 ?
2. Kan de vice-minister-president een overzicht geven van de leegstaande gebouwen van het Gemeenschapsonderwijs ?
 Wat is hiervan de toekomstige bestemming ?
 Wat is hiervan de waarde ? Hoe worden de inkomsten aangewend bij eventuele verkoop ?
3. Welke gronden heeft het Gemeenschapsonderwijs in eigendom die niet worden gebruikt voor onderwijsdoeleinden ?
 Wat is hiervan de toekomstige bestemming ?
 Wat is hiervan de waarde ? Hoe worden de inkomsten aangewend bij eventuele verkoop ?
4. Welke beleidsplannen hebben het Gemeenschapsonderwijs en de minister van Onderwijs ten aanzien van de niet voor onderwijs gebruikte infrastructuur van het Gemeenschapsonderwijs ?

Antwoord

1. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de beslissing van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs betreffende de planning 2005-2007.
2. Gebouwen die niet meer gebruikt worden voor onderwijsdoeleinden (en niet meer van nut kunnen zijn in de toekomst voor onderwijs) worden overgedragen aan het centrale niveau en vervreemd (indien mogelijk, indien niet

wordt er een andere oplossing gezocht). De verkoop van onroerende goederen van het Gemeenschapsonderwijs gebeurt door de Aankoopcomités van het Ministerie van Financiën. Het zijn ook de respectieve Aankoopcomités die de waarde van de gebouwen schatten.

De opbrengsten bij een verkoop van onroerende goederen worden verdeeld volgens de beslissing van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs van 10 oktober 2003. Eén vierde van de nettoverkoopprijs zal bij de verkoop van gebouwen bij het centraal niveau blijven om de beheerskosten te dekken van gebouwen overgedragen aan het Gemeenschapsonderwijs en de jaarlijkse premie voor de patrimoniumverzekering te betalen. Eén vijfde zal bij de verkoop rechtstreeks aan de scholengroepen worden doorgestort om als Kleine Infrastructuurwerken (KIW) te worden gebruikt. De rest (55%) wordt voorbehouden voor de scholengroep in de vorm van trekkingsrechten voor investeringen in het kader van KIW en GIW (*Grootschalige Infrastructuurwerken – red.*).

3. Het Gemeenschapsonderwijs heeft weinig gronden in eigendom die niet gebruikt worden voor onderwijsdoeleinden. De decreetgever heeft in 1988 enkel de onroerende goederen gebruikt door het Gemeenschapsonderwijs overgedragen van de Vlaamse Gemeenschap naar de ARGO (*Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs – red.*).

Bovendien tracht het Gemeenschapsonderwijs zijn patrimonium zo rationeel mogelijk te gebruiken. Gronden die niet meer gebruikt worden en waarvoor het Gemeenschapsonderwijs ook geen bestemming ziet voor de toekomst, worden te koop gesteld.

4. Beslissingen omtrent het verwerven, beheren en vervreemden van onroerende goederen behoren tot de autonomie van het Gemeenschapsonderwijs. Het bijzonder decreet van 14 juli 1998 legt deze bevoegdheden bij de Raad van het Gemeenschapsonderwijs. De opbrengst van de vervreemding van de roerende en onroerende goederen van het Gemeenschapsonderwijs komt hem toe.

De minister van Onderwijs heeft met deze infrastructuur in principe geen plannen. Zoals

vermeld, tracht het Gemeenschapsonderwijs zijn patrimonium zo rationeel mogelijk te gebruiken.

Onroerende goederen die niet meer gebruikt worden en waarvoor het Gemeenschapsonderwijs ook geen bestemming ziet voor de toekomst, worden te koop gesteld. De verkoopopbrengsten zijn gelet op de beperktheid van de investeringsmiddelen van de Vlaamse Gemeenschap absoluut nodig om het patrimonium op peil te houden. Ze worden uitsluitend aangewend voor nieuwbouw, renovatie en geschiktmakingswerken en patrimoniumgerelateerde uitgaven (brandverzekering).

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 16
van 24 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Opvoeding door Sport – Evaluatie

Zie :
Vlaams minister van Cultuur, Jeugd,
Sport en Brussel
Vraag nr. 7
van 24 september 2004
van de heer Kris Van Dijck
Blz. 162

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Vraag nr. 17
van 24 september 2004
van de heer WIM VAN DIJCK

Voormalig Lyceum Tienen – Onderhoud en bestemming

In de schoolgebouwen aan de Albertvest 86 in Tienen – het voormalig lyceum – wordt sinds het vertrek van de laatste groep leerlingen, die van de Basisschool Tienen West, geen les meer gegeven. De gebouwen staan leeg.

Stilaan beginnen de elementen greep te krijgen op de gebouwen en hun omgeving. Hele stukken zijn al aardig overwoekerd. Indien die toestand nog langer blijft duren, dreigt een heuse stadskanker te ontstaan.

1. Naar verluidt wil de overheid het gebouw verkopen.

Wat is de stand van zaken daaromtrent? Zijn er potentiële kopers, is er overleg met het stadsbestuur van Tienen?

2. Indien de verkoop van de gebouwen lang zou aanslepen, wie zorgt dan voor een minimaal onderhoud van de site?

Antwoord

1. De afgevaardigd bestuurder van het Gemeenschapsonderwijs besliste op 19 april 2004 om bovenvermeld domein te verkopen. Op 11 mei 2004 werd een lastgeving tot verkoop gegeven aan het Aankoopcomité te Mechelen. De verkoop kan nog niet opgestart worden omdat er nog een oriënterend bodemonderzoek noodzakelijk is om een bodemattest te verkrijgen.

Er blijkt duidelijk interesse te bestaan voor het domein, ondanks het feit dat er nog geen publicatie heeft plaatsgevonden.

2. Het onderhoud van het domein is vanaf heden tot de verkoop in handen van het Gemeenschapsonderwijs. Momenteel wordt er een dossier opgesteld om het domein op te kuisen, voor een deel van het domein is dit reeds uitgevoerd.

**Vraag nr. 18
van 24 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Secundair onderwijs – Experiment polyvalente 1ste graad

In de Beleidsbrief 2002-2003 (Stuk 1402 (2002-2003) – Nr. 1) engageerde minister Vanderpoorten zich om in het daaropvolgende schooljaar in een twintigtal scholen een experiment met een polyvalente eerste graad in het secundair onderwijs te starten. Ze wil een haalbare vorm van een polyvalente eerste graad (eerste en tweede jaar), met zoveel mogelijk gemeenschappelijke vakken voor alle leerlingen. Het aantal keuze-uren vermindert ten voordele van een nieuwe invulling van het vak Technologische Opvoeding.

Het is de bedoeling om hiermee de te-snelle-keuze tegen te gaan.

Omdat deze visie mij aan het hart ligt, stelde ik graag hierover volgende vragen.

1. Is dit experiment de facto opgestart? Zo ja, wanneer, met wie, welk budget en wat zijn de voorlopige resultaten? Zo neen, waarom niet?
2. Wat is de visie van de minister in verband met de polyvalente eerste graad? Welke beleidsini-

tiatieven plant de minister hieromtrent eventueel?

Antwoord

1. Het experiment "polyvalente eerste graad met aandacht voor technologische opvoeding" paste in een hertekening van het secundair onderwijslandschap. De discussie over deze hertekening werd nog onder de vorige legislatuur stopgezet.

Wat specifiek desbetreffend experiment betreft, heeft de Dienst voor Onderwijsontwikkeling een concept uitgewerkt dat vorig jaar aan de koepels van inrichtende machten werd voorgesteld. Vermits er geen consensus kon worden gevonden en een breed draagvlak onontbeerlijk is voor kans op slagen, werd het experiment niet opgestart.

2. Ook in de huidige regeerperiode blijft de zorg om leerlingen correct te leren kiezen een heikel thema. Los van de nog open vraag of dit met een structurele ingreep wordt opgelost, kunnen we toch stellen dat dit een van de leidende thema's is in de projecten Accent op Talent, gelanceerd door de Koning Boudewijnstichting. In nogal wat voortrekkersscholen wordt juist rond dit thema vernieuwingsgericht gewerkt. Op 8 december stelt de Koning Boudewijnstichting haar tweede boek voor rond Accent op Talent, waarin men het o.m. hierover zal hebben.

Wat het eigen beleidswerk betreft, wijzen we op het regeerakkoord dat expliciet vermeldt dat werk zal worden gemaakt van een competentiegerichte opleidingenstructuur en modulering van het opleidingsaanbod. In het secundair onderwijs zullen stappen worden gezet om de barrières tussen de onderwijsvormen ASO, TSO, KSO en BSO af te zwakken en sterker in te zetten op talentontwikkeling door onder meer geïndividualiseerde leerwegen.

(ASO: algemeen secundair onderwijs; TSO: technisch secundair onderwijs; KSO: kunst secundair onderwijs; BSO: beroepssecundair onderwijs – red.)

Het regeerakkoord wordt concreet vertaald in een beleidsnota die later dit jaar aan het

Vlaams Parlement zal worden voorgelegd. In deze nota, die momenteel wordt voorbereid, zullen in het vooruitzicht gestelde tastbare maatregelen en initiatieven aan bod komen. Voorlopig wil ik hier niet op vooruitlopen. Wel ben ik ervan overtuigd dat elke verandering in onderwijs met alle betrokken partners grondig moet worden overlegd en, indien ingrijpend, best stapsgewijs door middel van zogenaamde "proeftuinen" wordt ingevoerd.

Ik spreek mij er in de actuele stand van zaken dan ook nog niet over uit of een experimentele polyvalente eerste graad opnieuw wordt overwogen.

Vraag nr. 5
van 1 oktober 2004
van de heer JAN PEUMANS

Tewerkstellingscel Ford Genk - Evaluatie

Op 15 januari 2004 richtte toenmalig Vlaams minister van Werkgelegenheid Renaat Landuyt in het kader van "Jobactie Limburg" een tewerkstellingscel op voor de ex-werknemers van Ford Genk.

1. Hoeveel dossiers van ex-werknemers van Ford Genk werden er sinds 15 januari 2004 behandeld :
 - a) in totaal ;
 - b) per afdeling van de tewerkstellingscel (Genk, Houthalen, Bilzen) ?
2. In hoeveel gevallen van het totaal aan behandelde dossiers werd er voor de sollicitant een nieuwe betrekking gevonden :
 - a) in totaal ;
 - b) per afdeling van de tewerkstellingscel (Genk, Houthalen, Bilzen) ?
3. Hoe groot is het aandeel van interimjobs in de totale hertewerking van ex-werknemers van Ford Genk ?
4. In hoeveel van het totaalaantal behandelde dossiers moesten de betrokken sollicitanten omschoold worden ?

Antwoord

Situering

Collectief ontslag

- Bij Ford Genk: 2.984 betrokken werknemers (953 werknemers konden op brugpensioen, 2.031 werknemers kregen een gouden handdruk).
- Bij de toeleveringsbedrijven: 342 betrokken werknemers (het aantal werknemers dat met brugpensioen kon is niet bekend).

Totaal: 2.031 + 342 = 2.373 ontslagen werknemers

Eerste kwartaal 2004

De 2.373 ontslagen werknemers ontvingen een uitnodiging voor een informatievergadering in één van de drie tewerkstellingscellen.

Verdeling van de werknemers over de 3 tewerkstellingscellen:

- Tewerkstellingscel Genk: 39 % van het totaal aantal ontslagen werknemers;
- Tewerkstellingscel Houthalen-Helchteren: 35 % van het totaalaantal ontslagen werknemers;
- Tewerkstellingscel Bilzen: 26 % van het totaal aantal ontslagen werknemers.

Tijdens de informatievergadering kregen de ontslagen werknemers informatie van de RVA, de VDAB en Ascento (outplacementbegeleiding). De werknemers konden na deze vergadering ervoor kiezen om gebruik te maken van de dienstverlening van de VDAB of Ascento.

Tweede kwartaal 2004

Vanaf het tweede kwartaal van 2004 werd de ontslagen werknemers een verdere VDAB-service aangeboden in de lokale werkwinkels. De drie tewerkstellingscellen worden verder gebruikt door Ascento voor de outplacementbegeleiding zoals die bepaald is in het sociaal akkoord.

Laatste beschikbare VDAB-gegevens: 31-08-2004

Vragen

1. Aantal werknemers ingeschreven als werkzoekende bij de VDAB op 31-08-2004:

- 1.362 ex-werknemers van Ford,
- 256 ex-werknemers van de toeleveringsbedrijven.

Totaalaantal: 1.618 (= 68 % van het totaal aantal ontslagen werknemers).

Maandelijks schrijven zich nog bijkomende ex-werknemers in bij de VDAB en dit na een periode van tewerkstelling of ziekte.

Opdeling per tewerkstellingscel: niet beschikbaar, omdat registratie bij de VDAB gebeurt aan de hand van één registratiecode voor alle getroffen werknemers (Ford Genk of toeleveringsbedrijf), ongeacht de tewerkstellingscel waar ze voortgeholpen werden.

2. Op 31-08-2004 waren 572 ex-werknemers uitgestroomd. Dit betekent dat 35,4 % van de werknemers die zich hebben ingeschreven als werkzoekende, eind augustus 2004 niet meer werkzoekend waren.

Opdeling per tewerkstellingscel: niet beschikbaar.

3. Geen gegevens beschikbaar.

Indicatie: Ascento heeft 200 ex-werknemers die een job hadden gevonden, bevraagd. Daaruit bleek dat 90 ex-werknemers (= 45 %) via een interimjob opnieuw aan de slag zijn gegaan.

4. 484 ex-werknemers volgden sinds de opstart van de tewerkstellingscellen bij de VDAB een informatiesessie rond opleiding of bijscholing in een bepaald beroep of een bepaalde sector. Tot op heden komen er geregeld ex-werknemers langs bij de VDAB met vragen omtrent opleidingen.

Toestand 31-08-2004

382 ex-werknemers hebben een beroepsspecifieke- opleiding bij de VDAB aangevraagd.

Toestand van deze dossiers

- Aanvraag gedaan: 6
- In behandeling (toelatingstests, medisch onderzoek,...): 81
- Klaar voor start opleiding: 112
- Bezig met de opleiding: 72
- Opleiding beëindigd: 136
- Opleiding stopgezet om diverse redenen: 17

17 ex-werknemers hebben een sollicitatietraining aangevraagd.

Toestand van deze dossiers

- Aanvraag gedaan: 2
- Bezig met de sollicitatietraining: 2
- Sollicitatietraining beëindigd: 13

161 ex-werknemers hebben een cursus persoonsgerichte vorming (cursus ter bevordering van de persoonlijke en sociale vaardigheden) aangevraagd.

Toestand van deze dossiers

- Aanvraag gedaan: 14
- In behandeling: 6
- Bezig met de opleiding: 1
- Opleiding beëindigd: 136
- Opleiding stopgezet om diverse redenen: 3

Voor 105 ex-werknemers is een opleiding op de werkvloer aangevraagd.

Toestand van de dossiers

- Aanvraag gedaan: 4
- Bezig met de opleiding: 64
- Opleiding beëindigd: 27
- Opleiding stopgezet om diverse redenen: 10

Vraag nr. 6
van 1 oktober 2004
van de heer ROB VERREYCKEN

Inwerkingstrajecten – Evaluatie

Het decreet betreffende het inwerkingsbeleid van 4 juni 2003, van kracht sedert 1 september 2003, bepaalt dat de Vlaamse Regering financiële middelen vrijmaakt waarmee de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) aan de "doelgroep", omschreven als "nieuwkomers" en "oudkomers", bijzondere "inwerkingstrajecten" aanbiedt, die minstens bestaan uit een loopbaanoriëntatie en een trajectplan. Het systeem werd opgezet via de lokale werkwinkels.

Bij weigering door betrokkene is geen sanctie bepaald, tenzij dan dat de VDAB de weigering kan meedelen aan de dienst die bevoegd is voor de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen of het leefloon.

De vraag lijkt nuttig welke omvang dit beleid intussen heeft aangenomen en welke daarvan de meetbare resultaten zijn. Bovendien lijkt het nuttig te vragen hoe de concrete samenwerking met de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) en de OCMW's verloopt.

1. Welk bedrag aan middelen werd voor 2004 door de Vlaamse Regering vrijgemaakt voor de organisatie van het inwerkingsbeleid, en voor hoeveel inwerkingstrajecten was dit bedrag bedoeld ?
2. Hoeveel lokale werkwinkels bieden momenteel de beschikbare inwerkingstrajecten aan ?
3. Hoeveel personen hebben sedert het in werking treden van het decreet tot op heden een inwerkingstraject aangevat ?

Hoeveel daarvan zijn "oudkomers", hoeveel "nieuwkomers" ?

Hoeveel daarvan hebben tot op dit ogenblik een loopbaanoriëntatie ontvangen, hoeveel een trajectplan ?

4. Hoeveel van deze personen hebben tot op heden een baan gevonden ?

5. In hoeveel gevallen werd tot op heden de weigering, zoals omschreven in artikel 7 van het decreet, vastgesteld ?

Hoeveel gevallen van weigering werden meege-deeld aan de RVA, hoeveel aan de OCMW's ?

6. In hoeveel gevallen heeft de RVA aan deze melding van weigering daadwerkelijk een sanctie verbonden ?

Antwoord

1. Het inwerkingsdecreet van de Vlaamse Regering is gericht op volgende doelgroepen (artikel 3 van het inwerkingsdecreet):

- nieuwkomers: meerderjarige vreemdelingen die voldoen aan de doelgroepvoorwaarden van het inburgeringsdecreet (cfr. artikel 3 van het inburgeringsdecreet);
- oudkomers: legaal in België verblijvende niet-Nederlandstalige meerderjarige burgers met een socio-culturele achtergrond teruggaand op een staat die geen lid is van de Europese Unie en die:
 - niet behoren tot de doelgroep nieuwkomers;
 - overeenkomstig de geldende wetgeving het recht op arbeid in België kunnen genieten.

Om tot de doelgroep te behoren, moeten de nieuw- en oudkomers vanwege hun gebrekkige kennis van de Nederlandse taal of hun zwakke sociaal-economische positie achterstandskenmerken vertonen die kunnen leiden tot kansarmoede.

De VDAB organiseert de inwerkingstrajecten met middelen uit de eigen dotatie en met volgende bijkomende middelen:

- specifiek voor de doelgroep die in het inburgeringsdecreet bepaald is: 5.888.000 euro; met deze middelen worden 1.956 trajectbegeleidingen met taalopleiding georganiseerd;

- voor de oudkomers werd in het kader van het werkgelegenheidsakkoord 6.850.000 euro vrijgemaakt:
 - 3.360.000 € voor de realisatie van 1.500 extra trajecten functioneel Nederlands;
 - 2.000.000 € voor 2.000 trajectbegeleidingen;
 - 1.490.000 € voor het inzetten van 30 FTE die 1.500 coachings doen.
2. Gelet op de bekommernis voor een efficiënte besteding van de middelen werd in deze dienstverlening voorzien conform de spreiding van de doelgroep over Vlaanderen. Niet in elke werkwinkel kan deze dienstverlening worden geboden.
 3. Trajecten opgestart sedert inwerkingtreding decreet (1/9/2003); toestand 30 september 2004

	Doelgroep	Opgestarte trajecten met trajectplan	Trajecten met module loopbaanoriëntatie
NT2-opleiding in het traject	Nieuwkomer definitie inburgeringsdecreet	700	191
	Nieuwkomer uitbreiding doelgroep VDAB	926	25
	Subtotaal	1626	216
Geen NT2-opleiding in het traject	Nieuwkomer definitie inburgeringsdecreet	462	118
	Nieuwkomer uitbreiding doelgroep VDAB	1471	43
	Subtotaal	1933	161
Totaal		3559	377

Verklaring

- Nieuwkomer definitie inburgeringsdecreet: werkzoekenden die voldoen aan de doelgroepvoorwaarden van het inburgeringsdecreet.
- Nieuwkomer uitbreiding doelgroep VDAB: naast de nieuwkomers zoals bepaald in het inburgeringsdecreet werken de VDAB-inwerkingsconsulenten en trajectbegeleiders ook voor volgmigranten, vluchtelingen en asielzoekers die reeds langer in het land verblijven maar die voor het eerst de arbeidsmarkt betreden (minder dan een jaar voor de opstart van het traject).

Alle trajecten worden met een trajectplan opgestart. De loopbaanoriëntatie maakt deel uit

van iedere trajectbegeleiding. In het voorjaar van 2004 werd de ontwikkeling en evaluatie van een specifieke module loopbaanoriëntatie voor anderstaligen met een taalachterstand Nederlands gerealiseerd. Deze zijn apart aangeduid in de bovenstaande tabel als trajecten met module loopbaanoriëntatie. Het aantal trajecten is relatief laag aangezien deze module als experiment was opgestart en pas vanaf oktober 2004 voor alle nieuwkomers zal gebruikt worden.

4. Volgens het Beheerscontract van de VDAB met de Vlaamse Regering meet VDAB de uitstroom uit trajecten pas 6 maanden na het beëindigen van de laatste actie in het traject. De gevraagde gegevens slaan op trajecten die maximaal 1 jaar geleden zijn opgestart, zodat in onderstaande tabel slechts een beperkt aantal van de trajecten voorkomt. De uitstroombetaling geeft aan of

een persoon nog ingeschreven is als niet-werkende werkzoekende.

Doelgroep	Beëindigde trajecten	Uitgestroomd	% uitstroom
Nieuwkomer definitie inburgeringsdecreet	113	59	52,21%
Nieuwkomer uitbreiding doelgroep VDAB	465	212	45,59%
Totaal	578	271	45,89%

5. In totaal werden er 3 transmissies overgezonden aan de RVA. Deze aanpak geldt voor iedere werkzoekende en past in onze rechten- en plichtenbenadering. Indien er een passend aanbod is, dient de werkzoekende hierop in te gaan. We zullen wel in het kader van het inwerkingsbeleid de komende jaren nog serieus moeten investeren om een behoeftegedekkend aanbod te realiseren.

De transmissie zelf naar RVA wordt in de VDAB-databank opgeslagen, de transmissie naar OCMW niet. In de werkwinkels kan het nauw samenwerkingsverband tussen OCMW-trajectbegeleiders en VDAB-trajectbegeleiders gebruikt worden om klanten te activeren.

6. De VDAB wordt door de RVA wel op de hoogte gebracht van schorsingen uit de werkloosheid, zonder dat evenwel de reden wordt meegedeeld. De gegevens over de door RVA genomen beslissingen worden best bij deze dienst opgevraagd.

Aangezien er enkel met de RVA een samenwerkingsprotocol bestaat op centraal niveau dat de gegevenstransmissie regelt, en niet met de OCMW's, kan de dienst enkel gegevens verstrekken over de gegevensoverdracht naar de RVA.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

Vraag nr. 14
van 24 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Kinderopvang – Stand van zaken

Voormalig minister voor Welzijn Mieke Vogels opteerde in haar beleidsplan voor kinderopvang voor een tweesporenbeleid. Enerzijds een toename van het aantal opvangplaatsen in de gesubsidieerde sector en anderzijds het creëren van nieuwe opvangplaatsen in de particuliere sector.

1. Kan de minister medelen of het aantal opvangplaatsen in de kinderopvang inderdaad gevoelig gestegen is, en of er nog uitbreiding noodzakelijk is ?

Is er vooral een stijging van het aantal particuliere opvangplaatsen, of zijn er vooral nieuwe opvangplaatsen in de gesubsidieerde sector bijgekomen ?

Hoe vertaalt zich dit per provincie ?

2. Zijn er tijdens de vorige legislatuur kinderdagverblijven failliet gegaan ? Zo ja, over welke kinderdagverblijven gaat het dan ?

Antwoord

1. Voor het aantal opvangplaatsen verwijst ik naar tabel als **bijlage**.

De Vlaamse Regering gaat er in het regeerakkoord van uit dat er nog bijkomende opvang nodig is. Kind en Gezin doet op dit moment de inschatting van de evolutie van de mogelijke behoefte. Daarnaast is er ook de Europese beslissing van Barcelona om voor de voorschoolse opvang in een opvangplaats te voorzien voor 33 kinderen op 100. Dit cijfer wordt globaal voor Vlaanderen reeds gehaald. De Vlaamse Regering gaat na in hoeverre het cijfer van 33 ook per regio nodig of haalbaar is.

Voor kinderen in de basisschool moet er voor de Europese Unie een plaats zijn voor 90 kinderen op 100. Via de basisschool zelf is dit getal reeds bereikt. Voor de buitenschoolse opvang is dit streefcijfer niet nodig. Toch lijkt de behoefte aan kwaliteitsvolle buitenschoolse opvang nog groter dan het aanbod. In welke mate die behoefte er is, zal nader onderzocht worden.

2. Er zijn geen gegevens bekend over kinderdagverblijven die failliet zouden zijn gegaan. Er zijn wel stopzettingen van opvanginitiatieven in de zelfstandige sector, maar de reden van stopzetting wordt niet bevraagd, noch geregistreerd.

Aantal opvangplaatsen

	Antwerpen		Limburg		Oost-Vlaanderen		Vlaams-Brabant		Brusselse gewest		West-Vlaanderen		Totaal	
	2000 n	2003	2000 n	2003	2000 (*)	2003	2000 (o)	2003	2000 (*)	2003	2000 (*)	2003	2000 (*)	2003
Erkende sector	15.159	17.175	9.055	10.158	12.975	14.629	9.837	10.653	1.931	2.136	9.602	10.881	58.559	65.632
Kinderdagverblijven	3.217	3.425	1.118	1.176	2.640	2.751	3.085	3.191	1.851	1.892	1.600	1.719	13.511	14.154
Diensten voor opvanggezinnen	8.596	8.764	4.424	4.536	6.664	6.944	4.236	4.256	80	40	4.868	5.180	28.868	29.720
Buitenschoolse opvang in aparte lokalen van een kinderdagverblijf	16	53	269	283	262	250	146	146	0	0	254	291	947	1.023
Initiatieven voor buitenschoolse opvang	3.330	4.933	3.244	4.163	3.409	4.684	2.370	3.060	0	204	2.880	3.691	15.233	20.735
Zelfstandige sector	3.073	3.717	548	672	4.544	4.549	2.873	3.649	2.257	3.567	5.582	5.519	18.877	21.673
Mini-crèches (Particuliere opvanginstellingen)	2.233	2.197	362	398	2.283	2.283	1.767	1.767	1.209	1.209	2.369	2.369	10.223	10.223
Zelfstandige kinderdagverblijven	840	893	186	181	1.690	1.700	1.264	1.198	120	155	3.353	2.992	7.453	7.119
Zelfstandige onthaalouders	18.232	20.892	9.603	10.830	17.519	19.178	12.710	14.302	4.188	5.703	15.184	16.400	77.436	87.305
Totaal														

Bron = Jaarverslag kinderopvang 2000 en 2003

(*) Pas vanaf 2001 wordt een onderscheid gemaakt door Kind & Gezin tussen "particuliere opvanginstellingen" met een capaciteit van 8 tot 22 plaatsen (mini-crèches) en "particuliere opvanginstellingen" met een capaciteit van 23 plaatsen (zelfstandige kinderdagverblijven).

Vraag nr. 15
van 24 september 2004
van de heer LUC MARTENS

Voorzieningen bijzondere jeugdbijstand – West-Vlaanderen

1. Kan de minister meedelen hoeveel erkende voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand (begeleidingstehuizen, gezinstehuizen, onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra, dagcentra, thuisbegeleidingsdiensten en diensten voor begeleid zelfstandig wonen) er zijn in West-Vlaanderen in 2004, eventueel opgesplitst per arrondissement ?
2. Hoeveel financiële middelen werden er voor deze voorzieningen vrijgemaakt in 2003 en hoeveel worden er vrijgemaakt in 2004 ? Kunnen deze bedragen worden opgesplitst per arrondissement ?
3. Hoeveel jongeren kunnen er in deze instellingen terecht en hoeveel plaatsen worden er effectief benut ?

Antwoord

Als bijlage gaat een tabel waarin de erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand in West-Vlaanderen zijn opgenomen, opgesplitst per arrondissement.

Kolom A geeft het erkenningsnummer weer. Kolom B bevat de erkenningscategorie:

- cat. 1: begeleidingstehuizen;
- cat. 2: gezinstehuizen;
- cat. 3: onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra;
- cat. 4: dagcentra;
- cat. 5: thuisbegeleidingsdiensten;
- cat. 6: diensten voor begeleid zelfstandig wonen.

In de kolommen C en D staan respectievelijk de naam en de locatie van de voorzieningen. Kolommen E en F bevatten de middelen die vrijgemaakt werden in respectievelijk 2003 en 2004. Kolom G geeft de erkende capaciteit weer per voorziening. In kolom H staat de bezettingsgraad in 2003.

Erkende voorzieningen bijzondere jeugdbijstand 2004 West-Vlaanderen

Uitsplitsing per arrondissement

Nummer	Cat.	Benaming voorziening	Gemeente	Totale kostprijs 2003	Totale kostprijs 2004	Cap.	Bezetting 2003
Arrondissement Brugge							
3100507	1	Ter Reie	Brugge	2.280.042	2.359.000	55	91%
3100519	1	Nieuwland	Brugge - St. Kruis	1.478.588	1.530.000	30	83%
3100526	1	Bijzondere Jeugdzorg Zingende Sparren	Brugge - St. Andries	2.125.554	2.199.000	48	91%
3100533	1	Cruushove	Brugge - St. Kruis	677.904	701.000	17	88%
3100540	1	Tronkestik	Brugge - Assebroek	535.989	554.000	13	95%
3103301	1	't Groot Hersberge	Torhout	573.399	593.000	13	98%
3103311	1	Edelweiss	Loppem	297.916	308.000	10	87%
3104303	1	De Kleine Dennen	Knokke - Heist	683.025	706.000	18	105%
3100547	3	OOOC 't Laar	Brugge	635.716	657.000	10	77%
3103503	3	OOOC De Zandberg	Varsnare - Jabbeke	1.140.343	1.180.000	19	89%
3100404	4	Dagcentra	Assebroek	534.028	552.000	20	90%
3100561	4	De Belsepit	Brugge	237.014	245.000	10	98%
3100579	4	De Schoor	Brugge	291.134	301.000	10	89%
3100578	5	Centr. Jongeren- en Gezinsbegeel. NW-VI.	Oostende	226.258	234.000	16	100%
3100580	5	Ambulant Centrum De Kerseboom -TB	Brugge	250.722	259.000	20	98%
3100583	5	Thuisbegeleiding Zingende Sparren	Brugge - St. Andries	216.258	223.000	16	98%
3100584	5	De Balans	Brugge	216.258	223.000	16	97%
3100585	5	Thuisbegeleiding Binnenstad	Brugge	206.258	213.000	16	98%
3100573	6	Ambulant Centrum De Kerseboom - BZW	Brugge	278.208	287.000	16	91%
Totaal arrondissement Brugge				12.884.614	13.324.000	373	

Nummer	Cat.	Benaming voorziening	Gemeente	Totale kostprijs 2003	Totale kostprijs 2004	Cap.	Bezetting 2003
Arrondissement Ieper							
3301101	1	Ons Tehuis	Ieper	1.920.054	1.987.000	48	105%
3301501	1	Huize Godtschalck	Loker - Heuvelland	1.970.691	2.039.000	51	94%
3302902	1	Huis De Witte Berken	Wervik	930.692	963.000	23	100%
3303101	1	De Walhoeve	Westvleteren	500.699	518.000	13	112%
3302905	2	De Wijzer	Wervik	745.657	771.000	12	93%
3301111	4	Dagcentrum Mozaïek	Ieper	137.338	142.000	15	87%
3302104	4	Dagcentrum De Keper	Poperinge	247.014	255.000	10	86%
3302904	4	Dagcentrum Den Akker	Wervik	246.894	255.000	10	91%
3301113	5	Harmonie	Ieper	208.290	215.000	18	98%
Totaal arrondissement Ieper				6.907.329	7.145.000	200	
Arrondissement Kortrijk							
3401601	1	Oranjehuis	Heule	730.181	755.000	16	90%
3402201	1	Westvlaamse Jeugdzorg Stella Maris	Kortrijk	3.298.539	3.413.000	80	94%
3402203	1	Home Bethanie	Kortrijk	581.606	601.000	15	80%
3403401	1	Huize Ten Dries	Sint-Denijs	1.248.988	1.292.000	30	97%
3401301	4	De Fitting	Harelbeke	340.581	352.000	15	101%
3402230	4	Dagcentrum Horizon	Kortrijk	236.894	245.000	10	88%
3402231	4	Dagcentrum Oranjehuis	Heule	257.014	266.000	10	94%
3402233	4	Dagcentrum De Knoop	Kortrijk	253.685	262.000	12	87%
3402709	4	DC De Tamboer	Menen	363.016	375.000	16	82%
3402232	5	Centr. Jong.- en Gezinsbegel. Z.W-VI.	Kortrijk	259.722	268.000	20	98%
3402235	5	De Kapstok	Kortrijk	220.322	228.000	20	101%
3402221	6	Centr. Jong.- en Gezinsbegel. Z.W-VI.	Kortrijk	290.878	301.000	16	93%
Totaal arrondissement Kortrijk				8.358.000	260		

Nummer	Cat.	Benaming voorziening	Gemeente	Totale kostprijs 2003	Totale kostprijs 2004	Cap.	Bezetting 2003
Arrondissement Oostende							
3500501	1	Weid en Wilgen	Gistel	3.392.222	3.510.000	76	87%
3500708	1	Huize De Biekorf	De Haan	382.249	395.000	13	95%
3501307	1	De Brem	Oostende	1.281.935	1.326.000	34	97%
3501309	1	Visserstehuis voor Jongeren De Bolle	Oostende	539.199	558.000	13	100%
3501325	4	De Takel	Oostende	291.155	301.000	12	104%
3502901	5	Thuisbegeleiding 't Veer	Oostende	372.516	385.000	32	95%
3502402	6	Jeugdhaven	Oostende	276.338	286.000	16	91%
Totaal arrondissement Oostende				6.535.614	6.090.000	196	
Arrondissement Roeselare							
3601701	1	Centrum voor Integrale Begeleiding	Roeselare - Rumbekke	3.263.422	3.377.000	76	89%
3601703	4	DC De Trompet - DC De Tuba	Roeselare	493.788	511.000	20	68%
3601523	6	De Stapsteen BZW	Menen	284.958	294.000	16	92%
Totaal arrondissement Roeselare				4.042.168	4.182.000	112	
Arrondissement Tielt							
3701510	5	Oikonde Tielt - Reg. Centr. Thuisbeg.	Tielt	281.187	291.000	24	98%
Totaal arrondissement Tielt				281.187	291.000	24	
Arrondissement Veurne							
3801808	1	Ti-Ki	Koksijde - Oostduinkerke	608.856	630.000	15	116%
3802505	1	Zonnewende	Veurne	1.806.903	1.870.000	47	96%
3802508	5	Golfbreker	Veurne	291.987	302.000	24	102%
Totaal arrondissement Veurne				2.707.746	2.802.000	86	
Totaal West-Vlaanderen				41.440.086	42.863.000	1251	Eindtotaal

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 13
van 17 september 2004
van de heer WIM VAN DIJCK

RUP's zonevreemde gebouwen – Publicatie

Volgens artikel 193, § 3, derde lid van het decreet ruimtelijke ordening (18 mei 1999) dienen de gemeenten tegen einde 2006 te beschikken over enerzijds een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) met stedenbouwkundige voorschriften voor zonevreemde woningen in niet-kwetsbare gebieden (art. 145bis) en anderzijds een gelijkaardig RUP (of bijzonder plan van aanleg) voor zonevreemde bedrijfsgebouwen.

Ongeacht het feit of de termijn vermeld in het artikel zal gewijzigd worden of niet, ontbreekt een centrale gegevenspublicatie van deze RUP's/BPA's, zoals dat wel bestaat voor de voorwaarden opgesomd in artikel 193, § 1 van hetzelfde decreet. Nochtans hangt van de voorwaarden in artikel 193, § 3 eveneens de vergunningsbevoegdheid van de gemeenten af.

Het is tevens belangrijk dat iedereen kan volgen hoever de gemeenten gevorderd zijn met het vervullen van de voorwaarden opgesomd in het decreet, ook die van artikel 193, § 3.

1. Is de minister op de hoogte van het feit dat gegevens over de RUP's/BPA's als vermeld in artikel 193, § 3 niet centraal worden bijgehouden, of alleszins niet worden gepubliceerd?
2. Wordt er alsnog in zo'n centrale publicatie voorzien (bijvoorbeeld in Vrind, de Vlaamse Regionale Indicatoren)?

Antwoord

In het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (meermaals gewijzigd) werd bepaald dat gemeenten aan vijf zo-

genaamde "ontvoogdingsvoorwaarden" dienen te voldoen om een autonoom vergunningenbeleid te kunnen voeren.

Via de decreetswijzigingen inzake de zonevreemde woningen en de zonevreemde bedrijven werden daar de facto twee voorwaarden aan toegevoegd, met name de verplichting om inzake de zonevreemde woningen én de zonevreemde bedrijven planmatig op te treden. De decretaal vastgestelde termijn waarbinnen de verplichting geldt om plannen vast te stellen m.b.t. zonevreemde woningen en bedrijven, omvat evenwel één jaar meer dan de termijn waarbinnen de gemeenten dienen te voldoen aan de eerste vijf (ontvoogdings)voorwaarden.

Decretaal werd aldus bepaald dat een gemeente inzake het vergunningenbeleid in principe kan worden "ontvoogd" zodra aan de vijf oorspronkelijk vooropgestelde voorwaarden is voldaan. Weliswaar kan die gemeente haar autonomie qua vergunningenbeleid opnieuw verliezen indien ze binnen het tweede vooropgestelde tijdsbestek niet beschikt over gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen m.b.t. de zonevreemde woningen en de zonevreemde bedrijven.

Zodoende is het wel degelijk belangrijk om de invulling van de vijf initieel vooropgestelde voorwaarden en de twee "bijkomende" gestipuleerde voorwaarden onderscheiden te behandelen.

De website van de administratie Ruimtelijke Ordening (www.ruimtelijkeordening.be) voorziet in een tabel (die systematisch wordt geactualiseerd) waarin per gemeente wordt aangegeven aan welke van de vijf oorspronkelijke (ontvoogdings)voorwaarden is voldaan.

Wat betreft de twee "bijkomende" voorwaarden wordt de informatie uiteraard wel degelijk centraal bijgehouden.

De stand van zaken m.b.t. de ruimtelijke uitvoeringsplannen "zonevreemde bedrijven" heb ik in het verleden reeds diverse malen meegedeeld in antwoord op parlementaire vragen. Bovendien werden bepaalde gegevens tevens effectief gepubliceerd in Vrind (cfr. pagina 373 van Vrind 2003).

Wat betreft de ruimtelijke uitvoeringsplannen inzake de zonevreemde woningen kan ik meedelen

dat er tot op heden nog geen dergelijke plannen voorlopig of definitief werden vastgesteld.

Vraag nr. 18
van 24 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuidelijk Eiland Bornem – Vergunning Inter Shipping

Op 7 juli van dit jaar ontving de NV Inter Shipping de goedkeuring van de minister voor het bouwproject m.b.t. de installatie van een productiehal en een kantoorgebouw op het Zuidelijk Eiland in Bornem. Het gemeentebestuur had de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in november 2003 op basis van een grondig onderzoek geweigerd. De minister is evenwel ingegaan op het beroep dat de vennootschap bij de provincie en de Vlaamse overheid had ingediend.

Tijdens de vorige legislatuur liet toenmalig minister van Openbare Werken Bossuyt mij in antwoord op een schriftelijke vraag weten dat de stedenbouwkundige vergunning van 2 augustus 1984 houdende vergunning voor reliëfwijziging van de geplande industriezone tussen de Rupel en de nieuwe toegang van de zeevaart naar de Schelde, vervallen was en dat op basis van deze vergunning geen werken meer konden worden uitgevoerd in de vakken A, B, C en D (vraag nr. 274 van 12 maart 2004 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004, blz. 2443).

Kan de minister mij derhalve verduidelijken waarom hij de hierboven aangehaalde vergunning toch heeft verstrekt ?

Antwoord

Bij ministerieel besluit van 7 juli 2004 werd aan de NV Inter Shipping een voorwaardelijke vergunning verleend voor het oprichten van een productiehal en een kantoorgebouw en voor het inrichten van het noordelijk deel van het terrein met een betonproductie-eenheid, een breek- en zeefinstallatie en buikboxen voor granulaatopslag.

Het terrein waarop deze inrichtingen zullen worden gerealiseerd, is gelegen in een gebied voor milieubelastende industrie, volgens het gewestplan

Mechelen, én in het "industriegebied kanaalzone" van het bijzonder plan van aanleg nr. HIN 2, goedgekeurd bij ministerieel besluit van 22 december 1987. Overeenkomstig dit bijzonder plan van aanleg is het terrein gelegen in een industriegebied voor grote en middelgrote ondernemingen bestemd voor de vestiging van industriële bedrijven met diepwatergebonden karakter (waaronder verstaan wordt dat bedrijven dienen gebruik te maken van het Zeekanaal voor de aan- en afvoer van grondstoffen en/of goederen) en niet-milieuhinderend karakter (wat impliceert dat bedrijven dienen te voldoen aan alle desbetreffende eisen die door de overheid worden opgelegd). Inrichtingen worden als milieuhinderend beschouwd indien ze volgens een vastgelegde indelingslijst behoren tot klasse 1 én als er een milieueffectenrapport en/of veiligheidsrapport vereist is.

De NV Inter Shipping zal ter plaatse voorgespannen vloerelementen vervaardigen, waarbij nagevoeg alle grondstoffen zullen aangevoerd worden met grote zeeschepen. Deze grondstoffen zullen ter plaatse worden verwerkt tot vloerplaten, ofwel worden bewerkt en vermengd om ze vervolgens met kleinere binnenschepen naar andere vestigingen van Inter Shipping te vervoeren. Ook de afgewerkte vloerplaten zullen in de mate van het mogelijke via het water worden afgevoerd en slechts in beperkte mate met vrachtwagens worden getransporteerd. Het is dus duidelijk dat de NV Inter Shipping op kwestieuze locatie activiteiten wenst te ontwikkelen waarbij bedoelde onderneming voor de aan- en afvoer van haar materialen in belangrijke mate gebruik zal maken van de waterweg en van de reeds gebouwde kaaimuur. Vermits weliswaar die bedrijvigheid wel onder milieuklasse 1 valt, doch niet onderworpen is aan de verplichting om een milieueffectenrapport of een veiligheidsrapport op te maken, dient ze niet beschouwd te worden als milieuhinderend in de zin zoals het bedoeld is in de hierboven geciteerde bestemmingsvoorschriften van het ter plaatse geldend bijzonder plan van aanleg.

Zodoende dient te worden geconcludeerd dat de aanvraag van de NV Inter Shipping volledig in overeenstemming is met de vigerende bestemmingsvoorschriften van het gewestplan én van voormeld bijzonder plan van aanleg, daar, zoals gesteld, kwestieus bedrijf geen zwaar milieuhinderend karakter heeft én geen milieueffectenrapport vereist is. Derhalve is de aanvraag principieel vergunbaar.

De gemeente Bornem daarentegen had de beoogde vergunning in eerste instantie in hoofdzaak geweigerd om redenen die betrekking hebben op "een in fase 2 aan te leggen nieuwe ontsluitingsweg". De plannen duiden terzake inderdaad een tracé aan voor de "toekomstige ontsluiting van het terrein met een brugspoor en een weg voor zwaar verkeer, aan te leggen door de NV Zeekanaal". Bedoeld tracé loopt echter door het Habitatrictlijngebied op het oostelijk deel van het Zuidelijk Eiland, en hiermee door het onteigeningsgebied voor de oprichting van een Vlaams natuurreservaat met het oog op het behoud en de ontwikkeling van de actuele en de in potentie aanwezige natuurwaarden, in het bijzonder deze van Europees belang. Het is evident dat voor dit tracé niet zomaar een vergunning kan worden verleend.

De NV Inter Shipping stelde echter reeds expliciet in haar beroepsschrift aan de bestendige deputatie dat het project in uitvoering beperkt wordt tot een ontsluiting, via de bestaande Frans De Laetstraat en de brug over de Oude Wintamsluis, rechtstreeks op het complex van de Boulevardbrug en de A12. Dit houdt in concreto geen feitelijke wijziging in van het oorspronkelijke project, vermits de oorspronkelijke aanvraag slechts een later door de NV Zeekanaal te realiseren tracé aangaf, wat enerzijds als vergunningsbasis geenszins voldoende concreet is, en anderzijds impliceert dat bedoelde ontsluitingsweg zou worden gerealiseerd, en dus ook aangevraagd, door een andere bouwheer dan de NV Inter Shipping. *Het weze dan ook duidelijk dat het ministerieel besluit van 7 juli 2004 geen enkele uitspraak doet, en dus ook geen garanties biedt, inzake een eventuele later aan te vragen nieuwe ontsluitingsweg, noch via het voorgestelde tracé, noch via een ander tracé.*

Het terrein werd op het moment van de aanvraag reeds op afdoende wijze ontsloten via de bestaande Frans De Laetstraat. Bovendien heeft de aanvrager duidelijk de intentie om, voor de aan- en afvoer van materialen, zoveel mogelijk gebruik te maken van de waterweg waarlangs het terrein gelegen is.

Tevens is de voorgestelde terreininrichting (die omzeggens volledig rondom het perceel in een groene buffer van minimaal 12 meter breedte voorziet en waarbij de inplanting van de hoofdvolumes als zichtscherm fungeert- naar het Habitatgebied toe, aangevuld met een extra brede land-

schappelijke buffer) vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar.

Gelet op wat voorafgaat, kon de aangevraagde vergunning effectief worden verleend. Evenwel werden naar aanleiding van de administratieve afwikkeling van kwestieuze aanvraag diverse adviezen ingewonnen waaruit de noodzaak bleek om terzake technische vergunningsvoorwaarden op te leggen inzake de brandveiligheid, de groenaanplantingen, de afvoer van hemelwater, de riolering, de bouwvrije zones voor nutsleidingen en dergelijke. Abstractie makend van de opmerkingen en voorwaarden die uitsluitend betrekking hadden op de later aan te leggen ontsluitingsweg, werden alle in betrokken adviezen gestipuleerde voorwaarden integraal opgenomen als voorwaarde bij de vergunning, verleend bij ministerieel besluit van 7 juli 2004.

**Vraag nr. 3
van 1 oktober 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER**

Geplande supermarkt Affligem - Stand van zaken

Supermarktketen Lidl plant een nieuwe handelsvestiging "supermarkt" aan de Brusselbaan (N9) in Affligem, met een bruto bebouwde grondoppervlakte van 886 m² en een nettoverkoopsoppervlakte van 653 m².

Rond deze plannen is er heel wat commotie ontstaan bij de plaatselijke middenstand en de buurtbewoners. Verscheidene mensen dienden dan ook een bezwaarschrift in. De bewoners hebben niets tegen de komst van Lidl, maar vrezen voor de verkeersveiligheid. Het op- en afrijden van de parking zal voor gevaarlijke situaties zorgen op de druk bereden gewestweg N9.

Het socio-economisch comité voor de distributie heeft op 5 juli 2004 een ongunstig advies uitgebracht met betrekking tot de Lidl-vestiging in de gemeente Affligem.

Het college van burgemeester en schepenen gaf op 23 juli 2004 eveneens een negatief advies. Het ziet er dus naar uit dat Lidl zijn plannen voor een nieuwe vestiging in Affligem zal mogen opbergen.

1. Heeft supermarktketen Lidl een nieuw dossier ingediend voor de vestiging in Affligem ?

Zo ja, wat is de inhoud van deze nieuwe aanvraag (bebouwde grondoppervlakte, nettoverkoopoppervlakte, aanleg parkings, ...) ?

2. Is het stedenbouwkundig mogelijk om op de plaats van aanvraag een supermarkt te vestigen ? Wat is de bestemming van deze grond volgens het gewestplan ?
3. Is het mogelijk een lijst te bezorgen van de huidige aanvragen voor nieuwe vestigingen van supermarktketens in de provincie Vlaams-Brabant ? (graag een overzicht per gemeente)

Antwoord

Kwestieuze bouwaanvraag van supermarktketen Lidl had betrekking op een terrein dat volgens het vigerend gewestplan gesitueerd is in woongebied. Het oprichten van een supermarkt in een gewestplanbestemming "woongebied" is principieel in overeenstemming met de voor woongebieden van toepassing zijnde planologische voorschriften.

Tot op heden is bij mijn administratie geen nieuwe aanvraag voor een vestiging van Lidl in de gemeente Affligem bekend.

De enige aanvraag tot oprichten van een supermarkt in de provincie Vlaams-Brabant die mijn administratie bekend is, heeft betrekking op een Colruyt in de gemeente Keerbergen. Er zijn naar verluidt geen andere aanvragen lopende.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT
EN BRUSSEL

Vraag nr. 4
van 17 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Olympische Spelen – Incident leeuwenvlag

Tijdens de halve finale van de tenniswedstrijd tussen Justine Henin en Anastasia Myskina op de Olympische Spelen kon onze landgenote op heel wat supporters rekenen. De supporters stonden

geregeld recht voor de "wave", waarbij ze dan "Belgische vlaggetjes" omhoog staken.

Toen één van de supporters een leeuwenvlaggetje omhoog stak, stond prompt iemand van het olympisch delegatiecomité, volgens sommigen een Waalse atleet (schermer), recht en trok het leeuwenvlaggetje uit de handen van de supporter. Deze beelden waren echter op de televisie te zien en zo kon heel Vlaanderen duidelijk zien hoe ons Vlaams symbool door de olympische delegatie werd gekleineerd en ten schande werd gedragen, alsof het een verboden bezit was.

Is de Vlaamse minister van Sport op de hoogte van dit voorval ?

Op welke manier heeft de minister gereageerd, opdat ons Vlaams symbool niet ten schande wordt gedragen, maar eervol kan gebruikt worden bij sportmanifestaties ?

Antwoord

In antwoord op de vraag m.b.t. wat een "incident leeuwenvlag" wordt genoemd, deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee dat ik van het voorval op de hoogte ben gebracht via deze schriftelijke vraag.

Het BOIC (*Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité – red.*) deelde mee niet betrokken te zijn bij de aangehaalde feiten.

Het aangehaalde incident was een particulier initiatief waartegen niet meer kan opgetreden worden.

Vlaamse symbolen moeten waardig gebruikt worden en moeten ook waardig gerespecteerd worden.

Vraag nr. 5
van 17 september 2004
van mevrouw GREET VAN LINTER

Vormingsbesluit lokale mandatarissen – Brussel

Op 2 september 2004 verscheen in het Belgisch Staatsblad de publicatie van het besluit van de regering van 28 mei 2004 tot vaststelling van voorwaarden en regels inzake de toekenning van subsidies voor vormingsinitiatieven voor lokale mandatarissen, ambtenaren en topambtenaren.

Kan de minister bevestigen dat dit besluit ook van toepassing is op de Nederlandstalige mandatarissen in Brussel ?

Antwoord

De toepassing van het besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de voorwaarden en de regels inzake de toekenning van subsidies voor vormingsinitiatieven voor lokale mandatarissen, ambtenaren en topambtenaren, ressorteert niet onder mijn bevoegdheid.

De Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden is belast met de uitvoering ervan. Het is bijgevolg duidelijk dat dit besluit niet van toepassing is op de Nederlandstalige mandatarissen in Brussel. Het besluit stipuleert immers uitdrukkelijk dat het om de lokale besturen gaat die gevestigd zijn in het Vlaamse gewest.

Vraag nr. 6 van 17 september 2004 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Culturele uitwisseling met Nederland – Besparingen

Volgens de voorzitter Vlaanderen van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland komen de culturele uitwisselingsinitiatieven tussen de beide landen onder druk te staan ten gevolge van besparingen die door de Nederlandse regering worden doorgevoerd.

Verschillende grensoverschrijdende projecten zouden daardoor in het gedrang komen. De heer Hugo Weckx twijfelt eraan of Vlaanderen nog wel een bevoorrechte partner is voor Nederland.

1. Deelt de minister de bezorgdheid die door de heer Weckx werd geuit ?
2. Heeft hij in voorkomend geval reeds overleg gepleegd met zijn Nederlandse collega over deze gang van zaken ?
3. Weet hij of eventuele besparingen door de Nederlandse regering gevolgen hebben voor het Vlaams-Nederlands Centrum voor Europa in Brussel ?

Antwoord

1. Ik deel de bezorgdheid van de heer Weckx in die mate dat ik ook meende dat bepaalde besparingen kansen tot verdere ontwikkeling van culturele samenwerkingsinitiatieven in het gedrang zouden kunnen brengen.

Dat Vlaanderen niet langer een bevoorrechte partner is voor Nederland, zou ik niet durven concluderen. Dit leid ik onder meer af uit recente contacten, onder meer in het kader van de Nederlandse Taalunie, en de gehonoreerde afspraken in verband met het Vlaams-Nederlands Huis.

2. Ik heb hierover zowel mondelinge als schriftelijke contacten gehad. In een brief aan mevrouw Medy Van der Laan, staatssecretaris voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, verwoordde ik in september mijn bezorgdheid nog als volgt:

"U weet dat het Vlaams parlement in het voorjaar van 2004 een nieuw kunstendecreet goedkeurde. Dit decreet maakt de diverse disciplines verder onderhevig aan een beoordeling en subsidiebeslissing over een vierjarige enveloppe. Ik besluit hierover in de loop van 2005, met effecten vanaf 1 januari 2006 (voor de muziekdisciplines schuift deze timing met een jaar op). Ik denk dan ook dat het nuttig kan zijn om over enkele dossiers, die ons beide aanbelangen, de volgende maanden van gedachten te kunnen wisselen.

U weet dat het Theaterfestival een periode van heroriëntering doormaakt, wellicht ook hiertoe aangespoord door het advies van uw Raad voor Cultuur. Ik begreep dat zowel aan Vlaamse als aan Nederlandse zijde recent enkele partners zich samen hebben gezet om – rekening houdende met de evaluaties en kritieken – een nieuwe koers te bepalen. Ten gronde heeft het Theaterfestival zonder twijfel zijn verdiensten gehad. Ik volg dan ook met interesse de gesprekken over de manier waarop dit in de toekomst verder kan worden ingevuld. Ik zou u dankbaar zijn indien u wil overwegen om deze heroriëntering alsnog, zij het in eerste instantie voor een jaar, een kans te geven. Het dossier zou ons in staat moeten stellen om in de loop van 2005 een gezamenlijke houding af te spreken.

Zonder afbreuk te willen doen aan andere samenwerkingsinitiatieven – zoals in de sector van de beeldende kunst – wens ik verder nog twee andere dossiers onder uw aandacht te brengen. De 1.000 Watt-prijs bereikt een belangrijk publiek effect met een relatief beperkte subsidie van ons beider kanten. Mijn vraag is of u kan onderzoeken of ook dit initiatief, eveneens desnoods tijdelijk, kan worden gecontinueerd. Tenslotte zijn er de Vuurtorens, waarover het Cultureel Verdrag een evaluatie formuleerde, samen met de aanbeveling om het project te verlengen tot eind 2005. Intussen kan aan een herziening/bijsturing van de samenwerking worden gewerkt".

Intussen vernam ik ook dat het Nederlandse parlement aan de regering heeft gevraagd om de voorgestelde besparingen in de Cultuurbegroting terug te schroeven. Op dit moment gebeurt er, onder meer via de Raad voor Cultuur, bijgevolg een heroverweging.

3. De besparingen hebben hierop geen enkele invloed. Zowel aan Nederlandse als aan Vlaamse zijde worden de aangegane engagementen voor 2005 in de begroting gehonoreerd.

Vraag nr. 7
van 24 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Europees Jaar Opvoeding door Sport – Evaluatie

De Europese Unie heeft 2004 uitgeroepen tot Europees Jaar van Opvoeding door Sport. De Europese Unie wil de educatieve rol van sport en de Europese dimensie hierin promoten. De Europese Unie kent een financiële steun toe aan passende initiatieven die voor de Europese Gemeenschap van belang zijn. Op de webstek van de Europese Unie lezen we dat hiervoor op Europees niveau 11,5 miljoen euro is uitgetrokken. Daarnaast wordt er verwezen naar de invloed die de Olympische Spelen en de Paralympics van 2004 in Athene, maar ook het Europees kampioenschap (EK) voetbal in Portugal zullen hebben op de uitstraling van de sport. De timing leek inderdaad perfect uitgekozen.

Op woensdag 21 januari 2004 werd het Europees Jaar van Opvoeding door Sport in Vlaanderen of-

ficieel geopend in de Topsporthal Vlaanderen in Gent. Vlaams minister van Onderwijs en Vorming Marleen Vanderpoorten lichtte in haar toespraak onder meer het proefproject topsportgymnastiek toe, alsook het nieuwe ontwerp van decreet dat de kwaliteitszorg in alle onderwijsvormen moet verbeteren. Vlaams minister van Wonen, Media en Sport Marino Keulen lichtte ter gelegenheid van de opening de Jeugdolympiade toe, een initiatief in het kader van het Europees Jaar van Opvoeding door Sport dat de jeugdsport nieuwe impulsen wil geven.

Navraag leert me echter dat lang niet alles rozengeur en maneschijn is. Zo was de interesse bij het veld beperkt. Met slechts 16 ingediende projectaanvragen (op drie verschillende instapmomenten!), waarvan er maar 3 in aanmerking genomen werden, kunnen we moeilijk van een succes spreken. De redenen zijn uiteenlopend. Zo gooiden onder meer de administratieve rompslomp en de noodzakelijke prefinanciering roet in het eten. Daarnaast werd er stevig geruzied tussen de gemeenschappen onderling over de verdeling van de koek. Het feit dat slechts één enkele school rechtstreeks kon participeren aan dit Europees project geldt in mijn ogen als een ultiem bewijs van falen.

Ten slotte is het me absoluut niet duidelijk wat er vanuit de Vlaamse Regering gedaan werd/wordt in het teken van dit Jaar van Opvoeding door Sport.

Na de flop van 2003 als Europees Jaar van Personen met een Handicap (cfr. mijn vraagstellingen aan de voltallige Vlaamse Regering eind 2003), dreigt ook 2004 een echte teleurstelling te worden.

1. Klopt deze situatieschets? Kan de minister een gedetailleerd overzicht geven van de projectaanvragen (data, inhoud, budget, advies, ...)?
2. Wat is er in Vlaanderen dan wel gedaan rond dit Europees project? Hoeveel geld werd hieraan besteed?
3. Klopt het dat er hevige discussies tussen de gemeenschappen waren over de verdeling van de Europese middelen? Kan de minister hierover meer informatie verschaffen?
4. Welke initiatieven heeft de Vlaamse Regering genomen?

Wat is er terechtgekomen van de beloftes van de voorgangers van de minister, Vanderpoorten en Keulen ?

Wat is de minister zelf nog van plan ?

5. Op maandag 18 oktober is er een evaluatievergadering belegd met de verschillende lidstaten.

Waar vindt deze plaats en wie neemt hieraan deel namens onze regio ? Wat is hiervan het resultaat ? Welke klemtonen legt Vlaanderen/België ?

6. Dreigt na de flop van 2003 als Europees Jaar van Personen met een Handicap ook 2004 inderdaad een echte teleurstelling te worden ?

Hoe kunnen we dat verhelpen, want ook volgend jaar zal er een "Europees Jaar van" gelanceerd worden ?

Ik begrijp het volkomen (gezien vraag 5) indien het antwoord pas in de week van 18 oktober wordt toegestuurd.

- N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 16) en Anciaux (nr. 7).

Gecoördineerd antwoord

De participatie van Vlaanderen in het Europees Jaar van Opvoeding door Sport (EJOS) kan als volgt geschetst worden.

Op voorstel van de toenmalige minister van Onderwijs en Vorming werd een Vlaams comité EJOS opgericht. In dit comité hebben de vertegenwoordigers van alle organisaties die betrokken zijn bij schoolsport zitting, met name: de Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS); de Vlaamse Studentensportfederatie (VSSF); de Bond voor Lichamelijke Opvoeding (BVLO); de Inspectie Onderwijs; het Instituut voor Sportbeheer (ISB), de Pedagogische Begeleiding Onderwijs; de universiteiten en het Bloso. Het voorzitterschap werd waargenomen door het Bloso en het secretariaat door de Stichting Vlaamse Schoolsport.

De leden van het comité hebben elk via hun eigen structuren bekendheid gegeven aan dit initiatief

van de Europese Unie. Zij hebben daarbij een oproep gedaan bij alle school- en sportinstanties om, in het kader van dit Europees Jaar, conform de richtlijnen, Vlaamse projecten in te dienen. Naast directmailing hebben zowel Bloso als SVS via hun respectieve websites informatie over dit initiatief verspreid. Tevens werden, via het tijdschrift van de BVLO, alle leerkrachten Lichamelijke Opvoeding ingelicht. Het is juist dat het aantal ingediende projecten beneden de verwachtingen bleef. De oorzaak hiervan moet niet gezocht worden bij de Vlaamse sportstructuren. De lage respons is vooral te wijten aan de volgende factoren:

- het laattijdig op gang brengen van de campagne in 2003 door de Europese Unie zelf;
- de korte deadlines voor het indienen van projecten;
- de zware administratieve verplichtingen die door de Europese Unie aan de initiatiefnemers werden opgelegd (organisaties die niet over een professioneel secretariaat beschikken, hebben het zeer moeilijk om aan alle voorwaarden te voldoen);
- het feit dat de indieners ook (minimaal) 50% van de financiële middelen zelf moeten inbrengen.

Globaal werden vanuit Vlaanderen zestien projecten ingediend. Het Vlaams comité EJOS heeft zeven projecten goedgekeurd. Deze projecten werden enerzijds beoordeeld op de inhoud en anderzijds getoetst aan de door de Europese Unie vooropgestelde richtlijnen. De Europese Commissie heeft uiteindelijk beslist om drie Vlaamse projecten in aanmerking te nemen en te financieren. In een eerste fase (najaar 2003 - voorjaar 2004) werden twee projecten goedgekeurd, met name Sport en de actie "Mijn school heeft sportklasse" voor een respectief bedrag van 5.000,00 € en 55.000,00 €. In de tweede fase (najaar 2004) werd nog een bijkomend project goedgekeurd, namelijk "Het Sportlint" voor een bedrag van 61.973,38 €.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger merkt in zijn situatieschets op dat er tussen de gemeenschappen onderling stevig geruzied werd over de verdeling van de koek. Dit is onjuist. Het Vlaams comité heeft op geen enkel moment vastgesteld dat er een probleem zou zijn of was over de verdeelsleutel 60/40 tussen de gemeenschappen.

Ten slotte moet nog worden opgemerkt dat de nationale comités die een openingsceremonie van het Europees Jaar van Opvoeding door Sport hebben georganiseerd, daarvoor een financiële steun konden krijgen. Voor de plechtige opening in Gent kon het Vlaams organisatiecomité rekenen op een financiële steun van 12.000 €.

Wat de uitvoering van de goedgekeurde projecten betreft, kan volgende informatie verstrekt worden.

1. De schoolsportactie "Mijn school heeft sport-klasse" werd effectief in het schooljaar 2003-2004 uitgevoerd. Alle informatie over deze actie was te vinden op de website van de Stichting Vlaamse Schoolsport. Tijdens de apotheose op 17 juni 2004 werden 2.108 scholen gelauwerd. In totaal namen 2.180 scholen deel aan deze actie. Het globale budget dat Bloso aan deze actie heeft besteed, is 111.800 €. De inbreng van de Europese Unie, die o.a. gebruikt werd om een Europese dimensie aan dit project te verlenen, bedroeg 55.000,00 €. De Europese dimensie van dit project werd verwezenlijkt door :
 - a) de organisatie van een bijkomende actie die SVS lanceerde "Sportend door Europa", waarbij scholen gestimuleerd werden om in klasverband op een sportieve wijze een afstand af te leggen. Alle afstanden van alle deelnemende klassen werden geïnventariseerd en op de website van SVS gesymboliseerd om aldus zo vaak mogelijk de Europese hoofdsteden rond te reizen;
 - b) op de apotheose op 17 juni 2004 werden schoolsportexperten uit de ons omringende landen uitgenodigd om dit project als een voorbeeld van "good practices" voor te stellen;
 - c) het uitdragen van de Europese boodschap in alle promotiematerialen die voor deze actie specifiek werden aangemaakt.
2. Het project Spo-art van het Sint-Leocollege uit Brugge ontving, op voorwaarde dat de betrokken school een gelijkaardig bedrag inbracht, een beperkte tegemoetkoming van 5.000,00 € voor haar uitwisselingsproject rond sport en kunst. Uit het afrekeningsdossier zal moeten

blijken of aan de gestelde voorwaarden werd voldaan.

3. De Europese steun aan het project "Het Sportlint" van het Bloso heeft het mogelijk gemaakt om dit evenement te laten groeien en experten uit de schoolsport en Sport voor Allen uit te nodigen om kennis te maken met de doelstellingen en de management- en marketingaspecten van dit project. Over dit evenement is alle informatie te vinden op de Bloso-website.
4. Verwacht wordt dat dit evenement, dat loopt van 4 oktober 2004 t.e.m. 16 oktober 2004, zal groeien van 8.000 deelnemers (in 2003) naar meer dan 20.000 deelnemers (in 2004). Het vooropgestelde budget van "Het Sportlint" bedraagt 331.000 €.

De organisatie van de Jeugdolympiade, een initiatief van voormalig minister van Sport Marino Keulen, kende een overdonderend succes. De doelstelling van Bloso was om met deze actie ongeveer 30.000 jongeren te bereiken. Uiteindelijk hebben niet minder dan 67.000 jongeren actief aan deze actie deelgenomen, die liep van januari tot april 2004. Op basis van vooropgestelde prestatiecriteria behaalden 33.453 jongeren een bronzen, 2.233 jongeren een zilveren en 900 jongeren een gouden medaille.

Wat de evaluatievergadering van 18 oktober 2004 betreft, was het "Vlaams comité Europees Jaar Opvoeding door Sport (EJOS)" aanwezig. Dit wil zeggen: SVS, Bloso en de leden van het Vlaams comité EJOS.

Volgende punten werden aangehaald.

1. Het beperkt aantal projecten dat financieel ondersteund kon worden. Vastgesteld wordt dat er in Europa beperkte middelen voor sport ter beschikking worden gesteld.
2. De overdreven (gebruiksonvriendelijke) administratie en het feit dat de dossiers niet op hun inhoud maar louter op hun administratieve correctheid worden beoordeeld.
3. De verwarring die ontstaan is uit het feit dat er enerzijds nationale en anderzijds multinationale projecten konden ingediend worden. Over de goedkeuring van multinationale projecten

(waarbij meerdere landen waaronder Vlaanderen betrokken zijn) wordt éézijdig door de Europese Commissie beslist zonder enige vorm van inspraak of overleg met de betrokken nationale comités. Meer nog, de nationale comités hebben geen kennis van of inzage in de ingediende multinationale projecten, noch informatie over het al dan niet goedkeuren van deze projecten.

4. Kritische bedenkingen kunnen geformuleerd worden over de noodzaak van de betrokkenheid van een reclameadviesbureau in deze campagne. Vastgesteld werd dat de Commissie het Duitse bureau Media-Consulta belast heeft met de communicatie rond het Europees Jaar van Opvoeding door Sport en dat hiervoor in zeer belangrijke financiële middelen werd voorzien. De effectiviteit, efficiëntie en meerwaarde van deze beslissing kunnen ernstig in vraag worden gesteld. Men had beter in meer financiële middelen voor de nationale comités voorzien om de communicatie in elk land zelf te verzorgen.

Realisaties onder voormalig minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten

- De 2 extra lessen kleuterturnen zijn reeds geïmplementeerd in het kleuteronderwijs.
- Het decreet betreffende de onderwijsgebonden sport werd op 5 mei 2004 door het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Dit decreet houdt een schaalvergroting in waarbij de toenmalige organisaties voor schoolsport (SVS) en studentensport (VSSF) verzameld worden en ondersteund worden door sportorganisaties en deskundigen op vlak van (jeugd)sport. Het decreet voorziet in een gedecentraliseerde werking met provinciale ankerpunten voor kleuter-, lager, secundair, buitengewoon, hoger en universitair onderwijs, in een kwaliteitskader, in een organiek kader en in de financiering van een aantal Follo's (flexibele opdracht leraar Lichamelijke Opvoeding met de opdracht om de samenwerking tussen school, gemeente en clubs uit te bouwen).

- Topsportscholen

Vanaf dit schooljaar kunnen leerlingen secundair onderwijs vanaf de eerste graad A-stroom

Topsport in het keuzegedeelte en de basisoptie kiezen en krijgen ze een ruimere studiekeuze in de 2de en 3de graad:

ASO-leerlingen krijgen nu, naast Topsport-Wetenschappen, in de derde graad ook de keuze voor Topsport-Wiskunde en Topsport-Moderne Talen;

TSO-leerlingen kunnen nu naast Topsport (lichamelijke opvoeding en sport) kiezen voor de combinatie Topsport-Handel.

- Proefproject topsportgymnastiek

Proefproject in een viertal basisscholen dat dit schooljaar geëvalueerd zal worden vooraleer er sprake is van voortzetting of uitbreiding.

De flop van 2003 heeft niet direct tot gevolg dat het EJOS 2004 een teleurstelling wordt aangezien sport een volwaardige inbedding in onderwijs heeft gekregen via de schoolsport, die dankzij het nieuwe decreet een nieuwe impuls kreeg. Dit nieuw decreet regelt de schoolsport in zijn geheel: van het kleuter- tot het universitair onderwijs en van de recreatie- tot de topsport.

Vraag nr. 8

van 24 september 2004

van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Musea – Bewakingspersoneel

Onlangs bleek dat de bewakingsdiensten van de federale musea vaak bemand worden door personeelsleden die niet opgeleid en niet gescreend worden.

1. In dat verband had ik graag vernomen hoeveel bewakingsagenten actief zijn in de Vlaamse musea en/of culturele instellingen ?
2. Kan de minister bevestigen dat de betrokkenen er de nodige opleiding hebben gekregen ?

Antwoord

De wet van 10/04/1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, kortweg de "bewakingswet" of de "Wet-Tobback" is opgesteld met als

doel de inmenging door particulieren in politie-
le bevoegdheden te voorkomen en de bewakings-
sector te regulariseren, te professionaliseren en te
controleren om misbruiken te voorkomen.

Bij het doornemen van de parlementaire stukken
ter voorbereiding van deze wet zal de Vlaamse
volksvertegenwoordiger vaststellen dat het woord
"museum" of "cultuurcentrum" nergens voorkomt.
De wet werd immers met een andere sector voor
ogen ontwikkeld, namelijk de portiers van dan-
cings, waardetransporteurs, beveiligingsagenten op
luchthavens, privé-bewakingsfirma's, enzovoort. We
hebben dus te maken met een federale wetgeving die
– onbedoeld – verstrekkende gevolgen heeft voor de
gemeenschapsbevoegdheid Cultuur.

Een hele lijst KB's legt verplichtingen op die niet
op de cultuursector afgestemd zijn en die voor veel
musea en cultuurcentra zowel organisatorisch als
financieel onhaalbaar zijn. De opleidingen vor-
men daarbij het grootste struikelblok. Momenteel
zijn er enkel private organisaties als opleidingsin-
stellingen erkend, met als gevolg dat de kostprijs
van de opleidingen voornamelijk vanuit commer-
ciële overwegingen is ingegeven. Het prijskaartje
loopt dus erg hoog op voor instellingen met een
niet-commercieel doel zoals musea of cultuurcen-
tra. Ook de lokale overheden kunnen deze kosten
niet dragen. De functie van suppoost wordt op dit
moment in de meeste gevallen door laaggeschool-
den uitgeoefend. Wanneer zij voor de opleiding
slagen en het diploma van bewakingsagent halen,
dient ook hun verloning aangepast te worden, wil-
len de musea deze bewakingsagenten in dienst
kunnen houden.

Op dit moment zijn er geen cijfers voorhanden van
het aantal personen dat bewakingsopdrachten uit-
voert in musea of cultuurcentra in Vlaanderen. In
Vlaanderen zijn er 70 cultuurcentra en nog eens 80
gemeenschapscentra. Het aantal musea in Vlaan-
deren en Brussel wordt op 460 geschat. Daarvan
beschikt een 100-tal musea over een professionele
staf. Vooral kleine musea, waarvan de meeste door
vrijwilligers beheerd worden en sommige zelfs
door slechts één persoon, worden het slachtoffer
van deze wetgeving, die nooit bedoeld is geweest
voor de sector van musea en cultuurcentra.

Op verschillende plaatsen in Vlaanderen worden
dossiers voorbereid om in opleidingen te voorzien
en om een vergunning voor een interne bewakings-

dienst aan te vragen. Volgens de gegevens van de
federale Algemene Directie Veiligheids- en Preven-
tiebeleid zijn er op dit moment in Vlaanderen twee
instanties vergund voor hun interne bewakings-
dienst: de Provinciale Musea Antwerpen en de
Stedelijke Musea Antwerpen. Bij de provincie
Antwerpen hebben een 40-tal bewakingsagenten
de opleiding gevolgd en een identificatiekaart ver-
kregen. Bij de stad Antwerpen hebben een 20-tal
suppoosten de opleiding gevolgd. Momenteel
wordt het dossier afgewerkt dat in een 60-tal be-
wakingsagenten voorziet.

Op basis van een advies van de Vlaamse Museum-
vereniging (VMV) en na contacten met de minister
van Binnenlandse Zaken gaf mijn voorganger, mi-
nister Van Grembergen, de opdracht aan de Vlaam-
se Museumvereniging om een oplossing uit te wer-
ken die haalbaar is voor de museumsector. Het pro-
ject startte in augustus 2004 en zal negen maanden
lopen. Het is de bedoeling dat een non-profitorgani-
satie of overheidsorganisme erkend wordt om de
opleiding tot bewakingsagent te geven.

Ten gevolge van een recent overleg tussen verte-
genwoordigers van de verschillende Federale We-
tenschappelijke Instellingen, van de Directie Pri-
vate Veiligheid, van het kabinet van minister Marc
Verwilghen en van het kabinet van minister Pa-
trick Dewael (1 oktober 2004) zouden musea toch
niet verplicht zijn om een interne bewakingsdienst
op te richten of een beroep te doen op een externe
bewakingsonderneming. De functieomschrijving
van de persoon zou bepalend zijn: indien de kern-
functie niet uit bewaking bestaat, maar bijvoor-
beeld wel onthaal, dan vallen de activiteiten van
deze persoon niet onder de bewakingswetgeving.

In het licht van deze recente ontwikkelingen wil ik
signaleren dat de Vlaamse Museumvereniging op
25 oktober e.k. een rondetafel organiseert over de
bewakingswet waarop onder meer vertegenwoor-
digers zijn uitgenodigd van de Directie Private Veil-
igheid en van het kabinet van de minister van Bin-
nenlandse Zaken.

*(Volgende bijlagen liggen ter inzage bij het Alge-
meen Secretariaat van het Vlaams Parlement,
dienst Schriftelijke Vragen :*

- *schriftelijke vraag nr. 28 van 1 augustus 2003 van
de heer Geert Versnick aan de heer Patrick Dewael,
federaal vice-eersteminister en minister van*

Binnenlandse Zaken, over het toezichtspersoneel in musea;

- *vraag om uitleg van de heer Dany Vandebosche tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toepassing van de wet op de bewakingsondernemingen op museumsuppoosten ;*
- *verslag van de rondetafel van 17 december 2003 over de implementatie van de bewakingswet in de museumsector;*
- *tienpuntenplan van de Vlaamse Museumvereniging inzake de implementatie van de bewakingswet in de museumsector;*
- *brief van de heer Patrick Dewael, federaal vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken, aan de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de toepassing van de wet van 10 april 1990 op de Vlaamse cultuurcentra;*
- *nota van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, van 3 juni 2004 over projectsubsidies aan de Vlaamse Museumvereniging in het kader van de bewakingswet;*
- *verslag van de vergadering van de Federale Wetenschappelijke Instellingen van 1 oktober 2004 over de toepassing van de wet van 10 april 1990 – red.)*

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER
VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS
BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 4
van 17 september 2004
van de heer CARL DECALUWE

Overheidsopdrachten – GIM NV

Uit het antwoord op schriftelijke vraag nr. 19 van 7 november 2003 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 12 maart 2004, blz. 1814) blijkt

dat er heel wat overheidsopdrachten gegund worden aan GIM NV (Geographic Information Management NV), zowel rechtstreeks als onrechtstreeks (onderaanneming).

Daar GIM NV een moedervenootschap heeft op de Bahama's (een offshore belastingparadijs) en een omvangrijk bedrag opdrachten onderhands heeft gekregen, heeft Europees commissaris Pedro Solbes bevestigd dat de antifraudecel OLAF van de Europese Commissie een onderzoek hiernaar heeft geopend.

Ondanks dit gegeven achtte de vorige minister-president van de Vlaamse Regering het niet opportuun om te informeren naar de identiteit van bestuurders, componenten, aandeelhouders of dochters van de mededingende firma's, omdat de overheidsopdrachtenreglementering dit niet verplicht.

Graag had ik enkele vragen gesteld over de houding hierover van de minister.

1. Werden sinds 2004 nieuwe overheidsopdrachten toegekend aan GIM NV ? Zo ja, welke en om welke bedragen gaat het ?
2. Lijkt het de minister niet aangewezen om de gunning van toekomstige opdrachten aan GIM NV op te schorten tot het onderzoek van de antifraudecel OLAF is afgerond ?
3. Indien de minister van oordeel is dat het gunnen van opdrachten aan GIM NV, hangende het OLAF-onderzoek, geen probleem is, lijkt het hem dan niet opportuun om, voorafgaandelijk aan de gunning, aan GIM NV opheldering te vragen betreffende de identiteit van de aandeelhouders van haar moedervenootschap op de Bahama's en betreffende de redenen van de vestigingen van deze moedervenootschap op de Bahama's ?

Antwoord

1. Ik begrijp en deel de bekommernis van de Vlaamse volksvertegenwoordiger voor de ethische en integriteitsaspecten die moeten gelden bij het toekennen van overheidsopdrachten.

Ik kan hem meedelen dat er sinds 2004 geen overheidsopdrachten met betrekking tot de mij

toegewezen bevoegdheden aan de NV GIM werden gegund.

2. Ik wens er echter op te wijzen dat ik niet bij machte ben om de gunning van toekomstige opdrachten aan de NV GIM op te schorten tot het onderzoek van de antifraudecel OLAF bij de Europese Commissie is afgerond. Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger uit het antwoord op zijn vorige schriftelijke parlementaire vraag al kon afleiden, gaat de aanbestedende overheid over tot de kwalitatieve selectie van de inschrijvende dienstverlener vooraleer zij de overheidsopdracht gunt. Die kwalitatieve selectie kan enkel gebeuren op grond van de inlichtingen en documenten die de dienstverlener overeenkomstig het KB (*koninklijk besluit – red.*) van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, verplicht is over te leggen. Kan alleen worden uitgesloten van deelneming aan de opdracht de dienstverlener bij wie duidelijk en op basis van de door hem voorgelegde stukken is aangetoond dat hij niet betrouwbaar is, bijvoorbeeld omdat hij definitief veroordeeld is geweest voor een misdrijf dat zijn professionele integriteit aantast of omdat hij niet in orde is met de betaling van zijn belastingen. De toestanden die volgens artikel 69 van het KB van 8 januari 1996 in aanmerking komen om een inschrijvende dienstverlener uit te sluiten, moeten echter betrekking hebben op zijn eigen situatie of persoon en niet op die van een eventuele moedervenootschap die ten aanzien van de inschrijvende dienstverlener over een aparte rechtspersoonlijkheid beschikt.
3. Bijgevolg en in aansluiting op hetgeen ik hierboven reeds heb geantwoord, meen ik dat de wetgeving op de overheidsopdrachten niet toelaat om aan de NV GIM, ingeval zij voor een overheidsopdracht inschrijft, informatie te vragen nopens de identiteit van de aandeelhouders van haar moedervenootschap en de redenen van de vestiging van die moedervenootschap op de Bahama's. Bovendien mag de uitsluiting niet op grond van andere criteria gebeuren dan die welke in artikel 69 van het KB van 8 januari 1996 zijn vermeld. Ook de stukken op grond waarvan kan worden aangetoond dat een dienstverlener zich niet in één van de uitsluitingsgevallen bevindt, zijn limitatief in dat arti-

kel opgesomd. De betrouwbaarheid van de dienstverlener (of van zijn moederbedrijf) kan niet worden nagegaan op grond van de identiteit van de aandeelhouders en de redenen van vestiging in een bepaald land.

**Vraag nr. 6
van 17 september 2004
van de heer HERMAN LAUWERS**

Kenniscentrum Toerisme en Horeca – Sluiting in augustus

In het voorjaar 2004 werd het Kenniscentrum Toerisme en Horeca opgericht, met zetel in Brugge. Doel is de ondersteuning van vooral kleinere initiatieven in de sector.

Eerstelijnsadvies behoort tot de opdrachten.

Toch bleek dat het centrum tussen 1 en 15 augustus – midden in het toeristisch hoogseizoen – gesloten was.

Acht de minister het verantwoord het Kenniscentrum (met een directeur en vijf medewerkers) gedurende veertien dagen volledig te sluiten, a fortiori tijdens het hoogseizoen ?

Antwoord

1. De VZW Kenniscentrum Toerisme en Horeca (KCTH) werd begin 2004 opgericht om in de sectoren van het toerisme en de horeca kennis en instrumenten te ontwikkelen, deze op een andere wijze aan te schaffen, en deze te beheren en toe te passen met het oog op het bevorderen en instandhouden van een duurzaam ondernemerschap en van een duurzame werkgelegenheid binnen ondernemingen actief in deze sectoren.

Toerisme Vlaanderen heeft met het KCTH een samenwerkingsverband afgesloten, waarbij Toerisme Vlaanderen financiële steun verleent aan het KCTH voor personeelsuitgaven van dit centrum, dit op basis van de tewerkstelling door het KCTH van ten minste 4 voltijdse equivalente personeelsleden. Dit echter op voorwaarde dat het jaarprogramma dat het KCTH aan Toerisme Vlaanderen voorlegt, door Toe-

risme Vlaanderen wordt goedgekeurd. Via gestructureerd overleg garandeert het KCTH een zo nauw mogelijke samenwerking met Toerisme Vlaanderen.

In de raad van bestuur van het KCTH hebben, naast vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen en Westtoer APB, ook vertegenwoordigers van het Vlaams Centrum Vorming en Vervolmaking van de Horecasector VZW (met aanwezigheid van vertegenwoordigers van het ACV, het ABVV en de Federatie Horeca Vlaanderen) zitting.

2. Navraag bij het KCTH leert me dat het secretariaat van het KCTH (Mariastraat 38, 8000 Brugge, tel. 050/ 47 15 90, info@kcth.be) de voorbije zomer inderdaad enige tijd was gesloten.

De reden hiervoor valt – ook al klinkt het als een contradictie – op de allereerste plaats te zoeken in het streven naar een goede dienstverlening voor de klanten van het KCTH.

Het collectief sluiten van het secretariaat was géén vraag van de medewerkers van het KCTH. Integendeel, het wordt ervaren als een beperking van hun vrijheid. Maar de multidisciplinaire aanpak van het KCTH maakt afspraken over een collectieve sluiting logisch en aanvaardbaar.

Zoals aangestipt, verzamelt en ontwikkelt het KCTH kennis en kennisproducten, om via meer duurzame ondernemingen te komen tot duurzame tewerkstelling in de sectoren van toerisme en horeca. Het KCTH heeft niet als eerste opdracht zelf als "pechdienst-op-korte-termijn" op te treden voor de ondernemers of de werknemers uit de horeca- en toerismesector.

Bijgevolg mag men veronderstellen dat het KCTH vooral paraat moet staan op momenten dat de sector tijd heeft om zich te vormen of structureel bij te schaven. Dit is zeker niet zo tijdens de drukste periode van het zomerseizoen, wanneer de aandacht voornamelijk gaat naar de dagelijkse uitbating en dito beslommingen.

Werknemers en werkgevers in de sector toerisme en horeca hebben het precies in de sluitings-

periode van het KCTH bijzonder druk en hebben, bijgevolg, dan niet de tijd om voor structurele oplossingen (bijvoorbeeld hun keuken operationeel verbeteren, hun arbeidsreglement aanpassen, hun marketingbeleid onder de loep nemen, hun bedrijfseconomische situatie optimaliseren, ...) bij het KCTH aan te kloppen.

Dat de werking van het KCTH in die periode niet zijn volle kracht haalt, is dan ook te verantwoorden.

Vanzelfsprekend lijkt het me niet meer dan logisch dat acute operationele noden in de genoemde periode van de zomervakantie toch een passende aanwezigheid van gekwalificeerd personeel nodig kunnen maken. Ik mag aannemen dat het dagelijks bestuur van het KCTH hier, via zijn algemeen directeur, over waakt.

Vraag nr. 7
van 17 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Radiofrequenties – Lier

Onlangs heeft de auditeur van de Raad van State geadviseerd om de uitzendvergunning van Radio Contact Lier niet te schorsen. Daardoor kan Radio Maeva FM zijn uitzendingen niet hervatten. Lier beschikt inderdaad slechts over één frequentie.

Het is mij niet duidelijk waarom het niet mogelijk geweest is om aan Lier een extra frequentie toe te kennen, terwijl er voor het vergelijkbare Duffel wel een nieuwe frequentie werd gecreëerd. Mechelen kreeg zelfs zes frequenties toegewezen.

Kan de minister dat ogenschijnlijke verschil in behandeling toelichten ?

Antwoord

Ik kan inderdaad bevestigen dat er in de FM-band niet in alle lokaliteiten evenveel frequenties beschikbaar zijn. Dit om de eenvoudige reden dat het niet zomaar mogelijk is om eender welke frequentie op eender welke locatie in te planten.

Bij het opstellen van het nieuwe frequentieplan is er getracht om de spectrumruimte die beschikbaar

is voor Vlaanderen zo groot mogelijk te maken en deze ook optimaal te benutten, waardoor er plaats gecreëerd werd voor 2 landelijke netten, 5 regionale omroepen en 294 lokale omroepen, waaronder een aantal frequenties met een hoger vermogen, voornamelijk in de stedelijke agglomeraties. Op deze manier zijn er in Vlaanderen in totaal 365 frequenties beschikbaar voor private omroepen, en dit naast de 5 landelijke netten van de openbare omroep.

Er is naar gestreefd om in elke lokaliteit waar voorheen één of meerdere lokale omroepen actief waren minstens één frequentie te behouden voor lokale omroepen, wat ook voor Lier en Duffel gelukt is.

Dat er in een aantal gemeenten meerdere frequenties zijn, is inzonderheid het gevolg van de beschikbaarheid van frequenties in het bovenste deel van de frequentieband, die niet herschikt werd om jarenlange en zeer onzekere coördinaties met het buitenland maar in het bijzonder met de andere gemeenschappen te vermijden.

**Vraag nr. 1
van 1 oktober 2004
van mevrouw CATHY BERX**

VAC Antwerpen - Uitbreidingsplannen

Er heerst reeds enige tijd onzekerheid over de plannen die er zijn voor de gebouwen van het Vlaams Administratief Centrum (VAC) in Antwerpen, gelegen aan de Copernicuslaan.

Onlangs heeft de projectontwikkelaar Group GL International/Kairos Project Development een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning ingediend bij het stadsbestuur van Antwerpen voor het klooster van de Paters Dominicanen gelegen aan de Ploegstraat.

1. Bestaan er uitbreidingsplannen voor het VAC aan de Copernicuslaan ?
2. Zo ja, houden deze plannen dan in dat de uitbreiding zal worden gerealiseerd door een afbraak van het aanpalende Kievitklooster ?

Antwoord

1. Na een aantal pogingen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om het klooster in de Ploegstraat te verwerven, werd in januari 2004 een voorstel tot uitbreiding van het Copernicusgebouw (Vlaams Administratief Centrum Antwerpen) bezorgd aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap door de tijdelijke handelsvereniging (THV) Group GL International - Kairos-Denies. Op dat moment was onteigening en zelf bouwen niet meer aan de orde.

Door de vorige minister bevoegd voor de huisvesting van de diensten van de Vlaamse Regering is een nota voorgelegd aan de Vlaamse Regering waarin de nood aan extra ruimte en de aanpassing van de bestaande infrastructuur van het VAC Antwerpen worden toegelicht en tevens het voorstel van de tijdelijke vereniging wordt aangeboden als oplossing.

De reden voor de uitbouw van het VAC Antwerpen ligt in de eerste plaats in de actualisering van de noden van een VAC van vandaag:

- ruime vergaderzalen;
- uitbouw van de logistieke ruimten zoals keuken, restaurant en afzonderlijke ruimte waar middagmalen opgediend kunnen worden;
- polyvalente ruimte voor fitness en/of kinderopvang;
- auditorium;
- ruimte voor telewerk (satellietkantoren);
- parking, met herziening van de circulatiezone;
- uitbouw van de ontvangstbalie, die deel uitmaakt van de ganse herziening van het gelijkvloers, rekening houdende met de twee ingangen;
- aanpassing van de conciërgewoning;

- laad- en losplaatsen verbeteren;
- archieven.

In de tweede plaats wordt verwezen naar de nood aan deconcentratie van de diensten van de Vlaamse Regering. Vlaanderen moet meer aandacht hebben voor de interactie met de burger. Geïntegreerd met de e-governmentaanpak moet het de bedoeling zijn om de overheid dichter naar de burger te brengen i.p.v. de burger te verplichten zich te verplaatsen naar de Vlaamse overheid. Dit past volledig in de deconcentratiegedachte van de Vlaamse Regering enerzijds en is een kerngedachte in het kerntakendebat anderzijds. Met het oog op deze deconcentratie is in een eerste plaats bijkomend ruimte nodig in de provincieplaatsen.

Op 11 juni besliste de Vlaamse Regering dat er onderhandelingen mogen gevoerd worden met THV Kairos - GL Group International zonder bekendmaking, dat de resultaten van de onderhandelingen worden afgetoetst aan de andere opportuniteiten van de vastgoedmarkt en dat de definitieve beslissing wordt genomen door de Vlaamse Regering. Het project moet verder worden uitgewerkt op basis van een contractuele PPS (*publiek-private samenwerking – red.*), waarbij het bestaande gebouw en het te realiseren gebouw onder het statuut van verplichte mede-eigendom zullen worden geplaatst bij middel van een notariële akte. Na afloop van de nog lopende onderhandelingen zal de Vlaamse Regering een eindbeslissing moeten nemen.

2. De voorliggende plannen houden inderdaad in dat de uitbreiding van het VAC Antwerpen gerealiseerd zal worden door een afbraak van het aanpalende klooster.

Het perceel van het klooster ligt namelijk helemaal binnen het perceel van het huidige VAC, wat een ernstige uitbouw van het VAC belemmert.

Vraag nr. 2
van 1 oktober 2004
van mevrouw MIEKE VOGELS

VAC Antwerpen - Uitbreidingsplannen

De ondertunneling van het centraal station in Antwerpen heeft ook heel wat gevolgen voor de directe omgeving van dit station. Zo wordt een tweede ingang gebouwd aan het Kievitplein en wordt dit plein volledig heraangelegd. De ideale ligging vlakbij het openbaar vervoer heeft Alcatel ervan kunnen overtuigen haar vestiging daar te lokaliseren binnen een nieuw te bouwen kantoorcomplex. Ook de Vlaamse Gemeenschap heeft haar kantoren aan het Kievitplein en zou plannen hebben om uit te breiden. Deze uitbreiding zou echter niet opgenomen zijn binnen de al geplande kantoorruimte, maar de Vlaamse overheid zou hiertoe het "Dominicanenklooster" in de Ploegstraat slopen en ombouwen tot kantoren. Dit klooster heeft een riante tuin, een groene oase in een voor de rest veeleer "stenen" omgeving.

De bouwaanvraag met als onderwerp het uitbreiden van een bestaand kantoorgebouw en de afbraak van het kloostercomplex werd namens de Group GL International - Kairos Development ingediend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Vlaams Gewest, en dit in het kader van artikel 127 van het decreet ruimtelijke ordening. Dit artikel 127 stelt dat wanneer de aanvraag betrekking heeft op "werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang, overeenkomstig art. 103", het Vlaams Gewest via de gewestelijke ambtenaar de aanvraag doet.

Dit houdt in dat het gewest zich hier beroept op het algemeen belang. Tegelijkertijd wordt ook de rol van de stad Antwerpen gereduceerd tot organisator van het openbaar onderzoek. De stad kan enkel advies geven en kan niet beslissen over de bouwvergunning.

Op het gewestplan staat het gebied waar zich het klooster bevindt nog steeds als woonzone inge-

kleurd. Kantoren kunnen dus niet. De bestemming van deze zone moet worden vastgelegd in het stedelijk structuurplan. Dit plan is er nog niet, dus dient er eerst een bijzonder plan van aanleg (BPA) opgemaakt of minstens een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) te worden uitgetekend. Er is wel een RUP voor de aangrenzende zone, de eigenlijke bouwput Kievitplein.

Er is als gevolg van deze handelwijze heel wat ongenoegen en onzekerheid bij de buurtbewoners. Er gebeuren zeer omvangrijke ingrepen zonder dat er een globale visie is over de toekomst van deze buurt. Deze wijze van werken strookt ook niet met de geest van het Vlaams regeerakkoord, waarin gepleit wordt voor actief burgerschap. Dit kan maar als je die burger ook au sérieux neemt. Een goede verstandhouding tussen de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap die hun werkplek hebben aan het Kievitplein en de omwoners, lijkt me essentieel.

Tot slot wil ik erop wijzen dat het aantal kantoorgebouwen in deze buurt enorm is. Voorbeelden in andere steden hebben aangewezen dat een monofunctionele invulling van een wijk leidt tot verloederende en "dode" straten 's avonds en in het weekend. In Brussel is daarom rond het Noordstation gekozen voor de herziening van het oorspronkelijk plan en is er nu ook bewoning in deze kantoorbuurt. Het zou onvergefelijk zijn dat we in Antwerpen deze fout herhalen !

1. Waarom heeft de Vlaamse Gemeenschap ervoor geopteerd om haar kantoren in Antwerpen uit te breiden op het gebied van het voormalige Dominicanenklooster ?
2. Is het voormalige Dominicanenklooster al eigendom van de Vlaamse Gemeenschap ?

Zo niet, is deze aankoop gepland en voor wanneer ?
3. Hoe ziet de minister de timing van deze werken ?
4. Waarom werd niet overlegd met de stad Antwerpen over deze locatie, en wordt er bewust geopteerd voor een bouwaanvraag "openbaar nut", zodat de stad enkel advies kan geven en niet mee kan beslissen ?

5. Heeft de minister reeds initiatieven genomen om een infomoment te organiseren met de burenen en hen duidelijkheid te geven over de plannen van de Vlaamse Gemeenschap in de buurt van het Kievitplein ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd eveneens gesteld aan minister Dirk Van Mechelen (vraag nr. 1).

Antwoord

1. De reden voor de uitbouw van het VAC Antwerpen ligt in de eerste plaats in de actualisering van de noden van een VAC van vandaag:
 - ruime vergaderzalen;
 - uitbouw van de logistieke ruimten zoals keuken, restaurant en afzonderlijke ruimte waar middagmalen opgediend kunnen worden;
 - polyvalente ruimte voor fitness en/of kinderopvang;
 - auditorium;
 - ruimte voor telewerk (satellietkantoren);
 - parking, met herziening van de circulatiezone;
 - uitbouw van de ontvangstbalie, die deel uitmaakt van de ganse herziening van het gelijkvloers, rekening houdende met de twee ingangen;
 - aanpassing van de conciërgewoning;
 - laad- en losplaatsen verbeteren;
 - archieven.

In de tweede plaats wordt verwezen naar de nood aan deconcentratie van de diensten van de Vlaamse Regering. Vlaanderen moet meer aandacht hebben voor de interactie met de burger. Geïntegreerd met de e-governmentaanpak moet het de bedoeling zijn om de overheid dichter naar de burger te brengen i.p.v. de bur-

ger te verplichten zich te verplaatsen naar de Vlaamse overheid. Dit past volledig in de deconcentratiegedachte van de Vlaamse Regering enerzijds en is een kerngedachte in het kerntakendebat anderzijds. Met het oog op deze deconcentratie is in een eerste plaats bijkomend ruimte nodig in de provincieplaatsen.

Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap heeft haar eerste VAC gerealiseerd in drie fasen. Ingevolge de nieuwe noden aan uitbreiding van het VAC zijn in het verleden reeds gesprekken gevoerd met de Paters Dominicanen om hun klooster te kunnen aankopen. Zij hebben steeds geweigerd het pand aan ons te verkopen. Het perceel van het klooster ligt echter helemaal binnen het perceel van het huidige VAC, wat een ernstige uitbouw van het VAC belemmert.

2. De Vlaamse overheid is geen eigenaar van het klooster.
3. De timing maakt deel uit van de gesprekken die gevoerd worden met de THV (*tijdelijke handelsvereniging – red.*). Momenteel is nog niets beslist.
4. De bouwaanvraag "openbaar nut" werd ingediend door de THV en niet door de Vlaamse overheid.
5. Er bestaat momenteel nog geen duidelijkheid over het project en de timing ervan. Daarom werden nog geen initiatieven genomen om een infomoment te organiseren voor de buurtbewoners.

**Vraag nr. 3
van 1 oktober 2004
van de heer BART CARON**

Kabeldistributie – Frequentiewijzigingen

In de regio Brugge werden in het weekend van 11 en 12 september 2004 de kabelfrequenties veranderd. Dit werd in een schrijven aan de abonnees aangekondigd. Nu blijkt dat na de verandering bepaalde zenders niet meer beschikbaar waren, zeker bij abonnees met een ouder toestel, waaronder BBC1, CNN en National Geographic.

De regio Brugge blijkt geen alleenstaand geval te zijn en zulke frequentiewijzigingen blijken vaak voor problemen te zorgen.

1. Zijn er richtlijnen aan, of afspraken met de kabelmaatschappijen inzake informatie en service bij frequentiewijzigingen? Eventueel ook inzake technische bijstand aan de abonnees?
2. Zijn er afspraken m.b.t. de frequenties die daarbij mogen gebruikt worden, ik denk bijvoorbeeld aan abonnees met oudere toestellen?

Het kan mijns inziens toch niet dat frequentiewijzigingen de aankoop van een nieuw toestel noodzakelijk maken, wil men vrij courante zenders als de bovenvermelde blijven ontvangen.

3. Indien dergelijke afspraken of richtlijnen niet bestaan, zijn er plannen in die richting?

Temeer aangezien het niet meer kunnen ontvangen van bepaalde zenders na frequentieomschakeling blijkbaar toch geregeld voorkomt.

Antwoord

Sedert de goedkeuring op 13 december 2002 door het Vlaams Commissariaat voor de Media van de overdracht van de vergunning tot exploitatiemaatschappij van 10 kabelmaatschappijen, is Mixt ICS, als dochteronderneming van Tele-net, de facto de grootste aanbieder van een kabelnetwerk geworden voor de Vlaamse gemeenschap.

Mixt ICS biedt via het eigen kabelnetwerk momenteel televisieomroepprogramma's aan in 215 Vlaamse gemeenten, in dewelke het tevens de enige en unieke dergelijke aanbieder is.

Als aanbieder van televisieomroepprogramma's via een kabelnetwerk valt Mixt ICS onder de bevoegdheid van het Vlaams Commissariaat voor de Media, dat toezicht houdt op de naleving van de voorschriften van de decretale en reglementaire plichten die door de aanbieders van kabelnetwerken dienen te worden in acht genomen.

Recentelijk heeft Mixt ICS de herschikking van een aantal frequenties aangekondigd waardoor een aantal televisieomroepprogramma's in de toekomst zouden worden aangeboden via een andere frequentie dan voordien. Deze operatie past volgens Mixt ICS in de uitbouw van een Expressnet en de voorbereiding van de doorgave van interactieve digitale televisie. Mixt ICS zou deze herschikking reeds doorgevoerd hebben vanaf 11 september 2004 in een aantal gemeenten in West-Vlaanderen (Brugge en omgeving). Momenteel is mij enkel deze herschikking bekend, doch Mixt ICS zou op termijn ook in andere regio's tot herschikking overgaan.

De herschikking van deze frequenties blijkt geen wijzigingen met zich mee te brengen in het televisieprogramma-aanbod. Het bestaande aanbod blijft bijgevolg behouden. Ook de televisieomroepprogramma's waarvan sprake in de voorliggende vraag (BBC1, CNN, National Geographic) worden dus aangeboden.

Anderzijds is het zo dat de betrokken omroepprogramma's niet zijn opgenomen onder de bepaling van artikel 107, § 1 van de gecoördineerde decreten van 25 januari 1995 betreffende de radio-omroep en de televisie, en dus niet op verplichte wijze gelijktijdig en in hun geheel moeten worden doorgegeven.

Het betreft dus televisieomroepprogramma's waarvoor de keuze tot doorgave geheel bij de aanbieders van kabelnetwerken zoals Mixt ICS berust.

Mixt ICS blijkt de abonnees in het exploitatiegebied waar de herschikking het eerst werd doorgevoerd, te hebben geïnformeerd met een folder waarbij de praktische stappen die door de abonnee dienen te worden ondernomen om de televisieomroepprogramma's die naar een andere frequentie verhuizen, te kunnen bekijken, worden uiteengezet. De wijze waarop dit dient te gebeuren, is naar eigen zeggen van Mixt ICS afhankelijk van merk en type van het televisietoestel in kwestie en kan dus variëren.

De wijze waarop Mixt ICS de doorgave van een aantal televisieomroepprogramma's via een onderlinge frequentiewissel momenteel herschikt, is niet onderhevig aan enige plicht tot melding aan of

voorafgaandelijke goedkeuring door het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Het Commissariaat, noch de Vlaamse minister bevoegd voor het mediabeleid kunnen Mixt ICS hierin beperken of sturen. Er zijn hieromtrent dan ook geen richtlijnen of afdwingbare afspraken tussen de aanbieders van een kabelnetwerk en de Vlaamse overheid.

Dit blijkt dan ook een aangelegenheid te betreffen tussen Mixt ICS en de abonnees onderling, die mogelijk op burgerrechtelijke wijze dient te worden beslecht zo daartoe de noodzaak zou bestaan.

Wettelijk gezien, dienen zich vanuit het oogpunt van de mediaregelgeving geen mogelijkheden aan om Mixt ICS te dwingen het behoud van het huidige aangeboden televisieomroepprogramma-aanbod aan elke abonnee te garanderen en de ontvangst van de programma's van BBC1, CNN en National Geographic door elke abonnee te verzekeren, of om de kosten die gepaard gaan met het verhelpen van voorliggend probleem zoals door het installeren van een kanalenkiezer, geheel of gedeeltelijk door het bedrijf zelf te laten dragen.

Het probleem van sommige abonnees die over een ouder toestel beschikken dat minder geschikt blijkt voor de huidige herschikking door Mixt ICS, is dus gesitueerd, zoals door de Vlaamse volksvertegenwoordiger zelf reeds wordt aangegeven, binnen de relatie tussen klant en aanbieder en dus op het gebied van de service die Mixt ICS, die momenteel de facto op het eigen exploitatiegebied over een monopoliepositie beschikt, aan de betrokken abonnees biedt.

Het bieden van een oplossing, waarbij de getroffen abonnees de televisieomroepprogramma's in kwestie ook in de toekomst verder kunnen bekijken, vormt naar mijn mening dan ook een wezenlijk onderdeel van de service die Mixt ICS zijn abonnees kan bieden ter demonstratie van de klantvriendelijkheid van het bedrijf.

Ik acht deze problematiek zeer belangrijk en zal er bij Mixt ICS op aandringen dat, bij de herschikking van de frequenties op de kabel, de betrokken abonnees optimaal worden geïnformeerd en bijgestaan, en dat alle abonnees het geheel van de programma's kunnen blijven ontvangen.

Vraag nr. 4
van 1 oktober 2004
van mevrouw MIET SMET

Stora Enso – Expansiesteun

Via de krant vernam ik dat de Vlaamse overheid 35 miljoen euro expansiesteun zou toekennen aan de papierproducent Stora Enso in Langerbrugge in het kader van een groot investeringsproject in dit bedrijf. De steun zou uiteenvallen in twee maatregelen : een subsidie van 25,9 miljoen euro en een vrijstelling van roerende voorheffing goed voor 9 miljoen euro.

Zoals gebruikelijk is, heeft de Vlaamse overheid deze steun ter goedkeuring voorgelegd aan de Europese Commissie. Volgens dezelfde krant zou de Europese Commissie een deel van de Vlaamse steun voor de papierproducent Stora Enso verbieden.

Uit contacten met de Europese Commissie blijkt dat deze instelling op 8 september 2004 een beslissing nam in deze zaak en dat deze werd overgezonden aan de Belgische overheid.

4. Hoeveel miljoen euro van de Vlaamse steun strookt volgens de Europese Commissie niet met de EU-regels ?
5. Welke regel werd door de Vlaamse overheid met voeten getreden ?
6. Heeft Stora Enso reeds het volledige bedrag, namelijk 35 miljoen euro, ontvangen ?

Indien dit het geval is, hoe en binnen welke termijn zal de Vlaamse Regering het bedrag dat niet strookt met de Europese regels terugverdienen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Fientje Moerman (vraag nr. 1) en Geert Bourgeois (nr. 4).

Antwoord

Met betrekking tot schriftelijke parlementaire vraag nr. 4 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger m.b.t. expansiesteun aan Stora Enso (1 oktober

2004) deel ik mee dat ik mij aansluit bij het antwoord dat na onderling overleg werd verstrekt door minister Fientje Moerman.

(Gecoördineerd antwoord: blz. 138 – red.)

Vraag nr. 5
van 1 oktober 2004
van mevrouw MIET SMET

Vlaamse EU-vertegenwoordiging – Huisvesting, doelstellingen, budget

In het regeerakkoord staat er : "Met het oog op zowel de huidige als op de toekomstige uitbreidingen van de EU en om een betere samenwerking met de vertegenwoordigers uit de andere lidstaten en regio's alsook met de instellingen van de EU te kunnen verwezenlijken, wordt er, los van de bestaande structuren, een Vertegenwoordiging van Vlaanderen bij de EU opgericht, die met alle bestaande krachten in Vlaanderen kan samenwerken, rechtstreeks ressorteert onder de Minister-President en over de nodige middelen en personeel beschikt om een werkelijke vertegenwoordiging uit te bouwen op alle vlakken".

1. Zal deze Vertegenwoordiging een kantoor betrekken dicht bij de Europese instellingen ?

Of zal ze gehuisvest worden in de kantoorgebouwen van de Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse Regering ? Zo ja, is de reden hiervoor dat de regering van oordeel is dat er, aangezien de kantoren van de Vlaamse Gemeenschap zich in Brussel bevinden, geen toegevoegde waarde is in geval van een afzonderlijk kantoor voor de Vertegenwoordiging in dezelfde stad ?

2. Wat zullen de concrete doelstellingen zijn van deze Vertegenwoordiging bij de Europese Unie ?

Is het de bedoeling dat zij gaat lobbyen bij de Europese instellingen omtrent concrete Europese dossiers en daartoe ook coalities aangaat met andere Europese regio's ? Zal het een promotiekantoor zijn voor Vlaanderen bij de Europese Unie ? Of gaat het hier veeleer om een dienst die de taken van de Vlaamse tak van de Permanente Vertegenwoordiging van België bij de Europese Unie zal overnemen ?

3. Heeft de minister er reeds enig zicht op hoe groot het budget zal zijn dat wordt uitgetrokken

voor deze Vertegenwoordiging en hoeveel personeelsleden er zullen worden tewerkgesteld ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Yves Leterme (vraag nr. 3) en aan minister Geert Bourgeois (nr. 5).

Antwoord

Ik ontving in goede orde parlementaire vraag nr. 5 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger (1 oktober 2004) i.v.m. de Vlaamse EU-vertegenwoordiging.

Deze vraag werd ook gesteld aan minister-president Leterme. Ik laat weten dat na overleg besloten werd dat de minister-president een met mij overlegd antwoord zal geven.

Vraag nr. 6 van 1 oktober 2004 van de heer MARK DEMESMAEKER

Jeugdherbergen – Beleid – Den Drossaard Diest

Op 15 september jl. sloot de VZW Vlaamse Jeugdherbergcentrale, de jeugdherberg Den Drossaard in Diest.

Navraag leert me dat er een resem factoren meespelen in de beslissing om de jeugdherbergactiviteiten in Diest stop te zetten : de uitbaatster besloot om ermee op te houden en een andere professionele uitdaging aan te gaan, de herberg is verouderd en voldoet niet aan de brandveiligheidsrichtlijnen, het rendement is laag, de opening van de Leuvense jeugdherberg De Blauwput zorgt voor extra "concurrentie", ...

Toch ga ik absoluut niet akkoord met deze beslissing. Meer nog, ik pleit er ten stelligste voor om één van de oudste jeugdherbergen van Vlaanderen open te houden. En wel om volgende redenen.

Vooreerst is de jeugdherberg een belangrijke schakel voor het toerisme in het Hageland. Er zijn immers nauwelijks "low budget" overnachtingsmogelijkheden te vinden in het Hageland. Laten we toch niet vergeten dat ook de jeugdherberg in Tienen enkele jaren geleden de deuren sloot. De sluiting van de Diestse jeugdherberg maakt de situatie

in de regio er zeker niet beter op. De mensen met een kleine beurs, schoolklassen, wandelaars, fietsers, rugzaktoeristen en bezoekers van het Hageland vallen zo in een zwart gat. Het feit dat de jeugdherberg in Westerlo en de nieuwe vestiging in Leuven op geringe afstand (beiden ongeveer op 30 kilometer afstand) liggen, houdt volgens mij geen steek omdat deze herbergen duidelijk op een andere regio geënt zijn, Westerlo op de Kempen en Leuven op de stad zelf. Daarnaast doet de jeugdherberg in Diest het al jaren niet slecht (tussen de 4.500 en 5.000 overnachtingen per jaar). Mits de juiste promotiestrategie (via VVV Hageland, de provincie, de stad, het gewest) moet het absoluut mogelijk zijn om dit aantal verder op te krikken. De toeristische troeven van het Hageland zijn immers legio : het groene agrarische karakter, de historische waarde van de steden Diest, Aarschot en Zoutleeuw, het bedevaartsoord Scherpenheuvel, de unieke Maagdentoren van Zichem en de abdij van Averbode, de resem ontspanningsmogelijkheden in de Halve Maan, ...

Ik verwijs ook naar het waardevolle historische karakter van het gebouw waarin de jeugdherberg gehuisvest is. Als woning van de laatste drossaard van de stad Diest (eind 18de eeuw) is dit een uniek kader voor goedkope overnachtingen.

Ten slotte geef ik toe dat de inrichting weliswaar wat aftands is, maar de nieuwe douches en toiletten zijn het bewijs dat het mogelijk is dat langzaam maar zeker deze herberg opgeknapt kan worden. Daarbij verwijs ik naar het recente Vlaamse decreet "Toerisme voor Allen" van 2003. Verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen, kunnen dankzij het decreet een subsidie van 40 % krijgen voor nieuwbouw, modernisering en brandveiligheidswerkzaamheden. Mits een gedeelde inspanning van de VZW, de overheid, de provincie en de stad Diest, moet een restauratie mogelijk zijn.

De minister merkt dat ik ten zeerste begaan ben met dit dossier, bijgevolg stel ik hem graag volgende vragen.

1. Welke houding heeft de minister aangenomen in dit dossier ? Heeft de Vlaamse Jeugdherbergcentrale zich hier niet vergalopperd ?
2. Kan de minister mij een gedetailleerd overzicht geven van het jeugdherbergtoerisme in Vlaanderen van de afgelopen 10 jaar (aantal herber-

gen, aantal bedden, aantal overnachtingen, kostprijs, budgetten, infrastructuur), liefst opgesplitst per provincie ?

Welke trends kunnen we hieruit afleiden ?

3. Welk beleid heeft de Vlaamse Regering uitgewerkt ten aanzien van de Vlaamse jeugdherbergen ?
4. Klopt de stelling dat er veel jeugdherbergen ten onder zijn gegaan aan de (veel te) strenge eisen inzake infrastructuur en kwaliteit ?

Welke wetgeving moet er juist worden nageleefd ?

5. In het recente Vlaamse decreet "Toerisme voor Allen" van 9 juli 2003 staat dat verblijven die onder het label jeugdtoerisme vallen, een subsidie van 40 % kunnen krijgen voor nieuwbouw, modernisering en brandveiligheidswerkzaamheden.

Hoeveel aanvragen werden er reeds ingediend tot op heden ? Over welke budgetten gaat het ?

Antwoord

1. Ik stelde vast dat jeugdherberg Den Drossaard in Diest midden september 2004 vrij plots de deuren sloot. Het is te betreuren dat er voorafgaandelijk geen gesprekken zijn geweest tussen de stad Diest, eigenaar van het gebouw, en de Vlaamse Jeugdherbergcentrale (VJH) VZW, huurder van het pand, om het sluitingsscenario te voorkomen.

Toerisme Vlaanderen volgt dit dossier op de voet. Er moet, binnen het kader van "Toerisme voor Allen", voorkomen worden dat in het Hageland geen jeugdverblijf meer beschikbaar zou zijn.

Ik kan meedelen dat er ondertussen een afspraak gemaakt werd tussen de stad Diest en de Vlaamse Jeugdherbergcentrale VZW om het gebouw door een architect te laten doorlichten, zodat er een voorstel komt betreffende de nodige aanpassingswerken om de jeugdherberg te laten beantwoorden aan de huidige comfortnormen.

2. Als **bijlage** vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger de statistieken betreffende de capaciteit en het aantal overnachtingen van de voorbije 10 jaar voor alle jeugdherbergen, gerangschikt per Vlaamse provincie en Brussel. Eveneens als **bijlage** vindt hij de evolutie van de prijszetting voor een overnachting (cijfers 1994-2002).

Concrete gegevens over de infrastructuur van de jeugdherbergen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger op de site www.jeugdherbergen.be. Meer gedetailleerde informatie kan hij rechtstreeks aanvragen bij de VZW Vlaamse Jeugdherbergcentrale, Van Stralenstraat 40, 2000 Antwerpen.

3. Er wordt gestreefd naar minimaal één goed gelokaliseerde jeugdherberg in onze historische steden en drie goed gelokaliseerde jeugdherbergen aan de Vlaamse Kust. Daarnaast zijn enkele goed gelokaliseerde jeugdverblijfinfrastructuren nodig in landelijke regio's.

Verder wens ik de werking van ondersteuningspunten van sociaal-toeristische verblijven, zoals beschreven in het decreet "Toerisme voor Allen", te bevorderen. De Vlaamse Jeugdherbergcentrale VZW past in dit kader met haar netwerk van 16 rechtstreeks beheerde jeugdherbergen verspreid over heel Vlaanderen.

4. Ik meen dat de stelling niet klopt. Enkele jeugdherbergen zijn vroeger ten onder gegaan precies door een verouderd comfortniveau, wat ertoe heeft geleid dat deze jeugdherbergen uit de markt zijn verdwenen.

Het decreet "Toerisme voor Allen" (decreet van 18 juli 2003 en het uitvoeringsbesluit van 28 mei 2004 betreffende de erkenning en financiële ondersteuning van verblijven) is het kader voor het aftoetsen van de eisen inzake infrastructuur en kwaliteit.

Sinds maart 2004 (de aanvangsdatum voor de behandeling van subsidiedossiers door Toerisme Vlaanderen in het kader van het nieuwe decreet "Toerisme voor Allen") kwamen er bij Toerisme Vlaanderen 58 subsidieaanvragen binnen.

Deze dossiers zijn goed voor een mogelijke be-
toelaging van infrastructuurwerken voor sociaal-
toeristische verblijven van bijna 4,6 miljoen euro.

Bijlage

- overzicht jeugdherbergen 1994-2003,
- overzicht evolutie overnachtingstarieven (1994-2002).

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen provincie Antwerpen		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Antwerpen	1994	130	23.133
	1995	130	22.052
	1996	130	22.228
	1997	130	20.256
	1998	130	18.651
	1999	130	21.036
	2000	130	20.907
	2001	130	20.328
	2002	130	20.364
	2003	130	18.621
Mechelen	2001	113	4.794
	2002	113	11.946
	2003	113	14.294
Nijlen	1994	64	4.093
	1995	64	5.341
	1996	64	4.261
	1997	64	3.709
	1998	64	3.024
	1999	64	3.526
	2000	64	3.680
	2001	64	4.137
	2002	64	3.763
	2003	64	3.744
Westerlo	1994	41	4.868
	1995	41	7.122
	1996	80	8.438
	1997	80	8.545
	1998	80	7.930
	1999	80	8.740
	2000	80	8.972
	2001	80	10.364
	2002	80	9.142
	2003	80	10.464
Zoersel	1994	56	2.755
	1995	56	3.107
	1996	54	3.711
	1997	54	3.202
	1998	54	3.117
	1999	54	3.066
	2000	54	2.813
	2001	54	2.534
	2002	54	2.990
	2003	60	3.714

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen Brussel-Hoofdstad		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Brussel	1994	132	38.536
	1995	132	40.608
	1996	132	41.570
	1997	132	43.130
	1998	132	43.072
	1999	132	44.361
	2000	132	45.004
	2001	132	45.402
	2002	132	45.512
	2003	132	33.466

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen provincie Limburg		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Bokrijk	1994	112	8.585
	1995	112	13.330
	1996	112	13.242
	1997	112	11.629
	1998	112	11.496
	1999	112	11.195
	2000	112	10.427
	2001	112	10.865
	2002	112	10.751
	2003	112	12.973
Tongeren	1994	78	3.752
	1995	78	4.798
	1996	78	2.811
	1997	78	0
	1998	78	3.998
	1999	78	4.990
	2000	78	5.310
	2001	78	4.993
	2002	78	4.439
	2003	78	4.868
Voeren	1994	80	8.730
	1995	80	10.560
	1996	80	10.581
	1997	80	2.868
	1998	80	
gesloten wegens werken	1999	80	9.121
	2000	80	11.077
	2001	80	12.898
	2002	80	12.021
	2003	80	9.890

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen provincie Oost-Vlaanderen		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Gent	1994	106	21.746
	1995	106	22.770
	1996	106	23.479
	1997	106	21.612
	1998	106	23.585
	1999	106	23.804
	2000	106	24.517
	2001	106	24.922
	2002	106	25.110
	2003	106	24.996
Geraardsbergen	1997	104	9.038
	1998	104	8.747
	1999	104	8.748
	2000	104	11.965
	2001	104	12.811
	2002	104	13.016
	2003	104	12.496
Maldegem	1994	65	6.086
	1995	65	7.024
	1996	65	7.015
	1997	65	7.207
	1998	65	7.131
	1999	74	8.360
	2000	74	9.002
	2001	74	9.362
	2002	74	10.046
	2003	74	10.295

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen provincie Vlaams-Brabant		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Diest	1994	70	3.815
	1995	70	4.283
	1996	70	4.286
	1997	70	5.419
	1998	70	4.690
	1999	70	4.833
	2000	70	4.628
	2001	70	5.244
	2002	70	5.185
	2003	70	4.437
Huizingen	1994	58	6.231
	1995	58	5.681
	1996	58	6.995
	1997	58	6.940
	1998	58	6.630
	1999	58	6.073
	2000	58	5.793
	2001	58	5.489
	2002	58	7.134
	2003	58	6.798
Leuven (open vanaf 15/5/2003)	2003	116	9.001
Tienen	1994	24	1.258
	1995	24	1.391
	1996	24	828
	1997	24	1.504
	1998	24	588
	1999	24	448
	2000	24	470
	2001	24	57
gesloten in 2002			

Overzicht jeugdherbergen 1994-2003

Jeugdherbergen provincie West-Vlaanderen		Aantal bedden	Overnachtingen/jaar
Dudzele	1994	80	11.393
	1995	80	10.159
	1996	80	11.670
	1997	80	11.596
	1998	80	10.509
	1999	80	11.569
	2000	80	12.927
	2001	80	11.495
	2002	80	12.140
	2003	80	11.024
Blankenberge	1997	66	11.362
	1998	66	13.167
	1999	66	12.156
	2000	66	15.139
	2001	66	15.841
	2002	66	16.861
	2003	66	16.119
Brugge	1994	208	38.712
	1995	208	36.097
	1996	208	35.912
	1997	208	35.745
	1998	208	36.158
	1999	208	34.999
	2000	208	33.992
	2001	208	32.708
	2002	208	34.715
	2003	208	30.040
Kortrijk	1994	96	8.683
	1995	96	8.049
	1996	96	7.871
	1997	96	7.121
	1998	96	7.771
	1999	96	9.064
	2000	96	8.016
	2001	96	7.761
	2002	96	7.873
	2003	96	7.277
Oostduinkerke	1994	100	6.672
	1995	100	6.775
	1996	100	6.741
	1997	100	5.955
	1998		0
	1999	134	9.962
	2000	134	21.056
	2001	134	21.365
	2002	134	23.562
	2003	134	21.533

Oostende	1994	108	19.409
	1995	108	19.091
	1996	108	19.346
	1997	108	18.897
	1998	108	17.962
	1999	108	17.474
	2000	108	19.101
	2001	108	19.077
	2002	108	19.809
	2003	108	19.181
Vleteren	1994	65	5039
	1995	65	4189
	1996	65	4874
	1997	65	3998
	1998	65	4607
gesloten in 1999			

Overnachtingstarieven 1994-2002 (incl. ontbijt)

Jaar	Basisprijs	BEF	Euro
1994	335	BEF	
1995	355	BEF	
1996	355	BEF	
1997	375	BEF	
1998	385	BEF	
1999	405	BEF	
2000	10,41		euro
2001	10,66		euro
2002	12,5		euro
2003*	15		euro

* Vanaf 2003 prijzen incl. ontbijt en lakens

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE,
LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 29
van 17 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

E19 Edegem – Afrit dienstvoertuigen

Op de E19 richting Brussel is er een afrit in Edegem voor het personeel van het Universitair Ziekenhuis (UZ) en dienstvoertuigen (momenteel afgesloten voor het werfverkeer voor de "Vuile Plas"). Ondanks de beperkingen op het gebruik van deze afrit, wordt hij meermaals onrechtmatig gebruikt.

Hierdoor ontstaat beneden aan de afrit op de Drie Eikenstraat een gevaarlijke situatie, vooral wanneer bestuurders richting Edegem-centrum rijden. Er werd ingegrepen door het plaatsen van betonblokken midden op het wegdek, zodat de bestuurders niet meer links kunnen afdraaien. Maar vindingrijk en snel als de bestuurders wel zijn, rijden zij even naar rechts om voorbij de betonblokken naar links af te draaien en terug de brug onderdoor te rijden richting centrum.

Het is duidelijk dat er nood is aan deze afrit, maar tevens dat hij door onrechtmatig gebruik levensgevaarlijk kan zijn.

Is de minister op de hoogte van deze gevaarlijke situatie ?

Is hij voorstander van de uitbouw van een volwaardig afrittencomplex op die plaats, zodat de veiligheid verhoogd wordt, maar ook de druk op het op- en afrittencomplex in Kontich verminderd kan worden ?

Gelet op de ligging van de Igean-site (Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen), die tevens voor de overslag van afval instaat, lijkt overigens de opvang van het vrachtverkeer naar Indaver via de kortste weg, zijnde een volwaardig op- en afrittencomplex in Edegem, misschien nog niet zo'n slecht idee. Is dat voor de minister een te overwegen optie ?

Antwoord

1. Mijn administratie en ikzelf zijn ons bewust van de gevaarlijke situatie aan de afrit.

Hierbij moet wel vermeld worden dat deze plaats niet voorkomt op de lijst van de gevaarlijke punten en dat dus voornamelijk het subjectief onveiligheidsgevoel overheerst.

2. De afrit is uitsluitend bedoeld voor het personeel van het UZ en dienstvoertuigen.

Bovendien staat in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen vermeld dat het aantal aansluitingen op de hoofdwegen beperkt moet worden gehouden. De afstand tussen de aansluitingen moet ten minste 8 à 10 kilometer bedragen. Daar 2 kilometer eerder (in de richting Antwerpen) een volwaardig op- en afrittencomplex uitgebouwd is (verbinding met R11) en 4 kilometer verder in de richting van Brussel eveneens een volwaardig op- en afrittencomplex uitgebouwd is (complex in Kontich), is er op dit ogenblik geen reden om ter hoogte van de N106 een volwaardig complex uit te bouwen.

3. Gezien de bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen behoort een op- en afrittencomplex in Edegem niet tot de mogelijkheden.

Vraag nr. 30
van 17 september 2004
van de heer ELOI GLORIEUX

Kluizenbos Dilbeek – Rooiing van bomen

Vorig jaar werd een deel van het Kluizenbos in Dilbeek, dat ingekleurd staat als natuurgebied, voor een voordelige prijs opgekocht door een privé-eigenaar. Deze privé-eigenaar had hiermee duidelijk de bedoeling om zijn tuin, die aan het natuurgebied grenst, te vergroten. Hij ging dan ook over tot het rooien van de bomen en het uitfrozen van de boomwortels. Ook het wandelpad, dat deel uitmaakt van de nieuwe Wolfspuitenwandeling, moest eraan geloven.

Door de natuurwachter werd proces-verbaal (PV) opgemaakt en de werken werden uiteindelijk stilgelegd. Dit gebeurde evenwel pas nadat de kap-

werken bijna voltooid waren en het ergste kwaad dus reeds was geschied.

1. Welk gevolg wordt er gegeven aan het proces-verbaal dat door de natuurwachter werd opgemaakt ? Werd het PV doorgegeven aan het parket en wat is de huidige stand van zaken ?
2. Kan het Vlaams Gewest juridische stappen ondernemen om de privé-eigenaar te verplichten remediërende maatregelen te nemen ? En doet het dat in voorkomend geval ?
3. Welke andere maatregelen neemt de minister om de schade die aan het natuurgebied werd aangebracht, te herstellen ?

Antwoord

1. Deze zaak is ons inderdaad bekend. Er werden in het bos activiteiten uitgevoerd die niet overeenstemden met een afgeleverde kapvergunning. Deze onregelmatigheden werden vastgesteld door middel van een proces-verbaal opgemaakt door de bevoegde boswachter van de afdeling Bos en Groen.

Vermits het hier om een overtreding op het Bosdecreet gaat, kan de bevoegde ambtenaar van de afdeling Bos en Groen, namelijk de woudmeester, zelf instaan voor de gerechtelijke vervolging, zodat dergelijke zaken niet noodzakelijkerwijs via de parketten verlopen.

2. Op dit moment is deze zaak in behandeling. De bevoegde woudmeester werkt samen met de bos- en natuurwachters een herstelplan uit. Vanuit de gemeente werden eveneens vragen gesteld betreffende schade die aangericht werd aan het aanpalende wandelpad. Ook dit aspect wordt onderzocht om bij het herstelplan te voegen.
3. Aan de eigenaar zal gevraagd worden om dit voorstel tot herstelplan uit te voeren. Indien hij dit plan niet naar behoren of binnen de gestelde timing uitvoert, hebben mijn diensten de opdracht een gerechtszaak in te leiden bij de rechtbank.

Vraag nr. 31 van 17 september 2004 van de heer JAN LOONES

De Blankaart (Woumen-Diksmuide) – Natuurherstel

Het Vlaams natuurbeleid heeft steeds speciale aandacht gehad voor het natuureservaat De Blankaart (Woumen-Diksmuide). Vandaar ook de inspanningen van de Vlaamse overheid voor natuurherstel van dit stuk overstromingsgebied van de IJzer.

De conservator van De Blankaart wijst evenwel op het gebrek aan rendement van de kosten voor dit natuurherstel als gevolg van de vervuiling van de Blankaartvijver, die jaarlijks bijna 5.000 ton slib, 420 ton nitraat en 9 ton fosfaat te slikken krijgt (De Standaard 6/9/04).

Een recente studie, in opdracht van de Vlaamse overheid, heeft aangetoond dat de oorzaak van de vervuiling van de Blankaartvijver komt via beken, verbonden met de omliggende akkers die kampen met erosie (slib), alsook van bemesting en van lozingen van huishoudelijk afvalwater (nitraten en fosfaten).

De studie wees uit dat enkel maatregelen aan de bron effect zullen hebben : stoppen van lozing huishoudelijk afvalwater via aanleg van een rioleering of via individuele waterzuiveringsinstallaties ; de landbouwers sensibiliseren om verdere erosie (als gevolg van te intensieve teelten, te zware landbouwmachines, ...) van hun akker tegen te gaan, enzovoort.

De studie beveelt ook de aanleg van bufferstroken en – geregeld uit te baggeren – langsgrachten naast de beken aan. Op die manier worden het slib en de meststoffen opgevangen vooraleer het water in de beken stroomt en, via de Blankaart, in de IJzer terecht komt.

Onteigeningen zouden dan wel niet kunnen uitblijven, en ook dat kost geld, aldus de conservator.

1. Welke conclusies trekt de minister uit de resultaten van de door de Vlaamse overheid opgedragen studie terzake ?

2. Werden reeds maatregelen vastgelegd ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De recente studie waarvan sprake in de parlementaire vraag wordt uitgevoerd door het studiebureau Haskoning in opdracht van het Instituut voor Natuurbehoud. De studie is nog niet afgerond. Opmerkingen op de voorlopige versie konden nog tot 24 september ingezonden worden. Er wordt verwacht dat de definitieve versie van de studie in november zal afgerond zijn. In december zal het Instituut voor Natuurbehoud een studienamiddag organiseren over de problematiek, knelpunten en mogelijke maatregelen. Voor de definitieve conclusies wordt op de definitieve versie van de studie gewacht.

In elk geval blijkt nu reeds uit deze studie dat de hoeveelheden nutriënten en sediment die jaarlijks uit de stroomopwaarts gelegen landbouwgebieden afspoelen, het natuurherstel van het zoetwaterecosysteem van het EEG-Vogelrichtlijngebied De IJzervallei in het algemeen – en van het erkend natuurreservaat De Blankaart in het bijzonder – bemoeilijken. Zonder vooruit te lopen op de resultaten van de studie, lijkt het er inderdaad op dat natuurherstel in deze internationaal en nationaal beschermde natuurgebieden vereist dat erosiebestrijdende maatregelen in de stroomopwaarts gelegen landbouwgebieden nodig zullen zijn.

2. Ik wens op dit moment nog geen maatregelen vast te leggen.

Eerst wil ik de definitieve versie van de bovenvermelde studie afwachten. Met name zal in de studie ook kwantitatief aangegeven worden welke zones in de deelbekkens van de toevoerbeken het meest bijdragen tot de sediment- en nutriëntvrucht in het erkend natuurreservaat De Blankaart. Het is nodig deze zones te kunnen lokaliseren, vooraleer er sprake kan zijn van het treffen van maatregelen.

Vraag nr. 32 van 17 september 2004 van de heer ELOI GLORIEUX

A12 Meise – Geluidsschermen

Reeds vroeg in de vorige legislatuur beloofde de toen bevoegde minister dat langs de A12 in Meise geluidsschermen zouden geplaatst worden. Er werden geluidsmetingen uitgevoerd, die een duidelijke geluidsoverlast aangaven met waarden die boven de 70 dB(A) (A-gewogen decibel) lagen.

De bewonersgroepen langs de A12 in Meise worden reeds zwaar getroffen door de geluidsoverlast van het luchtvaartverkeer afkomstig van Zaventem. De extra belasting van het steeds toenemende verkeer op de A12 legt dan ook een zware last op de woon- en levenskwaliteit van deze mensen.

Ondertussen werden allerlei beloftes gedaan dat er inderdaad geluidsschermen zullen komen, alhoewel over de timing veel minder duidelijkheid blijkt te bestaan. Ook maken sommige bewonersgroepen zich zorgen omdat ze vrezen uit de boot te vallen. Zo zou niet met zekerheid bevestigd zijn dat de wijk gelegen aan de westelijke kant van de A12 ook in aanmerking zal komen voor de plaatsing van geluidsschermen.

1. Kan de minister verduidelijken hoever het met de procedure voor de plaatsing van geluidsschermen langs de A12 in Meise ondertussen staat en wanneer deze nu daadwerkelijk zullen geplaatst worden ?
2. Welk gedeelte precies van de A12 in Meise zal in aanmerking komen voor deze geluidsschermen ? Zullen de aanpalende wijken afgeschermd worden of slechts een beperkt gedeelte ?
3. Welke andere maatregelen worden er gepland om de geluidsoverlast van de A12 en de gewestwegen in Meise te milderen ?

Wordt er bijvoorbeeld overwogen om de stroken met fluisterasfalt over gans het traject van de N277 door te trekken ?

Antwoord

1. Op het programma 2005 is het project: A12 - Meise: geluidsschermen ter hoogte van de wijk "De Nekker", opgenomen.

Vermits dit project samen met de Vlaamse Bouwmeester wordt uitgewerkt, start nog dit jaar de hiervoor geëigende procedure. De daadwerkelijke plaatsing wordt gepland voor 2006.

2. Afhankelijk van de beschikbare kredieten en de financiële inspanningen die de betrokken gemeente (in het kader van het convenantenbeleid) wenst te leveren, zullen in de toekomst ook andere wijken (o.a. aan de oostelijke kant) afgeschermd worden.
3. Momenteel zijn er geen andere maatregelen gepland om de geluidsoverlast van de A12 en de gewestwegen in Meise te milderen.

**Vraag nr. 33
van 17 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Scheldeverdieping – Betrokkenheid gemeenten

De nieuwe minister van Openbare Werken zal ongetwijfeld met het dossier rond de Scheldeverdieping een zwaar dossier op tafel krijgen.

Terwijl we nog steeds te maken hebben met de talmende houding van de Nederlandse regering, zou het goed zijn om zoveel mogelijk gemeenten in Vlaanderen, in het bijzonder de Scheldegemeenten, eveneens te overtuigen van de noodzaak van de Scheldeverdieping. Enkel met een goed overleg kunnen de betrokken Scheldegemeenten hun beleid hieraan toetsen en hun gemeenten vrijwaren van de mogelijke gevolgen van de Scheldeverdieping.

Wanneer dit project door zoveel mogelijk beleidsvoerders gedragen wordt, heeft het een grote kans op slagen.

1. Kan de minister meedelen op welke manier de Scheldegemeenten betrokken worden bij de beslissingen over en de uitvoering van de Scheldeverdieping ?
2. Werd er reeds overleg gepleegd met de gemeenten? Zo ja, werden er dan al beslissingen genomen of adviezen aan de betrokkenen meege-deeld ?
3. Wat is de rol van de provincie ?

Antwoord

ProSes, Projectdirectie Ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium, kreeg via het Memorandum van Vlissingen de opdracht de ontwikkelings-schets uit te werken waarin de Scheldeverdieping vervat zit.

1. Aan de voorbereiding van de ontwikkelings-schets hebben de bij het Schelde-estuarium betrokken overheden, instanties en belangenorganisaties deelgenomen. Op cruciale momenten hebben deze partijen hieraan bijgedragen via het Overleg Adviserende Partijen (OAP) en via overleg en consultaties op ad hoc basis. Aan het Overleg Adviserende Partijen namen de volgende partijen deel : de gouverneurs van de provincies Antwerpen en Oost-Vlaanderen, de gedeputeerde Water, Natuur en Landschap van de provincie Zeeland, de burgemeester van de stad Antwerpen, de Havenscheper van Antwerpen, de voorzitter van de Nationale Havenraad, de dijkgraaf van het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen en vertegenwoordigers van de Vlaamse Havenvereniging, de Taakgroep Westerschelde, de Zuidelijke Land- en Tuinbouworganisatie, de Bond Beter Leefmilieu, Natuurpunt en de Werkgroep Schelde-estuarium.

Overeenkomstig de afspraken tussen de regeringen van Nederland en Vlaanderen, welke zijn opgenomen in de memoranda van Kallo (5 februari 2001) en Vlissingen (4 maart 2002), is gepland dat beide regeringen over de Ontwikkelingsschets 2010 Schelde-estuarium tot besluitvorming komen in december 2004. Daar de werkzaamheden tot heden specifieke technische materies omvatten, was het weinig zinvol de Vlaamse Scheldegemeenten rechtstreeks te

betrekken. Vandaar dat hiervoor gewerkt werd met het hierboven aangehaalde overlegforum.

2. ProSes heeft in de afgelopen maanden en weken heel nauw contact gehad met de Scheldegemeenten in Vlaanderen. Het is de bedoeling de betrokkenheid van deze gemeenten vanuit de basis te verzekeren.

In het kader van de uitwerking van de Ontwikkelingsschets 2010 voor het Schelde-estuarium organiseerde ProSes in de maand september tevens een aantal hoorzittingen of inspraakmomenten. Tijdens de inspraakperiode van 15 september tot 15 oktober konden de gemeenten hun specifieke opmerkingen op de schets aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap opsturen.

3. De provincies maakten deel uit van twee overlegstructuren. De gouverneurs van de provincies Oost-Vlaanderen en Antwerpen zijn lid van het voormelde OAP en konden op die manier de studies van ProSes nauwgezet opvolgen. In het AOS (Adviserend Overleg Schelde) waren de ambtenaren van de provincies eveneens betrokken.

Overigens heeft de gouverneur van de provincie Antwerpen samen met zijn collega, de commissaris van de koningin van Zeeland, het vooruitzetting genomen om gezamenlijke initiatieven te nemen om de risico's van het vervoer van ammoniak met zeeschepen over de Westerschelde en de Beneden-Zeeschelde te verminderen. Dit in uitvoering van het Memorandum van Overeenstemming dat op 4 maart 2002 in Vlissingen werd afgesloten en dat betrekking had op de onderlinge samenwerking ten aanzien van de reductie van de veiligheidsrisico's van het transport van gevaarlijke stoffen over de Beneden-Zeeschelde en de Westerschelde.

Vraag nr. 34
van 17 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Heraanleg Antwerpse Leien – Extra maatregelen

Tijdens een bezoek aan de werken in Antwerpen en met name de Leien op 31 augustus ll. hebben beide ministers een aantal belangrijke uitspraken gedaan over de voortgang van de werken aldaar.

Zo vernemen wij via de kranten dat de huidige achterstand ingehaald zal worden door langer te werken en door het inzetten van meer personeel. De rekening zal betaald worden door het Vlaams Gewest.

1. Welke beslissingen zijn daar exact genomen ?
2. Wat is het motief om daar deze beslissing ad hoc te nemen, terwijl op willekeurig veel andere plaatsen in Vlaanderen deze vraag honderd keer gesteld is ?

Welke objectieve redenen zijn er om hier een ander standpunt in te nemen in tegenstelling tot andere plaatsen in Vlaanderen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 16) en Peeters (nr. 34).

Gecoördineerd antwoord

Met veel ambitie werd op 5 augustus 2002 gestart met de eerste fase van de heraanleg van de Antwerpse Leien. De werkzaamheden zouden ruim drie jaar in beslag nemen. De einddatum van dit ambitieuze project was gepland voor 17 november 2005.

Aan deze openbare werken hing bij de aanbesteding een prijskaartje van bijna 67,5 miljoen euro. Hiervan nam het Vlaams Gewest het leeuwendeel (in casu 47,25 miljoen euro) voor zijn rekening. Het restsaldo wordt betaald door de stad Antwerpen en de vervoersmaatschappij De Lijn.

Feit is dat de heraanleg van de Leien intussen een zekere achterstand heeft opgelopen, uitsluitend te wijten aan onvoorziene omstandigheden. Zo werd de aannemer tijdens de werken geconfronteerd met een archeologische vondst, in casu de resten van een oude Spaanse vesting. Daarenboven zorgden de omvang en de complexiteit van de ondergrondse nutsleidingen bij het verplaatsen ervan voor heel wat problemen.

Zodoende waren tijdens de uitvoering van dit ambitieuze project een aantal wijzigingen nodig en dienden niet-geplande werken te worden toegevoegd. Dit resulteerde in een aantal verrekeningen die reeds gedeeltelijk werden goedgekeurd en vastgelegd. In totaal gaat het om bijna 10 miljoen euro die door het Vlaams Gewest ten laste werd ge-

nomen. De voorlopige factuur van de werkzaamheden komt voor het Vlaams Gewest daardoor uit op circa 57 miljoen euro. Hiervan werd tot op heden ongeveer 40 miljoen euro effectief betaald.

Inzake dit prestigieuze project dient te worden onderstreept dat de Vlaamse overheid steeds haar verantwoordelijkheid heeft opgenomen en op geen enkel moment het belang van de heraanleg van de Antwerpse Leien, evenals de gevolgen ervan voor onder meer de getroffen handelaars en ondernemingen heeft onderschat.

Gelet op voormeld gegeven werd beslist om de hinder op de omgeving in tijd zoveel mogelijk te beperken door het dermate wijzigen van de planning dat er effectief prioriteit wordt verleend aan de bovengrondse werken. Deze werken zouden voor het grootste gedeelte klaar moeten zijn eind 2005. Verder werd er beslist om de resterende ondergrondse werkzaamheden te finaliseren vóór juli 2006, met uitzondering van het terugplaatsen van het Spaans bastion. De aannemer werd gevraagd hiervoor de nodige middelen in te zetten. Wat betreft de bovengrondse werken zal dit hoofdzakelijk impliceren dat er met meer ploegen zal dienen te worden gewerkt.

De Vlaamse Regering zal dan ook alles in het werk stellen om de opgelopen vertraging voor de bovengrondse werken in te halen zodat de oorspronkelijke timing gerespecteerd zal worden.

Gelet op wat voorafgaat, is het een evidentie dat de maatschappelijke overlast en kosten van dit project zéér groot zijn. In die optiek is betrokken projectrealisatie dan ook geenszins vergelijkbaar met een doorsnee openbaar werk. Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat ook op andere plaatsen in Vlaanderen waar dergelijke problemen rijzen, in gezamenlijk overleg met de betrokkenen, steeds gezocht wordt naar mogelijke maatregelen om de hinder te beperken. Indien zich op andere (doortocht)projecten dezelfde of gelijkaardige moeilijkheden voordoen met dergelijke vertragingen (ca. 9 maanden!) die niet aan de aannemer te wijten zijn, wordt er telkenmale ingegrepen.

Vraag nr. 35
van 17 september 2004
van de heer JAN LOONES

"Kustwacht-Garde Côtière" – Bevoegdheid

Op de jaarlijkse visserijfeesten in Oostende (zaterdag 4/9/04) werd in het programmaboekje door het federale ministerie de "Kustwacht-Garde Côtière" voorgesteld.

Ik meen te mogen stellen dat de Kustwacht (die onder meer 24 op 24 uur toezicht houdt op de kustwateren en instaat voor de algemene coördinatie bij reddingen en calamiteiten op zee) onder de administratie Waterwegen en Zeewegen (AWZ) ressorteert, en dus wel degelijk onder Vlaamse bevoegdheid valt.

Terzake verwijs ik naar mijn vraag om uitleg aan de toen bevoegde minister Gilbert Bossuyt (Handelingen Commissievergadering nr. 225 d.d. 27 mei 2003, Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie) over de Kustwacht in Oostende. Ik vroeg toen reeds de nodige alertheid inzake het waken over, en uitoefenen van de eigen bevoegdheden door de Vlaamse overheid.

In elk geval heeft de recente aankondiging in het programmaboekje van de visserijfeesten in Oostende door de federale overheid m.b.t. "haar" Kustwacht-Garde Côtière opnieuw beroering veroorzaakt onder het personeel van de Vlaamse Zeereddingsdienst en Kustwacht, dat terecht verwarring vaststelt omtrent de bevoegdheid inzake de Kustwacht.

1. Kan de minister begrip opbrengen voor de verwarring die de benaming "Kustwacht-Garde Côtière" nog steeds met zich meebrengt voor betrokkenen ?
2. Kan de minister bevestigen dat de Kustwacht een Vlaamse bevoegdheid betreft ?
3. Is de minister eventueel van plan om daarover de federale overheid aan te spreken ?

Antwoord

1. Het is heel begrijpelijk dat de benaming "Kustwacht-Garde Côtière" verwarring sticht bij de betrokkenen.

De oorzaak hiervoor is dat de naam "Kustwacht" gebruikt wordt in verschillende betekenissen.

Voor het personeel van het MRCC (Maritiem Reddings- en Coördinatiecentrum), dat optreedt onder de roepnaam "Kustwacht Oostende", en het personeel van de Zeereddingsdienst, dat behoort tot het Vlaams Gewest, heeft "Kustwacht" de betekenis van de coördinatie en het uitvoeren van reddingsoperaties op zee.

Voor de federale overheid verzekert de "Kustwacht" de coördinatie en het overleg tussen de administraties bevoegd voor de Noordzee.

Deze begripsomschrijving is terug te vinden in het koninklijk besluit van 13 mei 2003 tot oprichting van een "structuur kustwacht".

2. De reddingsactiviteit op zee behoort inderdaad tot de bevoegdheden van het Vlaams Gewest.
3. Juist omdat heel wat materies betreffende de zee behoren tot de bevoegdheden van het Vlaams Gewest is, binnen de Vlaamse zowel als binnen de federale administraties, reeds het initiatief genomen voor het uitwerken van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en het Vlaams Gewest.

Om dezelfde reden werd in het koninklijk besluit tot oprichting van een structuur kustwacht ook bepaald dat vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering worden uitgenodigd om deel te nemen aan de vergaderingen van het beleidsorgaan en van het overlegplatform.

Vraag nr. 36
van 17 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

*Zwerfvuil langs gewestwegen – Inschakeling we-
genwachters*

In toenemende mate stelt men vast dat er zwerfvuil ligt en blijft liggen langs autosnelwegen en gewestwegen. De Vlaamse overheid doet terzake reeds veel inspanningen door geregeld opruimacties te organiseren via daartoe geëigende firma's.

Enkele jaren geleden werd door de voorganger van de minister, de heer Steve Stevaert, uitgebreid aangekondigd dat men de wegenwachters meer zou inschakelen in de strijd tegen zwerfvuilveroorzakers, en dit met een beperkte politionele opdracht om processen-verbaal (PV) op te maken. Inmiddels zijn wij een aantal jaren verder en is een evaluatie van deze politionele opdracht belangrijk.

1. Hoeveel beëdigde wegenwachters zijn er binnen het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN), zowel bij de administratie Wegen en Verkeer (AWV), als bij de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) en bij de NV Zee-kanaal en NV Scheepvaart ?
2. Sinds de invoering van het systeem zijn er ongetwijfeld al veel overtredingen vastgesteld.

Hoeveel zijn er dat ?

Hoeveel zijn er hiervan geseponeerd en hoeveel zijn er hiervan ingevorderd ?

Graag een verdeling per provincie en per jaar.

3. Zijn er duidelijke afspraken met de parketten inzake deze manier van werken ?

Antwoord

1. Sinds 1994 is een actie tegen zwerfvuil opgestart. Het initiatief kreeg een extra impuls sinds 1998. Begin 2004 waren er 327 ambtenaren van de administratie Wegen en Verkeer bevoegd om legitiem op te treden. Wat het aantal beëdigde wegenwachters met een legitimatiekaart betreft, vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in onderstaande tabel een overzicht per provincie.

Beëdigde wegenwachters met legitimatiekaart	
AWV Antwerpen	24
AWV Vlaams-Brabant	68
AWV West-Vlaanderen	43
AWV Oost-Vlaanderen	122
AWV Limburg	80

2. In onderstaande tabellen vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht per afdeling van de administratie Wegen en Verkeer waarin het aantal vastgestelde, ingevorderde en geseponeerde overtredingen is weergegeven per jaar.

AWV Antwerpen	Overtredingen	Ingevorderd	Geseponeerd
1998	8	/	alle
1999	12	/	alle
2000	7	/	alle
2001	4	/	alle
2002	/	/	/
2003	/	/	/
2004	/	/	/
Totaal	31	0	0

AWV-Vlaams Brabant	Overtredingen	Ingevorderd	Geseponeerd
1998	20	10	9
1999	63	17	45
2000	56	5	26
2001	33	5	15
2002	12	3	6
2003	15	5	10
2004	7	4	3
Totaal	206	49	114

AWV West-Vlaanderen	Overtredingen	Ingevorderd	Geseponeerd
1998	3	2	1
1999	8	7	0
2000	8	4	1
2001	4	0	4
2002	1	1	0
2003	1	1	0
2004	2	0	0
Totaal	27	15	6

AWV Oost-Vlaanderen	Overtredingen	Ingevorderd	Geseponeerd
1998	1	/	/
1999	3	/	/
2000	2	/	/
2001	3	/	/
2002	3	/	/
2003	3	/	/
2004	0	/	/
Totaal	15	7	6

AWV Limburg	Overtredingen	Ingevorderd	Geseponeerd
1998	6	1	5
1999	8	7	1
2000	16	7	9
2001	10	6	4
2002	8	8	0
2003	5	5	0
2004	3	3	0
Totaal	56	37	19

3. Op het niveau van het departement LIN is er een Commissie Vervolgingsbeleid (waarin de parketten vertegenwoordigd zijn) waar de problematiek van het zwerfvuil wordt aangekaart.

De administratie Wegen en Verkeer dringt bij de parketten aan op een effectieve vervolging. Wel is de afspraak gemaakt dat indien de overtreder de minnelijke schikking, ten bedrage van de reinigingskosten, aanvaardt, het parket de overtreding soneert.

**Vraag nr. 38
van 17 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Milieubeleid – Informatieverspreiding in faciliteitengemeenten

Voormalig minister voor Leefmilieu Jef Tavernier wilde door middel van de "Groenbon"-actie zogenaamd "1.000 nieuwe groene straten" creëren in de Vlaamse steden en gemeenten.

Tot ieders verbazing lijkt het gemeentebestuur van Linkebeek deze informatie niet te willen verspreiden in de gemeente, vermits de burgemeester enkel tweetalige informatie wil verspreiden. Hij blijkt steeds te vergeten dat Linkebeek een Vlaamse gemeente is met faciliteiten voor Franstaligen, van tweetalige folders kan dus geen sprake zijn.

1. Is de minister met dit probleem al geconfronteerd geweest ?

Hoe verspreidt hij dan zijn milieu-informatie in zulke gemeenten ?

2. Is hierover overleg met de Vlaamse minister voor Brussel en de Vlaamse Rand ?

Antwoord

De vraag snijdt het probleem aan van de verspreiding van overheidsinformatie in de faciliteitengemeenten, meer bepaald in de gemeente Linkebeek. Het is bekend dat het gemeentebestuur van Linkebeek (en ook van andere taalgrensgemeenten) meestal Vlaamse overheidsinformatie slechts wenst te verspreiden als er ook een Franstalige versie wordt bijgevoegd.

In casu zou, volgens de Vlaamse volksvertegenwoordiger, dit probleem opgedoken zijn bij de verspreiding van de folders rond de "Groenbon"-actie.

Deze actie werd in maart 2004 opgestart en heeft als doel, door het ter beschikking stellen van een "Groenbon", de burger uit te nodigen om initiatieven te nemen die zijn buurt groener en leefbaarder maken.

Dat er een probleem was, werd publiek gemaakt door een persmededeling van maandag 5 april 2004 "Burgemeesters weigeren Vlaamse brochures te verspreiden". Als reactie op de houding van de burgemeesters van faciliteitengemeenten heeft voormalig minister van Leefmilieu Tavernier onder meer via een officieel schrijven aan de gemeentebesturen gevraagd dat ze de informatie over de "Groenbon" aan hun inwoners zouden willen verspreiden.

Wat deel 1 van vraag 1 betreft, is het dus een feit dat een vorige minister van Leefmilieu met het probleem geconfronteerd werd. In de huidige legislatuur werden mij door de functionele afdelingen die sinds het aantreden van de nieuwe regering met faciliteitengemeenten gehandeld hebben, nog geen problemen gesignaleerd.

Wat deel 2 van vraag 1 betreft, heb ik inlichtingen opgevraagd bij de afdeling Bos en Groen, naar aanleiding van de concrete "Groenbon"-actie. Hieruit onthoud ik dat de verspreiding van de informatie niet exclusief steunt op de medewerking van de gemeentebesturen en dat er ook andere kanalen aangeboord worden.

Zo wordt de communicatie rond de "Groenbon" naar de burger toe gevoerd via :

- advertenties en kranten,
- het verspreiden van infofolders via de infotrens in gemeentehuizen, bibliotheken of krantenwinkels.

Verder zijn de formulieren voor het aanvragen van de "Groenbon" beschikbaar op de website van de afdeling Bos en Groen.

Het komt mij voor dat dit een algemene methodiek is en dat niet speciaal voor de faciliteitengemeenten naar alternatieve verspreidingsmiddelen

gezocht wordt. Mocht de actie na eind volgend jaar verlengd worden, dan neemt de afdeling Bos en Groen zich wel voor om nieuwe initiatieven op het vlak van communicatie te voeren en na te denken over andere verspreidingsmiddelen.

Wat vraag 2 betreft, kan ik melden dat er op heden niet in een concreet overleg met de Vlaamse minister voor Brussel en de Vlaamse Rand voorzien is.

Wat de algemene problematiek betreft, kan verwezen worden naar het antwoord op de schriftelijke parlementaire vraag nr. 2 van 4 oktober 2002 van de heer Christian Van Eyken (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 5 - 2 december 2002 – blz. 1100). Hierin wordt duidelijk gesteld dat de omzendbrief van 7 oktober 1997 van toepassing is op alle ambtenaren van het ministerie en de Vlaamse openbare instellingen. Deze omzendbrief bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap vasthoudt aan het principe van de homogeniteit van de taalgebieden. Alle brochures die uitgaan van de Vlaamse Gemeenschap moeten dus in het Nederlands aangeemaakt en verspreid worden. Voor de faciliteitengemeenten geldt hetzelfde principe, maar inwoners van deze gemeenten die daar uitdrukkelijk om verzoeken, kunnen wel een Franstalige samenvatting krijgen met de essentiële informatie.

Vraag nr. 39
van 17 september 2004
van mevrouw DOMINIQUE GUNS

IJzer – Waterkwaliteit en visbestand

De IJzer ontspringt in Frankrijk en stroomt België binnen ten westen van Roesbrugge in West-Vlaanderen. De stroom heeft een totale lengte van ongeveer 78 km, waarvan 41 km op Belgisch grondgebied.

Beleidsmatig is het verder saneren van de waterkwaliteit van primair belang. Het herstel van de fysische kwaliteit van de waterloop tussen Nieuwpoort en Diksmuide door onder meer de heraanleg van natuurlijke oevers en het ontwikkelen van specifieke rivierbegeleidende habitats, kan de diversiteit van het visbestand verhogen en de kwaliteit ervan verbeteren.

1. Wat is voor de IJzer de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-

chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2004 ?

2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de IJzer het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2003 en vooral voor het jaar 2004 ?

Antwoord

1. Situering meetnet VMM

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De meetnetten oppervlaktewater bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (bv bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+-N), nitriet (NO_2^-N) en nitraat (NO_3^-N), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^-P$), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^-), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen

barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selenium (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn) worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij zuurstofoververzadiging, die bv. optreedt bij eutrofiëring, een verschijnsel dat de kwaliteit aantast. De verkregen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO)

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ("waterkwaliteitsklasse")
0 - 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 - 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdierjes (macro-invertebraten). Daarbij spelen hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert hij de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index (BBI)

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De laatste volledige beschikbare gegevens betreffen het jaar 2003. Voor 2004 beschikt de VMM reeds over maandelijks fysico-chemische analyseresultaten tot en met half september. Biologische kwaliteitsgegevens zijn voor 2004 nog niet voorhanden.

Een overzicht van de door VMM bemonsterde meetplaatsen op de IJzer, met de PIO-scores en BBI's van 1990 tot en met 2003, is terug te vinden als **bijlage**.

Waterkwaliteit van de IJzer

De IJzer ontstaat uit de samenvloeiing van een aantal kleine bronnen en grachten. Dit brongebied is gesitueerd op het grondgebied van de gemeente Lederzele in Frankrijk, op de Haenberg (35 m). Tussen Lo-Fintele en Diksmuide is de linkeroever bedijkt en bevindt er zich op de rechteroever een groot (niet ingedijkt) overstromingsgebied (Westbroek, Broeken van Reninge-Noordschote, Merkembroek en Broeken van Woumen). Tussen Diksmuide en Nieuwpoort zijn beide oevers bedijkt en mondt geen enkele waterloop meer uit in de IJzer. Via het sluisencomplex in Nieuwpoort, de zgn. Ganzenpoot, stroomt de IJzer doorheen het havengedeelte van Nieuwpoort en het natuurgebied "De IJzermond", om ten slotte uit te monden in de Noordzee. Dit deel vormt het IJzerestuarium.

De IJzer kan grote debietsveranderingen vertonen; de natuurlijke waterpeilschommelingen worden bepaald door de hoeveelheid neerslag en de breedte van de vallei.

De belangrijkste zijwaterlopen van de IJzer op Vlaams grondgebied zijn de (grensvormende) Heidebeek, de Haringebeek, de Poperingevaart, de Kemmelbeek, het Kanaal Ieper-IJzer (waarin de Ieperlee en de Martjevaart uitmonden), de Stenensluisvaart en tot slot de Handzamevaart. Tot het gebied van het IJzerbekken behoren ook de polders van de Franse grens tot Oostende. Deze polders worden doorkruist door een aantal kanalen, nl. het Kanaal Nieuwpoort-Plassendale, het Kanaal Duinkerke-Veurne-Nieuwpoort, het Lokanaal en de Bergenvaart.

Een aanzienlijk deel van het bekken van de IJzer is van belang voor de drinkwaterproductie: de IJzer zelf en al haar bijrivieren van de Franse grens tot de Handzamevaart hebben de

wettelijke bestemming "drinkwaterproductie" gekregen (met uitzondering van het Sparkenvaardeke). De IJzer zelf heeft bovendien ook de wettelijke bestemming "viswater voor karpertachtigen".

De IJzer werd in 2003 gekenmerkt door een "matige verontreiniging" (PIO) en een BBI die wijst op een "matige" tot "goede" biologische waterkwaliteit. Het verloop van de PIO-score was sterk variabel; de score ligt tussen 2,1 en 3,6. Hierbij komt het vervuilende effect van bepaalde zijwaterlopen zeker tot uiting. Tussen Bambecque (F) en Lo-Reninge stijgt de PIO-score ten gevolge van de monding van de meer verontreinigde zijwaterlopen zoals de Heidebeek, de Haringebeek en de Poperingevaart. Meer stroomafwaarts, richting Diksmuide, verbetert de zuurstofhuishouding in de IJzer opnieuw: dit is onder meer ook te danken aan het zelfreinigend vermogen van de IJzer. Er wordt een lichtjes verbeterend effect waargenomen van de monding van de Stenensluisvaart en de Houtensluisvaart. Voorbij de monding van de Handzamevaart wordt opnieuw een verslechtering van de zuurstofhuishouding waargenomen.

De volledige loop van de IJzer wordt gekenmerkt door relatief hoge pH-waarden, waarbij occasioneel overschrijdingen optreden van de drempelwaarde van 8,5. Ook de diverse zijwaterlopen van de IJzer vertonen een gelijkaardig patroon. Dit wordt veroorzaakt door algenbloei en gaat meestal gepaard met zuurstofoververzadiging overdag.

Stroomopwaarts van de Frans-Belgische grens, in Bambecque (917000), werd de IJzer tijdens het vorige jaar gekenmerkt door normoverschrijdingen (viswaternormen) voor de parameters CZV (dit is niet meer het geval tijdens de periode januari-september 2004), nitriet, ammonium, zwevende stoffen en totaal fosfor. De overschrijding van de drempel voor BZV₅ die in 2002 optrad, is in 2003 en 2004 niet meer waargenomen. Ook de hoge pieken voor zwevende-stoffengehalte zijn in 2003 niet meer vastgesteld. De piekconcentraties aan totaal koper en opgelost ijzer werden niet meer vastgesteld in 2003; in 2004 was er wel 1 piekoverschrijding voor totaal koper. Er zijn in 2003 echter wel 3 piekoverschrijdingen gemeten voor opgelost mangaan, waardoor de norm voor deze parameter overschreden wordt.

Samenvattend kan dus (met enige voorzichtigheid) gesteld worden dat de kwaliteit op dit meetpunt iets verbeterd is in 2003; ook de BBI is met 1 eenheid gestegen, waardoor deze in 2003 wijst op een "goede" waterkwaliteit.

Vanaf de landsgrens (916000) wordt de IJzer sterk beïnvloed door de Heidebeek. Zowel in het voorjaar als in het najaar lagen de zuurstofconcentraties vrij laag, waardoor in de warme zomermaanden er dan weer zuurstofoververzadiging optreedt. Hierdoor was de PIO-score minder gunstig. Tegenover de viswaternorm treden overschrijdingen op voor de parameters zwevende stoffen, BZV₅, nitriet, ammonium en totaal fosfor. Piekoverschrijdingen voor het zware metaal cadmium worden vastgesteld in de maanden november en december. De BBI wijst hier op een "matige" waterkwaliteit. In 2004 is de situatie iets gunstiger, in die zin dat er niet langer overschrijdingen gemeten zijn voor de parameter BZV₅ en er geen piekoverschrijding is opgetreden voor cadmium.

Nog meer stroomafwaarts wordt de zuurstofhuishouding in de IJzer negatief beïnvloed door de monding van de Haringebeeek en (in mindere mate) de Westsluisbeek (wegens de aanwezigheid van pesticiden) enerzijds (914000), en de Poperingevaart anderzijds (913000). Op beide meetplaatsen blijft de PIO-score, ondanks de negatieve invloed, echter nog steeds wijzen op een "matige verontreiniging". Stroomafwaarts de Haringebeeek en de Westsluisbeek is de biologische kwaliteit van de IJzer "matig", stroomafwaarts van de Poperingevaart wijst de BBI echter op een "goede" waterkwaliteit. Hieruit kan afgeleid worden dat een licht ongunstig effect van deze zijwaterlopen op de zuurstofhuishouding, niet noodzakelijk een achteruitgang van het biologische leven in de waterloop voor gevolg heeft. Op beide meetplaatsen treden normoverschrijdingen op voor de parameters zwevende stoffen, ammonium en BZV₅. Voorbij de Poperingevaart is er bijkomend een overschrijding van de viswaternorm door het nitrietgehalte.

In Diksmuide, stroomafwaarts van de Boezingegracht, de Kemmelbeek en het Kanaal Ieper-IJzer (910900), wordt opnieuw een verbetering (daling) van de PIO-score vastgesteld. De BBI is er met 1 eenheid gestegen tegenover 2002 (van 6 naar 7), waardoor deze voor het eerst sinds 1994 opnieuw wijst op een "goede" biologische waterkwaliteit. Er worden echter wel

normoverschrijdingen vastgesteld voor viswater bij de parameters BZV₅, nitriet, totaal fosfor, zwevende stoffen en ammonium en voor de basiskwaliteitsnorm bij de parameters geleidbaarheid en chloridengehalte.

Het meetpunt 910600, stroomafwaarts van de Houtensluisvaart en de Stenensluisvaart, werd gekenmerkt door een relatief lage PIO-score, hoewel deze nog steeds op een "matige" verontreiniging wijst. Er kan dus gesteld worden dat deze 2 zijwaterlopen een gunstig effect hebben op de zuurstofhuishouding van de IJzer. Toch treden er op dit punt nog frequent normoverschrijdingen op voor de parameters pH, zwevende stoffen (tot 170 mg/l), BZV₅, CZV, ammonium, totaal fosfor, orthofosfaat, chloridengehalte en geleidbaarheid. In 2004 werd geen overschrijding meer van de norm voor zuurtegraad vastgesteld.

Stroomafwaarts de stad Diksmuide (910510-910500) wordt opnieuw een sterke achteruitgang in de zuurstofconcentratie vastgesteld. Dezelfde normoverschrijdingen komen voor. Dit wordt in belangrijke mate veroorzaakt door de monding van de Handzamevaart, die nog steeds de sterkst vervuilde zijwaterloop van de IJzer is.

Aan de Uniebrug in Nieuwpoort (910000) is de biologische waterkwaliteit met een klasse gedaald, waardoor deze, zoals in 2000, opnieuw te omschrijven is als "matig". De zuurstofhuishouding is opnieuw iets gunstiger dan aan de monding van de Handzamevaart. In de zomerperiode treden wel frequent zuurstoftekorten op. Ook hier zijn er normoverschrijdingen terug te vinden voor de parameters zwevende stoffen, BZV₅, ammonium, nitriet en fosfor.

De IJzer werd in 2003 occasioneel gekenmerkt door piekverontreinigingen van metalen:

- meetplaats 916000 (Roesbrugge): cadmium (gemiddeld 1,57 µg/l);
- meetplaats 910500 (Stuivekenskerke - Diksmuide): zink (138 µg/l);
- meetplaats 917000 (Bambecque): opgelost mangaan (383 µg/l);
- meetplaats 910000 (Sint-Joris - Nieuwpoort): opgelost mangaan (201 µg/l).

(µg : microgram – red.)

De extreem hoge waarden voor opgelost ijzer en totaal ijzer op meetplaats 913000 (Pollinkhove - Lo-Reninge) zijn in 2003 niet meer waargenomen. Het gaat hier steeds om piekverontreinigingen tijdens verschillende periodes; zodoende is het moeilijk hiervoor een eenduidige oorzaak te achterhalen.

Op basis van de momenteel beschikbare gegevens kan gesteld worden dat de waterkwaliteit van de IJzer in 2004 vergelijkbare waarden zal vertonen op fysisch-chemisch vlak. Opvallend zijn wel de hogere concentraties aan nitraat tijdens de wintermaanden (januari en februari 2004) over de volledige loop van de IJzer. Waarschijnlijk ligt de oorzaak hier in het feit dat januari een maand was met relatief hoge neerslaghoeveelheden.

De zuurstofwaarden liggen globaal gezien tijdens de zomermaanden iets hoger dan in 2003. De verklaring hiervoor ligt waarschijnlijk in het feit dat 2003 een uitzonderlijk warm en droog jaar was.

2. Voor het beantwoorden van deze vraag wordt het volledige bekken van de IJzer in beschouwing genomen, daar alle geplande werken en bestaande zuiveringsinfrastructuren en saneringswerken uiteindelijk een invloed uitoefenen op de IJzer zelf.

In totaal waren er in 2003 15 RWZI's in werking in het IJzerbekken. Die zorgden voor een gezamenlijke lozing van ongeveer 59.000 m³ effluent per dag. Het gaat om de RWZI's van Wulpen, Ieper, Woumen, Kortemark, Poperinge, Belgomilk Langemark, Staden, Adinkerke, Lo, Zonnebeke, Vleteren, Watou, Roesbrugge, Perwijze en Westouter. De RWZI's van Wulpen en Ieper lozen nog steeds de grootste debieten. Eind vorig jaar bedroeg het zuiveringspercentage 64,5%. De RWZI's van Koekelare, Noord-schote-Reninge en Terrest (Houthulst) en de KWZI van Reningelst zijn gepland en de werken zullen tijdens de komende jaren uitgevoerd worden. De RWZI's van Lo (die overgedimensioneerd is) en Wulpen zullen in de nabije toekomst gerenoveerd worden. In Woumen functioneert de RWZI niet optimaal, omdat er een te grote verdunning van het influent optreedt (regenwater). Via het landinrichtingsproject "De Westhoek" van de Vlaamse Landmaatschappij werden tijdens de voorbije jaren ook verscheide-

ne KWZI's aangelegd. Ook het aantal IBA's binnen het bekken stijgt nog jaarlijks en verschilt sterk van gemeente tot gemeente.

De industrie speelt in vergelijking met de andere bekkens in Vlaanderen een kleinere rol. In het bekken van de IJzer werd in 2003 dagelijks ongeveer 70.000 m³ gezuiverd afvalwater geloosd in het oppervlaktewater (ter vergelijking: in 2002 was dit ongeveer 82.000 m³ per dag). Ongeveer 59.000 m³ hiervan is afkomstig van openbare zuiveringsinstallaties. Dit betekent dat ongeveer 11.000 m³ afkomstig is van de bedrijven die opgenomen zijn in het afvalwatermeetnet van de VMM. De belangrijkste sector is de voedingssector.

Er dient in het IJzerbekken echter wel rekening gehouden te worden met het aandeel van de landbouw in de totale vuilvrachten aan stikstof en fosfor, aangezien het toch wel om een landelijk gebied gaat.

De huishoudens zorgen dan weer voor het grootste aandeel in vuilvracht van de parameters CZV, BZV en zwevende stoffen. Deze diffuse verontreiniging zorgt voor een niet te onderschatten jaarlijkse vuilvracht.

De rioleringsgraad in het IJzerbekken bedroeg eind 2003 79,2% (ter vergelijking: gemiddelde waarde voor Vlaanderen was 86,2%). Het toekomstige (geplande) rioleringspercentage is 86,9%.

Een van de belangrijkste knelpunten voor de uitbouw van een zuiveringsinfrastructuur in het bekken van de IJzer is het feit dat veel huishoudens nog niet aangesloten zijn op een rioleringsstelsel. Veel van deze huishoudens zullen gelegen zijn in zuiveringszone C en zijn dus in principe verplicht om hun afvalwater zelf te zuiveren.

Een tweede belangrijk knelpunt is dat de rioleringsstelsels van kleine deelgemeenten van Ieper, Poperinge, Alveringem, Heuvelland en Veurne nog niet uitgebouwd zijn. Bovendien zijn de meeste bestaande rioleringsstelsels van dorpskernen niet ontworpen voor het afvoeren van afvalwater. Een mogelijke oplossing is om deze rioleringsstelsels jaarlijks te ruimen tot de uitbouw van gescheiden rioleringsstelsels gerealiseerd is.

Daarnaast kan de werking van overstorten lokaal voor een kwaliteitsverslechtering van de ontvangende waterloop zorgen. In de toekomst zal ook hier verder aandacht aan besteed worden.

Tot slot dient er ook rekening mee gehouden te worden dat de verbetering van de waterkwaliteit van het IJzerbekken in Vlaanderen mede afhankelijk is van de bovenloop van de IJzer in Frankrijk en de initiatieven die daar genomen worden.

Globaal gezien kan er gesteld worden dat na uitvoering van de geplande saneringswerken de kwaliteitstoestand van de IJzer er beduidend op zal vooruitgaan.

Zoals vastgelegd in de Kaderrichtlijn Water dienen alle oppervlaktewateren een goede ecologische kwaliteit te halen tegen 2015. Er zal dan ook voor het bekken van de IJzer verder gestreefd worden om aan deze eis te voldoen.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewateren van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te krijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters. De grotere waterlopen zullen om de 3 à 4 jaar worden bemonsterd. De laatste afvissing dateert van maart 2001, de eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaatsvinden in het voorjaar van 2005.

In juni 2001 werd de IJzer door het IBW samen met de Houtvesterij Brugge op 9 plaatsen elektrisch bevist, dit in het kader van het vismonitoringmeetnet. Tijdens deze campagne werden 18 vissoorten gevangen, nl. paling, brasem, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, snoek, driedoornige en tiendoornige stekelbaars, baars, snoekbaars, de beschermde soorten vetje, bittervoorn en kleine modderkruiper en de brakwatersoort bot. Op een totale lengte van 3.290 m afgeviste oever werden 741 vissen gevangen met een totale biomassa van ongeveer 32 kg. De meest verspreide

soorten op de IJzer zijn paling (werd op alle 9 staalnameplaatsen gevangen) en blankvoorn (werd op 8 staalnameplaatsen gevangen). Blankvoorn is de frequentst gevangen soort (34,3%), gevolgd door paling (18,1%) en riviergrondel (15,0%). Qua biomassa is gibel de dominante soort (21,9%), gevolgd door paling (20,2%) en blankvoorn (15,7%). Vetje en zeelt werden elk slechts 1 maal gevangen. Kleine modderkruiper werd op de 2 meest stroomopwaarts gelegen staalnameplaatsen gevangen, nl. ter hoogte van de grens met Frankrijk en ter hoogte van Roesbrugge. De grootste soortendiversiteit (13 soorten) vinden we terug op de staalnameplaatsen gelegen in Lo-Reninge en in Diksmuide ter hoogte van Engelendelft.

In 1996 werd de IJzer ook op deze 9 staalnameplaatsen bemonsterd. Dezelfde staalnameplaatsen beschouwd, werden er toen ook 18 vissoorten gevangen. Vissoorten die in 1996 op deze staalnameplaatsen werden aangetroffen maar niet in 2001 waren: blauwbandgrondel en biermpje; vissoorten die in 1996 niet werden gevangen op deze overeenkomstige staalnameplaatsen maar wel in 2001 zijn: brasem en karper. In 1996 werd de IJzer echter uitvoeriger bemonsterd, met een totaal van 21 locaties, waarvan 1 gelegen in het mariene gedeelte van de IJzermonding en 4 op zijwateren die in open verbinding staan met de IJzer (Spaarbekken van Nieuwpoort, Dode IJzer, St.-Jacobs-Kapelle en monding Poperingse Vaart). In totaal werden er 23 vissoorten gevangen, nl. de voornoemde vissoorten aangevuld met sprout, alver en pos (deze vissoorten werden telkens slechts op 1 locatie van de 21 aangetroffen). Op basis van aantallen werd het visbestand ook in 1996 gedomineerd door blankvoorn (53,1 %) (Denayer en Belpaire, 1997).

Op 6 van de 9 staalnameplaatsen die zowel in 1996 als in 2001 werden bemonsterd, is de soortendiversiteit toegenomen, op 2 staalnameplaatsen is deze hetzelfde gebleven en op 1 plaats, nl. in Diksmuide, ter hoogte van de Handzamevaart, is de soortendiversiteit achteruitgegaan van 7 naar 4 soorten. Mogelijk was de achteruitgang in Diksmuide het gevolg van baggerwerkzaamheden. Wanneer we de vangstaantallen/100 m, 1996-2001, vergelijken op de plaatsen waar dit mogelijk is (8 staalnameplaatsen), is het moeilijk om een trend te vin-

den. Op deze 8 plaatsen samen werd er in 1996 een vangstaantal van 218 stuks/800 m gevonden, voor 2001 is dat 185 stuks/800 m, dus vrij vergelijkbaar. Wanneer we de individuele staalnameplaatsen beschouwen, is dit vrij afwisselend, op plaatsen waar in 1996 veel exemplaren werden gevangen, worden er in 2001 weinig vissen aangetroffen en omgekeerd. Wel zien we dat er vanaf Diksmuide ter hoogte van de Handzamevaart tot Nieuwpoort, in 2001 heel wat minder vissen worden aangetroffen (in 1996 werden op dit stuk nog de meeste exemplaren gevangen). Dit feit zou kunnen te wijten zijn aan de baggerwerken die van Diksmuide tot Nieuwpoort werden uitgevoerd tijdens de afvissing van 2001 waardoor de vis is afgeschrikt. Dit geldt echter niet voor de biomassa (zie verder). De biomassa beschouwend, zijn er 6 plaatsen vergelijkbaar. Ook voor de biomassa is er geen trend te vinden. Op de 6 plaatsen samen werd er in 1996 4,3 kg/600 m afgevisst; in 2001 is dit 4,1 kg/600 m. Opnieuw vrij vergelijkbaar. En ook hier is het zo dat wanneer we de individuele staalnameplaatsen beschouwen, er een vrij afwisselend patroon te vinden is; op plaatsen waar er in 1996 een grote biomassa werd gevangen, wordt er in 2001 een kleine biomassa gevangen en omgekeerd. De hoogste biomassa werd in 2001 aangetroffen op het stuk Vleteren-Diksmuide (Engelendelft). De hogere biomassa (in vergelijking met 1996) op het stuk Diksmuide (Engelendelft)-Nieuwpoort is te wijten aan de vangsten van enkele grotere gevangen exemplaren. In 1996 werden hier vooral veel kleine exemplaren gevangen.

Wanneer we de visindexgegevens 2001 voor de IJzer bekijken (tabel 1), dan zien we dat de IJzer overwegend een matige kwaliteit heeft (op 6 van de 9 staalnameplaatsen). Enkel op het meest stroomopwaartse staalnamepunt en de twee meest stroomafwaartse staalnameplaatsen krijgt de IJzer een ontoereikende kwaliteitsbeoordeling. De kleine vangsten op de twee meest stroomafwaartse plaatsen kunnen wel eens te wijten zijn aan de baggerwerken (zie eerder), dit uit zich dan ook in de visindex. In vergelijking met de visindexgegevens van 1996 is de waardebeoordeling op 5 staalnameplaatsen dezelfde gebleven; op 3 plaatsen is deze met 1 klasse vooruitgegaan en op 1 staalnameplaats is deze met 1 klasse achteruitgegaan (zie **tabel 1**).

Tabel 1 : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten in 2001 en in 1996 en de bijgaande visindexwaarden.

	paling	brasm	kollei	giebel	karper	rivergrondel	blauwbandgrondel	vijfje	bittervoorn	blankvoorn	rietvoorn	zeelt	kl.modderkruiper	bermpje	snoek	3D stekelbaars	10D stekelbaars	baars	snoekbaars	bot	N	Visindex 2001 1996	Beoordeling 2001 1996
2001	X			X		X					X		X	X		X		X			6	2.5	ontoreikend
1996	X			X		X							X	X		X		X			6	2.0	ontoreikend
Grens met Frankrijk (1)	X			X		X			X	X			X			X		X			8	3.0	matig
Roesbrugge, Poperinge aan Dode IJzer (2)	X			X		X			X	X	X		X		X		X				8	3.0	matig
Alveringem, Stavele ter hoogte van Neerloopbeek (3)	X			X		X		X	X	X					X	X	X				10	3..38	matig
Vlieteren, ter hoogte van Elzendammebrug (4)	X			X		X			X	X	X				X	X					11	3.3	matig
Lo-Reninge, Neerschotebrug (5)	X			X		X			X	X	X				X	X	X	X			6	2.13	ontoreikend
Diksmuide, ter hoogte van Engelandelft (6)	X			X		X		X		X	X				X	X	X	X			13	3.0	matig
Diksmuide, aan Handzamevaart (7)	X			X		X			X	X	X						X	X			4	3.0	matig
Nieuwpoort, Schoorbakkebrug (8)	X			X		X		X		X	X				X	X	X	X			13	2.88	matig
Nieuwpoort, spaarbekken (9)	X			X		X				X	X							X			5	2.5	ontoreikend
	X			X		X				X	X							X			4	2.88	matig
	X			X		X				X	X							X			7	1.75	ontoreikend
	X			X		X				X	X									X	7	1.75	ontoreikend
	X			X		X				X	X									X	3	3.25	matig
	X			X		X				X	X									X	5	2.0	ontoreikend
	X			X		X				X	X									X	4	2.5	ontoreikend

(Door VMM bemostenre meetplaatsen op de IJzer, met PIO-scores en BBI's van 1990 tot 2003 – red.)

VMMNR	Waterloop	Omschrijving	X-coördinaat	Y-coördinaat	Bekken	Gemeente	Provincie	kwaliiteit
910000	IJZER	Sint-Joris, Bruggesteenweg, Uniebrug	40320	20310	IJzer	Nieuwpoort	West-Vlaanderen	Viswater
910500	IJZER	Stuivekenskerke, IJzerdijk, Natuurreservaat Kleiputten	42650	197300	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Viswater
910510	IJZER	Kaaskerke, IJzerdijk, Dodengang	43260	194240	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Viswater
910550	IJZER	Kaaskerke, IJzerdijk, Spoorweg, opw Handzamevaart	43780	192160	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
910900	IJZER	Nieuwkapelle, IJzerdijk, opw inlaat WPC-Blank.	41072	187927	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
911000	IJZER	IJzerdijk, Knokkebrug	40263	186863	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
911005	IJZER	Vaardijk, thv Hve Zwinstal	39700	185720	IJzer	Lo-Reninge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
911010	IJZER	Vaardijk, Labietehoek-Rattekot	39404	184980	IJzer	Lo-Reninge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
912000	IJZER	Vaardijk, Reningebrug	38350	184420	IJzer	Lo-Reninge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
913000	IJZER	Plinkhove, Vlietenstraat, Elzendammebrug	34150	183450	IJzer	Lo-Reninge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
913500	IJZER	Stavele, Eversamstraat, zijweg voorbij Eversamhoeve	33260	183460	IJzer	Alveringem	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
914000	IJZER	Stavele, IJzerstraat	30780	182810	IJzer	Alveringem	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
916000	IJZER	Roesbrugge, Bergenstraat, Roesbruggebrug	27250	180320	IJzer	Poperinge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
916500	IJZER	Roesbrugge-Haininge, Heybrugstraat, zijweg naar hoeve	26167	179450	IJzer	Poperinge	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
917000	IJZER	Cruystraete, Pont d'Hautkerque	23979	178243	IJzer	Bambecque (Fr)	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
910600	IJZER	Sint-Jacobskapelle, IJzerdijk, thv Jagersstraat	42620	189840	IJzer	Diksmuide	West-Vlaanderen	Drink- en viswater
909400	IJZER	Nieuwendammeveg, Spaarbekken	38213	204061	IJzer	Nieuwpoort	West-Vlaanderen	Viswater

VMMNR	PIO_1990	PIO_1991	PIO_1992	PIO_1993	PIO_1994	PIO_1995	PIO_1996	PIO_1997	PIO_1998	PIO_1999	PIO_2000	PIO_2001	PIO_2002	PIO_2003	BBI_1998	BBI_1999	BBI_2000	BBI_2001	BBI_2002	BBI_2003
910000	3	3	1,84	3,32	3,38	3,00	3,53	2,89	3,39	3,39	2,67	3,04	2,89	2,28	5	3	5	7	7	6
910500	3	4	3,45	3,87	3,06	3,24	(6,38)	3,88	2,83	2,83	2,37	2,48	2,84	5	5	5	7	7	5	
910510	3	3	4,72	2,89	3,44	3,61	(7,55)	2,08	2,63	2,63	2,01	2,79	3,06	4	5	2	5	2	5	
910550	3	3	2,89	3,44	3,61	(7,55)	2,08	2,63	2,63	2,01	2,79	3,06	4	5	6	6	6	6	6	
910900	4	4	4,02	2,98	2,95	2,68	3,12	3,05	3,09	2,37	2,58	2,53	2,07	6	5	5	6	6	7	
911000	4	3	4,40	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	3,36	5	7	7	7	7	7	
911005	4	4	(5,00)	1,71	3,52	2,59	3,81	3,84	2,67	2,39	1,96	3,88	3,58	5	6	7	7	7	7	
912000	4	3	2,68	3,04	3,86	2,90	2,29	2,92	2,76	3,01	2,95	2,46	3,54	5	6	6	6	6	5	
913000	4	3	3,09	3,07	2,60	2,41	2,67	3,36	3,01	2,86	1,53	1,91	2,74	5	6	6	6	6	6	
913500	3	3	3,40	2,82	2,30	2,82	2,30	2,30	2,30	2,30	(0,88)	(2,64)	2,30	6	7	6	6	6	7	
914000	4	3	2,82	2,30	2,82	2,30	2,82	2,30	2,82	2,30	2,82	2,30	2,82	6	7	6	6	6	7	
916000	4	3	2,93	2,57	4,18	3,22	2,38	2,71	2,01	2,17	2,01	2,17	2,01	5	5	6	6	6	7	
916500	4	3	(3,09)	1,98	2,31	1,44	1,86	1,73	1,75	2,41	1,73	1,75	2,41	6	6	6	6	6	7	
917000	4	3	3,09	1,98	2,31	1,44	1,86	1,73	1,75	2,41	1,73	1,75	2,41	6	6	6	6	6	7	
910600	4	3	3,09	1,98	2,31	1,44	1,86	1,73	1,75	2,41	1,73	1,75	2,41	6	6	6	6	6	7	
909400	4	3	3,09	1,98	2,31	1,44	1,86	1,73	1,75	2,41	1,73	1,75	2,41	6	6	6	6	6	7	

Vraag nr. 40
van 17 september 2004
van mevrouw DOMINIQUE GUNS

Dender – Waterkwaliteit en visbestand

De Dender is een traagstromende rivier met een vrij laag verval. Zij vloeit door de provincies Henegouwen en Oost-Vlaanderen en is ongeveer 65 km lang.

De Dender ontstaat in Aat door samenvloeiing van de Oostelijke Dender en de Westelijke of Kleine Dender en mondt in Dendermonde van rechts in de Schelde uit.

1. Wat is voor de Dender de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2004 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Dender het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaan-de, en dit voor het jaar 2003 en vooral voor het jaar 2004 ?

Antwoord

Situering meetnet VMM

1. De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De meetnetten oppervlaktewater bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwe-

zigheid van microverontreinigingen (bv. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O_2), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH_4^+-N), nitriet ($NO_2^- -N$) en nitraat ($NO_3^- -N$), totaal orthofosfaat ($o-PO_4^{3-} -P$), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO_4^{2-}), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selenium (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij zuurstofoververzadiging, die bv. optreedt op bij eutrofiëring, een verschijnsel dat de kwaliteit aantast. De verkregen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO)

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ("waterkwaliteitsklasse")
0 - 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 - 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 - 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 - 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdierpjes (macro-invertebraten). Daarbij spelen hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert hij de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit).

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index (BBI)

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

De Vlaamse Milieumaatschappij doet jaarlijks een grondige evaluatie van de waterkwaliteit. Hierbij worden op elke meetplaats de basis-kwaliteitsnormen van Vlarem II en waar van toepassing ook de viswaternormen getoetst. De laatste volledige beschikbare set aan gegevens betreft het jaar 2003. Voor 2004 beschikt de VMM reeds over maandelijkse fysico-chemische analyseresultaten tot en met juli. Biologische kwaliteitsgegevens zijn voor 2004 nog niet voorhanden.

Een overzicht van de door de VMM bemonsterde meetplaatsen op de Dender met de PIO-scores en de BBI's van 1990, resp. 1989 tot en met 2003 is gevoegd als bijlage.

Waterkwaliteit van de Dender

De Dender heeft de bestemming viswater voor karperachtigen gekregen.

De Dender ontstaat in Wallonië door de samenvloeiing van de Oostelijke en Westelijke Dender in Ath en komt ter hoogte van Overboelare Vlaanderen binnen.

Hij stroomt onder meer door Geraardsbergen, Ninove en Aalst en mondt ter hoogte van Dendermonde uit in de Schelde.

In het algemeen werd in 2003, ten opzichte van de jaren 2000, 2001 en 2002, een stagnering tot zéér lichte achteruitgang vastgesteld in de zuurstofhuishouding. Over het volledige traject wordt een licht verontreinigde toestand waargenomen, met uitzondering van Aalst waar een

aanvaardbare kwaliteit wordt waargenomen, waarschijnlijk toe te schrijven aan de zuurstofinbreng door het verval van de sluis en de lozing van koelwater afkomstig van Amylum.

De biologische kwaliteit was in 2003 matig tot goed, met een Belgische Biotische Index (BBI) variërend van 5 tot 8. De beste biologische kwaliteit is gesitueerd tussen Geraardsbergen en Denderleeuw (6-8); afwaarts blijft de kwaliteit matig (5-6). De biologische kwaliteit weerspiegelt o.a. de slechte structuurkenmerken van de waterloop, die grotendeels rechtgetrokken, ingedijkt en verdiept is.

Uit een toetsing van de gegevens aan de basis-kwaliteitsnormen blijkt dat de Dender ter hoogte van de Waalse grens in 2003 overschrijdingen vertoonde voor opgeloste zuurstof, biochemisch zuurstofverbruik (BZV), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammonium (NH₄), orthofosfaat (o-PO₄), cadmium (Cd) en zink (Zn).

Net voor de samenvloeiing met de Schelde in Dendermonde vinden we overschrijdingen voor dezelfde parameters met uitzondering van cadmium en zink. Bijkomende overschrijdingen zijn er echter voor temperatuur, fosfor en de geleidbaarheid (EC20).

Beide meetpunten worden eveneens bemonsterd voor de bepaling van de organische microverontreinigingen. Op geen van beide meetplaatsen rijzen er problemen op dit vlak.

Het zuurstofgehalte van de waterloop bedroeg in 2003 gemiddeld 7,7 mg/l. De Prati-index voor zuurstofverzadiging wees op een "matige" kwaliteit.

De Dender voldeed in 2003 grotendeels niet aan de viswaterkwaliteitsnormen. Er zijn immers frequent overschrijdingen voor ammonium, nitriet, zwevende stoffen, fosfor en biochemisch zuurstofverbruik (BZV). Daarnaast werd op 2 meetplaatsen ook een eenmalige overschrijding voor opgeloste zuurstof en zink vastgesteld. Dit betekent niet dat er geen visleven in de Dender is (zie 3).

Op grond van de momenteel beschikbare gegevens kan gesteld worden dat de Dender in 2004 grosso modo dezelfde matige kwaliteit zal ha-

len als in 2003. Bij de reeds beschikbare gegevens van 2004 worden dezelfde normoverschrijdingen voor basiskwaliteit als voor viswaterkwaliteit waargenomen. Daarnaast was er dit najaar ook een aanzienlijke vissterfte op het traject Gijzegem-Dendermonde, waarschijnlijk toe te schrijven aan een illegale lozing.

2. Binnen het bekken van de Dender zijn momenteel 8 RWZI's (*rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*) operationeel (Aalst, Galmaarden, Geraardsbergen, Liedekerke, Ninove, Parike, Sint-Maria-Lierde en Zandbergen). Dit hydrografisch bekken telt ongeveer 313.000 inwoners. Het afvalwater van 274.000 inwoners wordt via een riool afgevoerd, wat neerkomt op een rioeringsgraad van 87,5% (gemiddelde voor Vlaanderen = ca. 86%). Het afvalwater van slechts 186.000 inwoners komt toe op een zuiveringsstation.
3. Het huidige zuiveringspercentage bedraagt dan ook 59,5% (gemiddelde voor Vlaanderen = ca. 61%). In de nabije toekomst worden nog 7 stations gepland (Edingen, Gooik, Heldergem, Zottegem - Godveerdegem, Sint-Lievens-Esse, Sint-Antelinks en Ninove - Rendestede).

Begin de jaren negentig werden vooral inspanningen geleverd naar de saneringen van de grote woonkernen zoals Geraardsbergen, Ninove en Aalst met een positieve impact op de kwaliteit van de Dender. De zijwaterlopen blijven echter overwegend van een "zeer slechte" kwaliteit. Ondertussen zijn deze "oudere" stations gerenoveerd en uitgebreid en zijn er een aantal nieuwe RWZI's in werking getreden. Zo werd de RWZI Geraardsbergen in 1999 volledig herbouwd. Aalst en Ninove ondergingen aanpassingen in 2001. Daarnaast worden nu ook voor de kleinere woonkernen zuiveringsstations gepland (klassieke of kleinschalige) zodat ook de kwaliteit van de zijwaterlopen in de toekomst gunstig zal evolueren met een verdere positieve impact op de Dender.

Globaal gezien, kan er gesteld worden dat na uitvoering van de geplande saneringswerken de kwaliteitstoestand van de Dender er beduidend op zal vooruitgaan.

Zoals vastgelegd in de Kaderrichtlijn Water dienen alle oppervlaktewateren een goede ecologische kwaliteit te halen tegen 2015. Er zal

dan ook voor het bekken van de Dender verder naar gestreefd worden om aan deze eis te voldoen.

4. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewateren van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te krijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan 550 op stromende waters. De grotere waterlopen zullen om de 3 à 4 jaar worden bemonsterd. De laatste afvissing dateert van maart 2002, de eerstvolgende visstandbemonsteringen zullen plaatsvinden in het voorjaar van 2005.

In 2002 werd de Dender op 9 staalnameplaatsen elektrisch en met/of fuiken bevestigd. Er werden 19 vissoorten gevangen, nl. paling, brasem, kolblei, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, vetje, winde, bittervoorn, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, snoek, driedoornige stekelbaars, tiendoornige stekelbaars, baars, snoekbaars en bot. Op alle bemonsteringsplaatsen werd vis gevangen. De meest verspreide soorten zijn gibel, blankvoorn en baars, deze vissoorten werden op alle staalnameplaatsen gevangen. Met maar liefst een aantalspercentage van 51% en een gewichtsperscentage van 26% is blankvoorn de dominante soort op de Dender gevolgd door baars (aantalspercentage van 20% en gewichtsperscentage van 18%). Van snoek, snoekbaars en tiendoornige stekelbaars kon de aanwezigheid op de Dender vastgesteld worden, maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (<5 exemplaren).

In 1996 werd de Dender ook op deze 9 staalnameplaatsen bemonsterd. Er werden toen 18 vissoorten gevangen. Hierbij zijn er 14 soorten die ook in 2002 werden gevangen, nl. paling, brasem, gibel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, vetje, winde, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, snoek, driedoornige stekelbaars en baars. Verder werden nog alver, serpeling, biermpje en pos gevangen.

De Dender werd in 1996 echter uitvoeriger bemonsterd met een totaal van 17 staalname-

plaatsen. Op 14 plaatsen kon er visleven worden vastgesteld. In totaal werden 20 soorten gevangen, nl. de hierboven genoemde vissoorten aangevuld met kolblei en snoekbaars.

Opvallend is dat de aanwezigheid van de stroomminnende soorten biermpje en serpeling, in 2002 op de Dender niet langer meer kon worden vastgesteld. Wel moeten we hierbij melden dat er van serpeling in 1996 slechts één exemplaar werd gevangen. Andere soorten die in 2002 niet meer werden aangetroffen, zijn alver en pos. Bittervoorn, tiendoornige stekelbaars en bot zijn dan weer soorten die in 2002 voor het eerst opduiken. Bittervoorn wordt zelfs op alle staalnameplaatsen (5) gelegen tussen Geraardsbergen en Denderleeuw aangetroffen.

Reeds in 1996 kon de kolonisatie van de recente exoot blauwbandgrondel worden vastgesteld. Deze soort werd toen slechts op 1 staalnameplaats gelegen aan de sluis van Denderleeuw gevangen. Deze soort heeft zich in 2002 verder kunnen uitbreiden en zijn aanwezigheid wordt nu maar liefst op 8 van de 9 bemonsterde plaatsen aangetoond.

Op 8 van de 9 staalnameplaatsen die zowel in 1996 als in 2002 werden bemonsterd, is de soortendiversiteit toegenomen. Op de 14 staalnameplaatsen waar in 1996 vis werd gevangen, trof men een soortendiversiteit aan, variërende tussen 1 en 16 soorten met een gemiddelde van 5,4 soorten per plaats. In 2002 varieert de diversiteit tussen 6 en 18 met een gemiddelde van 11,2 soorten per plaats.

Op de 4 staalnameplaatsen gelegen in het traject Aalst-Dendermonde is de toename spectaculair te noemen (zie **tabel 1**). Op dit traject is de soortendiversiteit gestegen met een gemiddelde van 8 soorten per bemonsteringspunt.

Wat betreft de vangstdensiteiten zien we enkel op de staalnameplaatsen gelegen tussen Aalst en Dendermonde een zekere trend, op 3 van 4 plaatsen gingen de vangstaantallen en de biomassa's erop vooruit.

Het bemonsteringspunt met de grootste soortendiversiteit vinden we nu op het staalnamepunt gelegen aan het sas van Idegem, ook in

1996 werden hier al 12 soorten gevangen. Het staalnamepunt waar echter de grootste densiteiten werden gevangen, is gesitueerd aan de sluis in Denderleeuw.

De elektrische visvangstgegevens werden gebruikt voor het berekenen van de index voor biotische integriteit of de visindex (Belpaire et al., 2000). Zoals reeds vermeld, neemt op de meeste plaatsen (met uitzondering van het meetpunt aan de sluis in Ninove) het aantal soorten toe (vergelijking 1996-2002). Dit gaat gepaard met een licht positieve trend in de visindexkwaliteit. Stroomafwaarts Geraardsbergen blijft de situatie gelijk (3 meetplaatsen) of gaat de kwaliteit erop vooruit (4 meetplaatsen). De meest stroomopwaartse meetplaatsen (in Geraardsbergen en Idegem) gaan één klasse achteruit, voornamelijk als gevolg van de toename aan exoten. Ondanks deze lichte verbetering blijft de visindexkwaliteit op de Dender ontoereikend of matig afhankelijk van de meetplaats.

We kunnen stellen dat de Dender zich verder aan het herstellen is. Op al de staalnameplaatsen die zowel in 1996 als in 2002 werden bemonsterd, blijkt het visbestand veel gevarieerder te zijn. Vooral op het traject Aalst-Dendermonde is een duidelijke verbetering zichtbaar. Over een evenwichtig visbestand kunnen we echter nog niet spreken. Plaatselijk worden al wel vrij hoge vangsten vastgesteld, die wijzen op plaatselijk goede visdensiteiten. Spijtig is dan weer wel dat de aanwezigheid van biermpje en serpeling niet langer meer kon worden vastgesteld en dat de blauwbandgrondel zich goed weet uit te breiden op de Dender.

Een goed teken is dan weer de aanwezigheid van de beschermde bittervoorn op alle staalnameplaatsen gelegen op het traject Geraardsbergen-Denderleeuw. We kunnen het visbestand op de Dender, ondanks zijn 19 soorten, beschrijven als zijnde vrij eenzijdig, waarbij vooral blankvoorn en in mindere mate baars dominant zijn. Afvissingen in 2005 zullen moeten uitwijzen of de Dender zich verder herstelt.

Tabel 1: Overzicht van de aangetroffen vissoorten (1996 versus 2002) op de Dender en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten en de bijgaande visindexwaarden.

Tabel 1 : Overzicht van de aangetroffen vissoorten (1996 versus 2002) op de Dender en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten en de bijgaande visindexwaarden.

Nr	paling	brasem	alver	kolbei	giebel	karper	riviergrondel	blauwbandgrondel	veije	winde	serpeling	bittervoorn	blankvoorn	rietvoorn	zeelt	bermpje	snoek	3D steikelbaars	10D steikelbaars	pos	baars	snoekbaars	bot	N	Index (2002 versus 1996)	beoordeling
Geraardsbergen, wegverbreding		X			X	X	X	X	X	X		X	X	X	X		X				X		9	2.25 3.00	ontoe-reikend matig	
Geraardsbergen, Sas van Idem	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	18	2.38 3.50	ontoe-reikend matig	
Ninove, Pollare			X		X	X						X	X	X				X			X		6	2.75 2.00	matig ontoe-reikend	
Ninove, stroomafwaarts de sluis van Ninove	X	X		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X		X	X	X		X	X	14	3.25 2.75	matig matig	
Denderleeuw, aan eilandje en sluis van Liedekerke	X	X		X	X	X	X	X		X		X	X	X	X		X	X	X	X	X	X	16	3.33 3.38	matig matig	
Aalst, Erembodegembrug	X			X	X		X	X					X	X				X			X		9	2.67 1.75	matig ontoe-reikend	
Aalst, Hofstade	X	X		X	X	X	X	X				X					X	X			X		10	2.63 0.00	matig slecht	
Dendermonde, aan de sluis van Denderbelle	X	X		X	X	X		X	X				X	X				X			X		11	2.38 2.50	ontoe-reikend ontoe-reikend	
Dendermonde, Appels	X			X	X		X	X					X	X				X			X	X	8	2.63 1.50	matig ontoe-reikend	

** hier werd enkel elektrisch gevist

VMMNR	Waterloop	Omschrijving	X-coördinaat	Y-coördinaat	Bekken	Gemeente	Provincie1	kwaliteit
			X-coördinaat					
			Y-coördinaat					
511000	DENDER	Overboelare, Majoor van Lierdelaan, thv brug	114593	161378	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
510000	DENDER	Guilleminlaan, thv zwemdok, thv brug	115496	161829	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
509800	DENDER	Begijnhofkaai, brug Wijngaardstraat	115519	162471	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
509900	DENDER	Begijnhofkaai, thv zwembad en brandweer	115470	162815	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
509000	DENDER	Voldersstraat, afw RWZI, thv Kasteel	115783	163434	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
508000	DENDER	Idegem, Kulvestraat, thv overzet	117906	165191	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
507600	DENDER	Zandbergen, Jan de Coomanstr, afw brug	121599	166052	Dender	Geraardsbergen	Oost-Vlaanderen	Viswater
507000	DENDER	Pollaremeersen, zijstr Elisabethin, opw sluis	124582	166891	Dender	Ninove	Oost-Vlaanderen	Viswater
506600	DENDER	D. De Bodtkaai, afw brug	126164	169474	Dender	Ninove	Oost-Vlaanderen	Viswater
506500	DENDER	Afw D. De Bodtkaai, thv brug Ring	126529	169472	Dender	Ninove	Oost-Vlaanderen	Viswater
506000	DENDER	Pamel, thv Piezelstr, afw Ninove, thv Industriezone	127684	170241	Dender	Roosdaal	Vlaams-Brabant	Viswater
505700	DENDER	Okegem, Weersterkaai, thv brug	128127	171566	Dender	Ninove	Oost-Vlaanderen	Viswater
505100	DENDER	Teraifene, Coucklaan, afw RWZI	130342	175547	Dender	Afligem	Vlaams-Brabant	Viswater
505000	DENDER	Fabriekstraat, afw Leeuwbrug	129731	175868	Dender	Denderleeuw	Oost-Vlaanderen	Viswater
504000	DENDER	Erembodegem, Kapellemeersen, Resschebeke, veldweg	128890	177190	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
503500	DENDER	Erembodegem, Paardenput, Hoge weg, thv brug	128300	178917	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
503000	DENDER	Erembodegem, Brusselsestwg, thv gastank	127589	180157	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
502000	DENDER	Station, Gheeraerdish, opw sluis	127320	180429	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
501000	DENDER	Jaagpad, opw elektrische centrale	127320	180880	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
500900	DENDER	Bergemeersen, Voetgangsbuigje	127139	181185	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
500000	DENDER	Sint-Amabrug, Molensir, thv voetgangsbuigje	126862	183396	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
499800	DENDER	Hofstade, Tragelstraat	128742	185742	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
499000	DENDER	Gijzegem, Dries, Denderstraat, brug Gijzegem - Wieze	129187	186649	Dender	Aalst	Oost-Vlaanderen	Viswater
498700	DENDER	Wieze, Sasbaan, veldweg	129118	186649	Dender	Lebbeke	Oost-Vlaanderen	Viswater
498600	DENDER	Oudegem, Varenbergstraat	129163	189088	Dender	Dendermonde	Oost-Vlaanderen	Viswater
498510	RECHTGETROKKEN	Oudegem, Hoogtestraat	129530	189651	Dender	Dendermonde	Oost-Vlaanderen	Viswater
499500	RECHTGETROKKEN	Appels, Kreigem, Tragelweg, Dammen, brug	129530	191286	Dender	Dendermonde	Oost-Vlaanderen	Basiskwaliteit
		DENDER Appels, Maale, Dijkstraat, afw brug, linkeroever	129551	191944	Dender	Dendermonde	Oost-Vlaanderen	Basiskwaliteit

VMMNR	PIO_1990	PIO_1991	PIO_1992	PIO_1993	PIO_1994	PIO_1995	PIO_1996	PIO_1997	PIO_1998	PIO_1999	PIO_2000	PIO_2001	PIO_2002	PIO_2003	BBL_1990	BBL_1991	BBL_1992	BBL_1993	BBL_1994	BBL_1995	BBL_1996	BBL_1997	BBL_1998	BBL_1999	BBL_2000	BBL_2001	BBL_2002	BBL_2003
511000	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2,40	1,94	2,63	2	3	5	4	4	4	5	4	6	5	5	6	7	
510000	4	3	3	4	3	3	3	3	3	3	2,00	2,27	2,27	3,23	2	2	6	3	3	3	4	4	6	5	5	6	7	
509800	(3)	3	3	3	(3)	3	3	3	3	3	2,60	1,62	2,64	2,64			4	4	4	5	6	5	5	5	5	6	7	
509500	4	3	2	3	3	3	3	3	3	3	2,59	1,62	1,65	2,53			5	3	3	4	4	5	6	5	5	6	7	
509000	5	3	3	4	2	3	3	3	3	3	(3,30)	1,91	2,57	3,13	0	0	5	5	5	4	6	6	3	6	6	5	6	6
507600	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	(2,21)	2,79	2,28	3,64	1	2	5	5	4	6	6	3	6	6	6	5	6	6
507000	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2,80	3,18	1,94	3,29	1	4	5	5	4	5	5	4	6	5	7	6	6	6
506600	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	(3,17)	(1,31)	2,40	2,40			4	4	4	5	4	4	5	6	6	7	7	7
506500	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	(2,90)	(1,35)	2,56	2,56			3	5	6	4	4	4	4	4	6	6	8	8
506000	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3,32	2,52	2,77	2,80	1	3	4	4	4	5	4	4	4	4	5	6	5	6
505700	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	(3)	(3,62)	2,80	2,80			4	4	4	5	4	4	4	4	5	6	6	6
505100	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	(5)	(2)	2,29	2,29			3	4	5	4	5	4	4	4	5	6	6	6
505000	5	4	3	3	3	3	3	3	3	3	(3)	(2,86)	2,21	2,21	1	1	3	4	5	4	5	4	5	4	4	6	6	6
504000	5	4	3	3	3	3	3	3	3	3	8,09	5,45	3,32	2,39	1	0	3	4	5	4	5	4	5	4	4	6	6	6
503500	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4,18	4,76	(3,80)	3,45			2	2	2	2	2	2	2	2	2	4	6	5
503000	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3,41	3,75	3,45	3,45			2	2	2	2	2	2	2	2	4	6	5	5
502000	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3,99	4,17	5,06	3,36			2	2	5	3	3	4	3	4	4	6	6	6
501000	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3,91	2,56	2,10	3,36			2	2	2	2	2	2	2	2	4	6	6	6
500900	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3,55	3,16	3,33	3,61			3	3	4	5	5	4	4	4	6	6	6	6
500000	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	8,92	3,75	3,97	1,99	2	2	2	2	4	5	2	4	4	4	5	6	6	6
499900	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4,64	5,99	4,84	3,27			4	4	5	3	3	4	4	4	5	6	6	6
499800	(4)										(4,59)	2,98	2,16	5,56			4	4	5	3	3	3	4	4	5	6	6	6
499700	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3,17	(2,32)	2,76	2,76			2	1	3	4	3	4	4	4	6	6	6	6
499600	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3,30	2,15	3,04	3,04			2	1	3	4	3	4	3	4	6	6	6	6
499510	5	4	4	3	4	4	4	4	4	4	10,21	6,45	5,06	2,47	1	1	2	1	3	4	3	4	3	4	5	6	6	5
499500	5	4	4	3	4	4	4	4	4	4	4,45	3,45	1,95	2,47	1	1	2	1	3	4	3	4	3	4	5	6	6	5

(Verklaring kleuren: zie blz. 204 – red.)

Vraag nr. 41
van 17 september 2004
van mevrouw MIET SMET

Maaiwerken langs Durme – Natuurschade

Ik verneem via de pers en de erkende natuurvereniging VZW Durme dat er in het verleden herhaaldelijk overlegd is tussen natuurverenigingen en de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) in verband met het maaien van dijktaaluds tijdens het broedseizoen (juni-juli). Daardoor werd er dan de laatste jaren volgens een natuurvriendelijk schema gemaaid : naast de kruinverharding over één maaibalkbreedte en bij onverharde dijken enkel de kruin. Tijdens de tweede maaibeurt in september, na het broedseizoen, werden zonder problemen grote delen van de taluds gemaaid, zodat degelijke controle van de staat van de dijk mogelijk werd.

In 2004 werden echter tussen 26 juni en 5 juli de meeste dijktaaluds volledig gemaaid tussen de dam door de Durme in Lokeren en de brug in Waasmunster. Waar vorig jaar ongeveer 2 meter naast de kruinverharding werd gemaaid, was dit in juni-juli 2004 gemiddeld ongeveer 10 meter.

Op de taluds van die dijken groeit een zeer gevarieerde vegetatie die in juni-juli veel broedsels herbergt. Omrekening van broedvogeltellingen in 2004 op de Durmedijk langs het reservaat Molsbroek in Lokeren wijst aan dat door die maaiwerken in 2004 ongeveer 140 broedsels werden verstoord of vernield. Hierbij veel kleine karekieten en bosrietzangers, maar ook o.m. witgesterde blauwborsten, een zeldzaam wouwaapje en een koekoeksjong. De schorren van de Durme en de dijken zijn trouwens opgenomen in het Europees Vogelrichtlijn- en Habitatgebied.

Zelfs na tussenkomsten van de VZW Durme werden nog volledige taluds gemaaid nabij Hamme Sint-Anna. Hoewel de VZW Durme, regionale vereniging voor natuur- en milieubeheer, gewezen had op het niet naleven van de zorgplicht bepaald in het decreet natuurbehoud en het overtreden van de wetgeving op de vogelbescherming.

Ook verder langs de Durme en de Schelde zouden delen van het dijktaalud in het broedseizoen gemaaid zijn door dezelfde aannemer.

1. Welke bepalingen zijn in het bestek van die maaiwerken opgenomen over de te maaien oppervlakten in juni-juli ?

2. Indien niet conform dit bestek is gemaaid, is dit dan gebeurd in opdracht van een ambtenaar van de AWZ ?

Zo ja, welke maatregelen zijn genomen om in de toekomst dergelijke natuurvernietende maaiwerken te voorkomen ?

3. Indien niet conform dit bestek is gemaaid, is dit dan gebeurd door een al te drieste aannemer ?

Zo ja, zijn die maaiwerken al opgeleverd en wordt de aannemer betaald voor het uitvoeren van ongevraagde meerwerken ? Of zijn andere maatregelen genomen om in de toekomst dergelijke natuurvernietende maaiwerken te voorkomen ?

Antwoord

1. De bepalingen voor de zomermaaibeurt, zijnde de periode juni-juli, zijn in het bestek ondergebracht onder Deeltaak 3:

"De zomermaaibeurt, zijnde de periode na 15 juni. De riviortaluds worden niet gemaaid. De kruinbermen worden volledig gemaaid, ook eventueel aanwezig riet daarop. De landtaluds worden integraal gemaaid, behalve rietpartijen en zones met kruidvlier, waar de maaiwerken te beperken zijn tot op een afstand van 0,50 m van de kwestieuze zones."

Er kan worden gemaaid vanaf 15 juni overeenkomstig het bermdecreet.

2. Er werd helemaal niet tegen de voorschriften van het bestek in gewerkt. De maaiperiode opgelegd in het bermdecreet werd gerespecteerd. De landtaluds mogen volledig gemaaid worden. Eventueel kunnen plaatsen aangeduid worden waar niet gemaaid moet worden. In het bestek zijn de kwestieuze plaatsen waarover de klacht loopt niet met naam of plaatsaanduiding opgegeven.

Maar in principe dient uit het oogpunt van veiligheid de ganse dijk gemaaid te worden. Het gaat

hier immers over een overlooptdijk in het kader van het Sigmaplan. Verwilderde begroeiing op de taluds verzwakt de dijkconstructie aanzienlijk.

Voor de toekomst heeft de aannemer evenwel de opdracht gekregen om het toezichthoudend personeel elke dag 's morgens mee te delen waar de werken zullen aangevat worden, en wordt de te maaien dijksectie nog eens overlopen. Bovendien werd gesteld dat er in principe, en dit tegen de bepalingen van het bestek in, op zaterdag niet meer mag gemaaid worden of, indien dit toch nodig zou blijken (weersomstandigheden), dit eerst gevraagd of gemeld moet worden zodat er geen onduidelijkheden zouden ontstaan rond bepaalde dijktracés of te maaien oppervlakten.

3. De afdeling Zeeschelde heeft voor het uitvoeren van het maaibestek een nieuwe aannemer die in het eerste pachtjaar zit. Vooraf werd met de aannemer een volledige ronde van het district gedaan om aan te wijzen wat waar dient te gebeuren en op welke wijze. Deze afspraken werden nogmaals herhaald bij meer lokale rondes voorafgaand aan de uiteindelijke uitvoering van de werken. Beide malen werd de aannemer gevraagd om aan het Molsbroek de landzijde niet te maaien, deze vraag staat evenwel niet op papier en is geen bestekseis.

De mondelinge opdracht vanuit de afdeling Zeeschelde werd slecht gecommuniceerd door de aannemer naar zijn eigen personeel.

De afdeling Zeeschelde wist niet dat de aannemer zaterdag 26 juni 2004 aan het maaien was. Naar zijn zeggen wou hij de verloren tijd van

die regenweek inhalen. Het bestek vermeldt evenwel niet dat er op zaterdag niet zou mogen gemaaid worden. Er was dan ook geen toezicht op de werken door de wachter op die bewuste zaterdag zodat er niet tijdig ingegrepen kon worden. VZW Durme heeft die zaterdag evenmin aan de alarmbel getrokken.

De maaiwerken van de eerste maaibeurt werden nog niet opgeleverd. De eindoplevering gebeurt op het einde van het pachtjaar. Eventuele overtredingen of foute uitvoeringen worden in mindering gebracht in de eindstaat.

Er zal naar de toekomst toe over gewaakt worden dat opdrachten om niet te maaien in natuurgebieden, schriftelijk zullen bevestigd worden.

**Vraag nr. 42
van 24 september 2004
van de heer ERIK MATTHIJS**

Vlarem-geluidsnormen – Landbouwvoertuigen

De richtwaarden in bijlagen 4.5.4. en 4.5.5. van Vlarem II, respectievelijk voor specifiek geluid in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen, en voor fluctuerend, incidenteel, impulsachtig en intermitterend geluid in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen, zijn niet afgestemd op het geluid van landbouwvoertuigen.

Het bronvermogen van LA Wmax van het met de beste beschikbare technieken gebouwde nieuwe landbouwvoertuig bedraagt minimaal 110 dB(A).

De richtwaarden zijn in landelijk gebied :

	Overdag	's Avonds	's Nachts
Bijlage 4.5.4	40 dB(A)	35 dB(A)	30 dB(A)
Bijlage 4.5.5 voor incidenteel geluid	55 dB(A)	45 dB(A)	40 dB(A)

De geluidsimmissie neemt af met $[20 \cdot \log(r) + 11]$ op een afstand r van de bron.

dB(A)	Nodige afstand bij 110 dB(A)	Nodige afstand bij 115 dB(A)
30	2820 meter	5020 meter
35	1621 meter	2820 meter
40	892 meter	1621 meter
45	502 meter	892 meter
50	282 meter	502 meter
55	159 meter	282 meter

Dit wil zeggen dat overdag een landbouwvoertuig van 115 dB(A) dat op een erf rijdt, op 1,6 km afstand moet zijn van de dichtstbijzijnde woning (in open ruimte). Via de vergelijkende tabel wordt het duidelijk dat die richtwaarden voor de meeste landbouwvoertuigen niet haalbaar zijn.

Welke initiatieven neemt de minister om de richtwaarden bepaald in bijlagen 4.5.4. en 4.5.5. van Vlarem II in landelijk gebied aan te passen aan de realiteit van de BBT bij landbouwvoertuigen ?

Antwoord

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de toegestane maximale geluidsniveaus van landbouwvoertuigen op geharmoniseerde wijze zijn gereguleerd door de EG-richtlijn 2003/37/EG van 26 mei 2003 betreffende de typegoedkeuring van landbouw- of bosbouwtrekkers en aanhangwagens, verwisselbare getrokken machines, systemen, onderdelen en technische eenheden daarvan en tot intrekking van richtlijn 74/150/EEG van de Raad. Deze richtlijn verwijst naar de EG-richtlijn 74/151/EEG van 4 maart 1974 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende bepaalde onderdelen en eigenschappen van landbouw- of bosbouwtrekkers op wielen, volgens dewelke het geluidsniveau van de bedoelde trekkers onderstaande grenzen niet mag overschrijden:

- 89 dB(A) voor trekkers met een leeg gewicht van meer dan 1,5 ton;
- 85 dB(A) voor trekkers met een leeg gewicht van niet meer dan 1,5 ton.

De stelling van de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de Vlarem-geluidsnormen niet zijn afgestemd op het geluid van landbouwvoertuigen kan

worden bijgetreden. De bewuste Vlarem-geluidsnormen zijn immers specifieke normen voor de beoordeling van de al of niet toelaatbaarheid van een volgens de Vlarem-indelingslijst ingedeelde inrichting, en zijn dus hoegenaamd niet van toepassing op landbouw- en wegverkeer.

In titel II van het Vlarem is dit duidelijk aangegeven als volgt:

- artikel 3.1.1, § 1, onder deel 3, bepaalt expliciet dat de bepalingen van delen 3, 4 en 5 enkel van toepassing zijn op ingedeelde inrichtingen;
- de Vlarem-geluidsnormen worden opgelegd door artikel 4.5.1.1, § 2, onder deel 4;
- artikelen 4.5.2.1 en 4.5.2.2 bepalen uitdrukkelijk dat de geluidsnormen gelden als richtwaarden waaraan het geluid van een inrichting wordt getoetst;
- de laatste zin van bijlage 4.5.5 (Richtwaarden voor fluctuerend, incidenteel, impulsachtig en intermitterend geluid in open lucht van als hinderlijk ingedeelde inrichtingen) stelt: "Deze richtwaarden zijn niet van toepassing op het in- en uitgaande weg- en luchtverkeer".

Dit laatste houdt in dat – zelfs wanneer het gaat om een ingedeelde inrichting, bijvoorbeeld een veehouderij – het geluid van het in- en uitgaande wegverkeer, zijnde alle voertuigen die vanaf de openbare weg het bedrijfsterrein oprijden of omgekeerd, niet onder de toepassing valt van de richtwaarden van deze bijlage 4.5.5.

De Vlarem-normen behoeven in het licht van het gebruik van landbouwvoertuigen dus niet te worden aangepast. Wel wordt gewerkt aan de omzetting van de EG-richtlijn 2002/49/EG van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van om-

gevingslawaai en van de aanbeveling van de EU-Commissie 2003/613/EG van 6 augustus 2003 betreffende de richtsnoeren inzake de herziene voorlopige berekeningsmethoden voor industrielawaai, vliegtuiglawaai, wegverkeerslawaai en spoorweglawaai en desbetreffende emissiegegevens. Noteer dat deze EG-regelgeving enkel betrekking heeft op geluidsberekenings- en meetmethoden en voorsalsnog niet op concrete grenswaarden.

Vraag nr. 44
van 24 september 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

N171 kruispunt Pierstraat (St.-Ritacollege) – Verkeerslichten

De verkeerslichten voor fietsers op het kruispunt van de N171 en de Pierstraat zijn zeer ongelukkig opgesteld.

Aan de overkant van het kruispunt is geen verkeerslicht dat aangeeft wanneer de fietser mag oversteken. De fietser dient hiervoor op het verkeerslicht te kijken dat opgesteld staat aan de zijde vanwaar hij wil oversteken. Dit verkeerslicht staat enkele meters voor het kruispunt, wat niet zo gebruiksvriendelijk is en waardoor vele fietsers het kruispunt betreden zonder te kijken of het echt wel groen is voor hen.

Welke maatregelen worden er genomen om een oplossing te bieden voor dit probleem? Men kan bijvoorbeeld langs beide zijden van het kruispunt extra lichten plaatsen, zodat de fietser van de overkant kan waarnemen of hij mag oversteken.

Antwoord

De inplanting van verkeerslichten voor fietsers gebeurt verplicht rechts van het fietspad, normaliter op minimaal 70 cm van de rand van de rijbaan. Herhalingslichten voor fietsers zijn niet opgenomen in het "Algemeen Reglement op de Politie van het Wegverkeer".

Op het kruispunt van de N171 met de Drabstraat/Pierstraat (Sint-Rita) staan de fietserslichten, kant Drabstraat, enkele meters verwijderd van de rand van de rijbaan, maar de opstellingslengte voor de fietsers op het (dubbelrichtings)fietspad is

ruim voldoende om de fietsers vóór het sein op te stellen. De fietser die tot aan de rand van de rijbaan rijdt, staat dus niet reglementair opgesteld.

Een mogelijke maatregel zou kunnen zijn de parkeerstrook langs de N171 in te nemen (verhoogd aan te leggen) en het fietssein enkele meters vooruit te plaatsen. Deze ingreep zal echter weinig impact hebben op het gedrag van de fietser en de gebruiksvriendelijkheid van de verkeerslichten.

Vraag nr. 3
van 1 oktober 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Chroomzuurongeval N16 Puurs-Bornem – Saneringswerken

Op het einde van de vorige legislatuur deelde de toen bevoegde minister mij mee dat de saneringswerken ingevolge het chroomzuurongeval op de N16 Puurs-Bornem in 2003 zouden worden aangevat zodra het verslag en de besluiten van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) waren goedgekeurd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 17 van 11 juni 2004, blz. 2660).

1. Kan de minister mij wat dat betreft de stand van zaken geven?
2. Is al bekend wanneer de saneringswerken zullen worden uitgevoerd en wat ze exact zullen inhouden?

Antwoord

1. De resultaten van de monsternamen zijn bekend. Het labo Van Vooren heeft ten behoeve van OVAM een verslag opgesteld van de nodige onderzoeken. OVAM heeft enkele tekortkomingen in de uitgevoerde onderzoeken vastgesteld. Door de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen werden dan ook nog de ontbrekende onderzoeken uitgevoerd.

Op basis van deze bodemonderzoeken blijkt dat het slib in de gracht over een totale lengte van 7 à 8 meter op 2 plaatsen moet verwijderd en afgevoerd worden naar een grondreinigingsbedrijf. Tevens blijkt uit deze studies dat het grondwater niet vervuild is.

2. De saneringswerken zullen in de loop van de maand november uitgevoerd worden. Hierbij zal het slib in de gracht afgegraven worden en naar een grondreinigingsbedrijf afgevoerd worden om aldaar gereinigd te worden.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN
EN INBURGERING

Vraag nr. 13
van 24 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Carrefour – Onderzoek verspreidingsverbod

In zijn antwoord op een schrijven van het gemeentebestuur van de Vlaams-Brabantse gemeente Meise over een mogelijk verbod tot verspreiding door De Post van het francofone blad Carrefour, deelt de federale minister van Binnenlandse Zaken mee dat het invoeren van een wettelijke maatregel waarop de gemeenten een beroep zouden kunnen doen in het eentalig Nederlandse taalgebied zonder faciliteiten, tot de bevoegdheid van de Vlaamse Regering behoort, voorzover het niet om private natuurlijke en rechtspersonen gaat.

De federale minister voegt eraan toe dat er in geval van twijfel een onderzoek kan worden gevoerd in het kader van het gewoon administratief toezicht, waarvoor de gewesten bevoegd zijn.

Kan de minister medelen of er de jongste jaren zo'n onderzoek werd uitgevoerd, dan wel of hij van plan is om een opdracht daartoe te geven?

Antwoord

De bovenvermelde vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid maar wel tot de bevoegdheid van minister-president Yves Leterme.

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 9
van 24 september 2004
van mevrouw GREET VAN LINTER

Noorderring Brussel – Monsterfile

Op dinsdag 14 september was er op de Noorderring van Brussel een gigantische opstopping ten gevolge van een ongeval. Tienduizenden auto's stonden urenlang stil, er was een file van 160 km en de alternatieve wegen zaten eveneens strop. De file deed zich voor in de twee richtingen en de ochtendspits ging over in de avondspits.

Het is niet de eerste keer dat één incident op de Ring het verkeer in het centrum van het land helemaal verlamt, wat dan weer leidt tot een enorm veiligheidsprobleem.

1. Hoelang heeft deze file concreet geduurd ?
Hoeveel kilometer telde ze ?
2. Hoeveel heeft deze file aan de economie gekost ?
Hoe wordt dergelijke kostprijs juist berekend ?
3. Hoeveel kosten de files jaarlijks aan de Vlaamse economie ?
4. Welke maatregelen neemt de minister om deze congestie tegen te gaan ?

Antwoord

1. De file heeft volgens de administratie Wegen en Verkeer ca. 15 uur geduurd. De totale lengte van de (verspreide) file bedroeg maximaal 162 km.
2. Er is geen exacte inschatting gemaakt van de totale kostprijs van deze file aan de economie

bij gebrek aan accurate data (meer bepaald het aantal betrokken voertuigen op de verschillende netten, de samenstelling van de verkeersstroom (vrachtwagens versus personenwagens) en de gemiddelde rijsnelheden van de voertuigen op de verschillende tijdstippen van de dag).

De totale congestiekostprijs wordt immers berekend op basis van de economische kostprijs van de opgelopen verliesuren die per tijdseenheid (uur, dag, jaar) en per wegvak door de voertuigen worden opgelopen. Reistijdverliezen treden in principe op wanneer de free flow snelheid, de snelheid die gemiddeld bij een onbelaste weg wordt gehaald, niet meer wordt gehaald. In de praktijk wordt voor het personenverkeer op autosnelwegen uitgegaan van een genormaliseerde snelheid van 80 à 100 km/u. Dat is afhankelijk van de maximaal toegelaten snelheid op deze wegen. Op de RI is dat bijvoorbeeld 100 km/u. Idealerweise dienen ook de free flow snelheden voor het zwaar verkeer te worden bepaald. Verder speelt het aandeel zwaar verkeer mee in de berekening van de kostprijs, aangezien verliesuren voor personenwagens en voor vrachtwagens anders worden gewaardeerd. Voor personenwagens varieert de waarde van een verliesuur zelfs afhankelijk van de tijd.

- Door het gebrek aan accurate gegevens over de opgelopen verliesuren bestaan er geen echt betrouwbare en volledige cijfers. In een recent rapport van een studie bureau worden de totale congestiekosten per jaar op autosnelwegen voor Vlaanderen geraamd op 105,5 miljoen euro per jaar.

Het rapport waarschuwt er evenwel voor dat, gezien de beperkte beschikbaarheid en betrouwbaarheid van de meetgegevens, tezamen met de gebruikte ruimtelijke en temporele opdeling en de toegepaste methodes, de resultaten niet zomaar als absolute waarde mogen beschouwd worden. Het belang van de cijfers ligt veeleer in het in kaart brengen van evoluties in de tijd en vergelijkingen doorvoeren tussen regio's. Om de opgelopen verliesuren op het onderliggend wegennet te ramen, zijn er geen gegevens beschikbaar.

- De vorige Vlaamse Regering heeft het Mobiliteitsplan Vlaanderen principieel goedgekeurd,

waarmee o.a. de congestieproblematiek beter beheerst kan worden. Voor een volledig overzicht van alle maatregelen verwijs ik bijgevolg naar dat plan. De huidige Vlaamse Regering heeft immers in het regeerakkoord gesteld dat zij de krachtlijnen uit het Mobiliteitsplan Vlaanderen neemt als het uitgangspunt voor haar mobiliteitsbeleid. De aangegeven maatregelen ressorteren immers onder de bevoegdheid van verschillende beleidsdomeinen, terwijl er ook inspanningen van het federale en het lokale niveau nodig zijn.

De voornaamste oorzaak voor de gigantische opstopping op dinsdag 14 september moet specifiek gezocht worden in het moeizaam verloop van het onderzoek ter plekke van de verantwoordelijkheden inzake het ontstaan van een ongeval met zwaargewonden. De congestie die daaruit voortvloeide, kan beperkt worden door een beter incidentmanagement. Het zal daarbij ook nodig zijn om de procedures voor opvolging van ongevallen met zwaargewonden en dodelijke slachtoffers door het parket te vereenvoudigen, wil men soortgelijke problemen van een dergelijke omvang in de toekomst vermijden.

Vraag nr. 1
van 1 oktober 2004
van mevrouw HELGA STEVENS

Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Verlenging

De recente tramlijn tussen Antwerpen Linkeroever en de grens Zwijndrecht/Melsele, geopend op 16 februari 2002, is een grandioos succes. Dit wordt zowel in cijfers als door de reizigers bevestigd. In de toekomstvisie van De Lijn (via het Pegasusplan) is sprake van een mogelijke doortrekking in drie richtingen :

- Linkeroever - Linkeroever Noord,
- Linkeroever - Kruikebe,
- Zwijndrecht - Beveren.

In het Waasland is zeker en vast een draagvlak voor een mogelijke uitbreiding, ook al horen we af en toe kanttekeningen. Vooral de gemeente Beveren is vragende partij. Dat deze zware infrastructuur

tuuraanpassingen niet zonder slag of stoot tot stand zullen komen, is evident. De infrastructuurwerken die hiermee gepaard gaan, zijn vrij groots opgezet en financieel zwaar. Ook het te kiezen traject is belangrijk. Zo rijst de vraag of een nieuwe tramlijn tot in Beveren langs het treinstation van Beveren zal lopen. De meningen hierover lopen uiteen.

Er gaan zelfs stemmen op om in de toekomst de lijn door te trekken tot in Sint-Niklaas. Zo onlogisch klinkt dit niet, als men weet dat op deze lijn, parallel met de N70, attractiepolen zoals het recreatiedomein De Ster en het vernieuwde Waasland Shopping Center (in de volksmond bekend als het Koopcentrum) liggen.

In het regeerakkoord staat letterlijk dat de Vlaamse Regering initiatief zal nemen ter uitvoering van het Pegasusplan van De Lijn, ter ontwikkeling van de voorstadsnetten rond onder andere Antwerpen (blz. 65). Het Waasland kijkt met belangstelling uit naar de beleidsdaden terzake.

1. Welke stappen zijn er reeds genomen voor de totstandkoming van de drie verlengingen van de lijnen vanuit Linkeroever, zoals voorgesteld in het Pegasusplan Antwerpen ?

In het Pegasusplan staat dat er reeds in het najaar van 2003 een uitgebreid informatietraject geweest is met de betrokken gemeenten.

2. Binnen welk tijdspad zullen de drie bovenvermelde lijnen totstandkomen ?

Is er sprake van een prioriteitenstelling (zo ja, welke ?), gezien het budgettaire kader ?

3. Hoe, wanneer en door wie zullen de trajecten vastgelegd worden ?

Kan het bijvoorbeeld zijn dat het treinstation van Beveren op deze tramlijn aangesloten wordt ?

4. Wat is de houding van de Vlaamse Regering tegenover het mogelijk doortrekken van de tramlijn naar Sint-Niklaas (bv. eindstation Waasland Shopping Center) ?

Kunnen we van de minister beleidsdaden terzake verwachten ?

Antwoord

De Lijn Antwerpen is momenteel bezig met de uitvoering van het Masterplan Antwerpen. Dit Masterplan houdt tal van tramverlengingen in. Wat betreft Linkeroever is er in dit plan een tramuitbreiding gepland van de Blancefloerlaan in noordelijke richting.

1. Het Pegasusplan is een project voor de drie grootstedelijke gebieden in Vlaanderen.- Het is in het najaar van 2003 in verschillende informatiesessies aan de verschillende overheden voorgesteld.

In Antwerpen hebben op 11 februari 2004 alle betrokken gemeenten hierrond een protocol ondertekend. In dit protocol engageren De Lijn en de gemeenten zich om de nieuwe projecten in gezamenlijk overleg te realiseren en om samen te zoeken naar een maatschappelijk draagvlak voor de projecten. Dit is de eerste belangrijke stap.

2. Omdat de verbinding naar Linkeroever Noord in het Masterplan zit (en de andere projecten in het Pegasusplan), zal dit project waarschijnlijk voor de andere gerealiseerd worden.

De prioritisering binnen de verschillende projecten van het Pegasusplan voor Antwerpen zal totstandkomen in overleg met de lokale overheden. Dit hangt onder andere samen met de realisatie van stedenbouwkundige projecten (woonuitbreidingsgebied, ontsluiting werkgelegenheidsgebieden,...) en het ontstaan van een maatschappelijk draagvlak voor een bepaald project.

3. De ontsluiting van Beveren is potentieel één van de eerste projecten die gerealiseerd wordt, omdat deze gemeente al enige tijd vragende partij is.

De precieze tracékeuze en/of aansluiting van de tramlijn op het station maken deel uit van het onderzoek en overleg. Alles hangt af van het akkoord dat hieromtrent met de gemeente kan worden afgesloten.

4. Er is vandaag een spoorverbinding tussen Sint-Niklaas en Antwerpen. De verlenging van de tramlijn naar Sint-Niklaas is op dit ogenblik niet opgenomen in het Pegasusplan.

Een eventuele, toekomstige realisatie van een tramlijn richting Sint-Niklaas dient dus te passen in de principes van netmanagement, dat rekening houdt met alle vervoersmodi. De potentiële meting van deze verbinding zal de basis vormen om te besluiten of een tramverbinding de meest optimale uitvoering is.

Vraag nr. 3
van 1 oktober 2004
van de heer MARK DEMESMAEKER

Bestemmingsborden De Lijn – Taalgebruik

Enige tijd geleden stelde ik in Overijse vast dat op buslijn 348 Etterbeek-Overijse Maleizen-Terhulpen de elektronische aanduiding van de bestemming het tweetalige opschrift vermeldde "Etterbeek-Overijse Maleizen-La Hulpe".

Dit is geen alleenstaand geval, er zijn meldingen van soortgelijke overtredingen van de taalwetgeving in heel wat andere gemeenten in Vlaams-Brabant (Halle, Beersel, Asse, Affligem, ...). Dit leidt tot wrevel en ongenoegen bij de bevolking.

Tweetalige opschriften kunnen alleen gebruikt worden bij het overschrijden van de grens met het tweetalige Brusselse gewest of in de faciliteitengemeenten.

De Lijn beschikt overigens over voertuigen die uitgerust zijn met een GPS-systeem voor filmaanduidingen, waarbij de films pas tweetalig worden zodra zij de grens van het Brusselse Hoofdstedelijke gewest overschrijven.

Ik lees in het regeerakkoord onder rubriek XIV, "De Vlaamse Rand en de faciliteitengemeenten verdienen meer aandacht", dat de Vlaamse Regering maatregelen wenst te nemen met het oog op de vernederlandsing van het straatbeeld.

Worden er aan de directie van De Lijn nogmaals duidelijke richtlijnen verstrekt die ertoe leiden dat De Lijn voortaan met eentalig Nederlandse bestemmingsopgave op het grondgebied van het Vlaamse gewest rondrijdt ?

Antwoord

De automatische wijziging van de bestemmingsaanduidingen op de autobussen bij het overschrijden van de grens met het Brusselse Hoofdstedelijke gewest staat in verband met de interpretatie van de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, zoals prof. dr. M. Boes die heeft gegeven in zijn studie "Vernederlandsing van het straatbeeld – Verfijning van de bestuurstaal", en waarover discussie is ontstaan.

Om deze reden werd het standpunt van de Vlaamse minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur terzake gevraagd. Afhankelijk van dit standpunt zullen de gepaste maatregelen worden genomen.

Vraag nr. 4
van 1 oktober 2004
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Lijnbus 16 Lint – Tracé

De Lintse Molenstraat is een zeer smalle straat die naast een aantal vluchtheuvels ook een aantal asverschuivingen heeft. Bovendien loopt ze bergafwaarts richting Kontich.

Sinds enige tijd werd het tracé van buslijn 16 vastgelegd via deze Lintse Molenstraat. De bewoners waren hierover zeer ontevreden en uiten via spannedoeken en talloze acties hun ongenoegen.

De vraag is echter waarom het traject van buslijn 16 langs deze Molenstraat moet lopen. Het aantal bewoners in deze straat is zeer laag ten opzichte van het Lintse centrum.

1. Is er overleg geweest met de gemeenten Hove en Lint aangaande het huidige traject van buslijn 16 ?

Wat waren de bemerkingen van de beide gemeentebesturen, en hebben zij hiervoor hun goedkeuring verleend ?

2. Waarom wordt het centrum van Lint niet bediend door buslijn 16 ?

3. Wordt er een oplossing gezocht voor het ongelukkig gekozen traject langs de Molenstraat in Lint ?

Antwoord

1. De veranderingen aan buslijn 16 maken deel uit van het project basismobiliteit voor Hove en Boechout, met een relatief beperkte invloed in Lint. Het nieuwe aanbod met nieuwe trajecten werd met Hove en Boechout uitgestippeld en goedgekeurd in een openbaarvervoercommissie.

Met Lint werd bij de implementatie van trajecten en haltes overleg gepleegd. Daar heeft De Lijn de wrevel van Lint over het nieuwe traject van lijn 16 vernomen. Omdat het project in de openbaarvervoercommissie werd goedgekeurd, werd het ook gerealiseerd.

2. Het centrum van Lint wordt reeds bediend door lijnen 130, 131, 132 en 196. De reisweg van lijn 16 naar het centrum brengen, zou, ten eerste, meer rijtijd vragen en, ten tweede, om veiligheids- en doorstromingsredenen enkele verkeerstechnische ingrepen vereisen (onder andere een heraanleg van de rotonde in het centrum van Lint, die net heraangelegd is). Bovendien wijkt De Lijn met een reisweg over het centrum af van de basismobiliteitsnormen.
3. Op vraag van de gemeente Lint werd een tussentijdse evaluatie gemaakt van het concept met bijzondere aandacht voor de problematiek rond de reiswegen. Hierop werd besloten volgend bijkomend onderzoek te doen ter voorbereiding van de jaarlijkse evaluatie:

- er werd een uitgebreide enquête georganiseerd bij zowel reizigers als bewoners van Boechout, Hove en Lint, met bijzondere aandacht voor de bewoners van de Molenstraat/Akkerstraat.

De definitieve resultaten hiervan zijn nog niet voorhanden, maar vandaag kunnen we al zeggen dat de meningen over de nieuwe reisweg niet eenduidig zijn (ook niet bij de bewoners van de Molenstraat en Akkerstraat zelf).

De resultaten van deze tellingen zullen worden meegenomen in een evaluatie van het dossier;

- er werden ook uitgebreide reizigerstellingen uitgevoerd, vooral op de nieuwe gedeelten van de reiswegen van lijnen 14 en 16. De resultaten van deze tellingen zullen worden meegenomen in een evaluatie van het dossier.

Uit de onderzoeken zal blijken of er inderdaad wijzigingen in de trajecten dienen te gebeuren.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ
EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 5 van 10 september 2004 van de heer JAN LOONES

Nederlands zeeservaat – Gevolgen voor visserijsector

De Nederlandse regering heeft besloten de Rotterdamse haven uit te breiden (aanleg Tweede Maasvlakte). In combinatie met die uitbreiding zou een zeeservaat worden ingesteld.

De Vlaamse visserijsector (zie Rederscentrale – Informatieblad der Belgische Reders ter Zeevisserij – augustus 2004) vreest de gevolgen van dit project, zowel direct (verlies van visgronden in het landaanwinningsgebied en in de gebieden waar het nodige zand moet gewonnen worden) als indirect (gevolgen op de Noordzeevisbestanden via een verstoring van het larventransport).

Op grond van het Gemeenschappelijk Visserijbeleid en het Beneluxverdrag heeft onze visserij visrechten in het gebied waar de Tweede Maasvlakte zal worden aangelegd en waar het zeeservaat zou komen (het gebied van het strand tot de 12-mijlsgrens).

Uiteraard rekent de sector op de steun van de Vlaamse overheid om zijn rechten te beschermen.

1. Hoe kunnen de Vlaamse overheid en de minister bevoegd voor Visserij de Vlaamse belangen beschermen in dit dossier ?
2. Heeft de minister-president reeds contact genomen met zijn Nederlandse collega, de minister van Verkeer en Waterstaat ? Zo ja, met welk resultaat ?

Antwoord

1. Binnen het Beneluxverdrag hebben de Nederlandse en Belgische vissers in de Nederlandse 12-mijlszone dezelfde rechten en plichten. Het lijkt moeilijk de rechten van de Belgische vissers te vrijwaren indien voor de Nederlandse vissers dezelfde beperkingen worden opgelegd. Dit principe werd ook toegepast in de Belgische 3-mijlszone waar zowel voor Belgische als Nederlandse vissers een verbod geldt om te vissen met vaartuigen met een tonnenmaat groter dan 70 BT (*brutoton – red.*).

Niets belet echter dat het georganiseerd bedrijf van de Belgische vissers zich aansluit bij een eventueel verzoek tot schadevergoeding dat door de Nederlandse vissers zou geformuleerd worden aan de Nederlandse overheid.

In dit verband werden de VMS-gegevens van het afgelopen visseizoen getraceerd (*VMS : Vessel Monitoring System – red.*). De vaartuigen die volgens het plaatsbepalingssysteem van vissersvaartuigen in bedoelde zones, namelijk de zone landaanwinning, de zone zandaanwinning en de zone zeereservaat, aanwezig zijn geweest, werden aan de producentenorganisatie "Rederscentrale" gemeld.

2. Recentelijk hebben de bevoegde Nederlandse autoriteiten mijn administratie toegezegd dat Nederland op basis van artikel 9 van de verordening EG 2371/2002 gehouden is tot internationale afstemming alvorens tot afbakening van de gebieden over te gaan.

De Nederlandse autoriteiten zullen tijdig overleg plegen met België inzake de afbakening van het zeereservaat in de Voordelta ter compensatie van het natuurverlies van de tweede Maasvlakte, zoals voorgeschreven in de Vogel- en Habitatrichtlijn.

In bedoelde zone zal een beperkt regime voor de visserij van toepassing worden. Er kan worden onderhandeld over de omvang van het zee-reservaat, het beperkte visserijregime en eventuele compensaties voor de getroffen vissers.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

Vraag nr. 7 van 11 augustus 2004 van de heer MARK DEMESMAEKER

Vlaamse Rand – MUG's

Geregeld zijn er in de brede Vlaamse Rand en in de Vlaamse taalgrensgemeenten in Vlaams-Brabant problemen met Nederlandsonkundige hulpdiensten.

Op 11 juli was er weer een bijzonder pijnlijk en tragisch incident in Herne. Een vrouw die getroffen was door een hersenbloeding moest meer dan drie kwartier wachten op de MUG-dienst (mobiele urgentiegroep) uit Tubize. De Franstalige hulpverleners hadden de straatnaam verkeerd begrepen en waren hopeloos verloren gereden. Het gevolg was dat de vrouw veel te laat geholpen werd. Bovendien weigerden de hulpverleners de vrouw naar het Vlaamse Algemeen Ziekenhuis (AZ) van Halle te brengen, ondanks het aandringen van de echtgenoot. Spijtig genoeg overleed de vrouw enkele dagen later.

Het is niet de eerste keer dat er klachten zijn over de dienstverlening van de MUG en de dienst 100 in de Vlaamse Rand en de taalgrensgemeenten. Bij herhaling moeten de inwoners vaststellen dat de Waalse MUG-diensten te weinig vertrouwd zijn met de streek, waardoor kostbare tijd verloren gaat. Het is helaas niet uitzonderlijk dat die hulpdiensten in Vlaams-Brabant verloren rijden.

Bovendien worden de taalwetten al jaren met voeten getreden. In het Nederlandse taalgebied moet het personeel van openbare diensten Nederlandstalig zijn. Dat slaat uiteraard ook op de medische interventiegroepen. Maar vaak zijn de hulpverleners Nederlandsonkundig. In de praktijk heeft dat al geleid tot levensbedreigende situaties.

Niet alleen wettelijk gezien is de toestand onaanvaardbaar. De Orde van Geneesheren wijst erop dat het ook deontologisch onaanvaardbaar is dat artsen die deel uitmaken van de hulpdiensten de taal van de streek niet zouden beheersen. Het is dus een sociale plicht dat de taalwetgeving wordt toegepast.

Graag verwijs ik naar de gelijkaardige vragen om uitleg die collega Van Nieuwenhuysen op 10 december 2002 aan toenmalig minister-president Dewael (Handelingen Commissievergadering nr. 74 van 10 december 2002, blz. 7-10) en op 14 januari 2003 aan toenmalig Welzijnsminister Vogels (Handelingen Commissievergadering nr. 92 van 14 januari 2003, blz. 10-13) stelde. Uit de antwoorden leren we dat dit dossier al lang aansleept en nog altijd geen oplossing kent. Ik citeer uit het antwoord van mevrouw Vogels :

“Het probleem is nog niet opgelost, ondanks de constante druk vanuit de Vlaamse regering. Het probleem kwam opnieuw in het nieuws naar aanleiding van het voorval in Geraardsbergen-Galmaarden. Ik heb, mede op vraag van de minister-president, naar de stand van zaken met betrekking tot het koninklijk besluit over de MUG geïnformeerd tijdens de interministeriële conferentie van 11 december 2002.

Wat het voorval in Galmaarden betreft, deelde de federale overheid ons mee dat na grondig onderzoek is gebleken dat het probleem zich vooral stelde op het vlak van de af te leggen afstand en de tijd die het in beslag nam om ter plaatse te komen. Dit noopt onze federale regering ertoe om het aantal erkende MUG-diensten opnieuw te bekijken. Een aantal plaatsen blijken te ver verwijderd om te beantwoorden aan de maximale interventietijd die in het MUG-besluit is voorgesteld.”

Omdat het probleem tot bijzonder pijnlijke situaties leidt, zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Wat heeft de evaluatie van het aantal MUG-diensten, waarvan sprake in het antwoord van mevrouw Vogels, opgeleverd ?
2. Is het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, waarnaar verwezen wordt in het antwoord van mevrouw Vogels, bekend ? Zo ja, wat zegt dat advies ?

3. Is de minister van plan om het dossier op het Overlegcomité te bespreken, of op de agenda van de eerstvolgende Interministeriële Conferentie Volksgezondheid te plaatsen ? Kan de minister hiervan de exacte datums geven ?

Antwoord

De problematiek sleept inderdaad al te lang aan.

De organisatie van de Dringende Geneeskundige Hulpverlening is een bevoegdheid van de federale overheid. De programmatie van de functies mobiele urgentiegroep (KB 18 juli 2002) is gebaseerd op een studie die door de federale overheid werd uitgevoerd. Hierbij werd onderzocht op welke plaatsen in een MUG moest worden voorzien, ten einde een optimale bediening van de bevolking, i.c. maximaal binnen 15 minuten, inzake dringende medische hulp te realiseren. Deze studie hield rekening met bevolkingsstatistieken, wegeninfrastructuur en potentiële vertrekplaatsen. De studie hield geen rekening met provincie- of taalgrenzen, waardoor vanuit de programmatie al wordt voorzien dat een aantal medische teams mogelijk moeten instaan voor hulpverlening in een anderstalige interventiezone.

1. De evaluatie van het aantal MUG-diensten door de federale overheid waarvan sprake in het antwoord van minister Vogels (Handelingen Commissievergadering nr. 92 van 14 januari 2003) is nog niet afgerond. Met ingang van 1 oktober 2003 werd een nieuw registratiesysteem ingesteld m.b.t. de activiteiten van de functies gespecialiseerde spoedgevallenzorg en mobiele urgentiegroep. Op deze wijze wil men op een correcte en onderbouwde wijze de behoeften inzake spreiding van deze functies kunnen definiëren. Het lag in de lijn van de verwachting dat begin 2005 hieromtrent uitspraken zouden kunnen worden gedaan, maar de federale minister van Volksgezondheid gaf intussen reeds te kennen dat het langer zou duren vooraleer de resultaten van dit registratiesysteem beschikbaar zullen zijn.

Intussen blijkt uit praktijkstudies dat de 82 geprogrammeerde MUG-functies onvoldoende zijn voor een optimale bediening van de bevolking. Daarom werd in "prehospitale medisch-verpleegkundige interventieteams" voorzien.

Dit zijn mobiele urgentiegroepen die niet als dusdanig werden erkend, en die gedurende vier jaar als proefstudie worden opgenomen in de werking van de dringende medische hulpverlening. De federale overheid beschouwt hen als noodzakelijk voor het waarborgen van hulp aan een zo groot mogelijk gedeelte van de bevolking binnen een tijdsspanne van 10 minuten.

2. In juni 2001 was er de intentie tot wetswijziging waarbij expliciet werd gesteld dat in de mobiele urgentiegroepen en de ambulancediensten minstens één van de personen die zich aan boord van het voertuig bevinden, de taal moet kunnen spreken van de plaats waar de interventie plaatsvindt.

Op aangeven van de Raad van State werd hieromtrent advies gevraagd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. De commissie heeft geen standpunt ingenomen, gezien de onenigheid tussen de Nederlandstalige en de Franstalige kamer.

3. Het dossier zal opnieuw geagendeerd worden op de eerstvolgende Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

Federaal minister Demotte heeft in zijn antwoord op de samengevoegde interpellaties en vragen van kamerleden Carl Devlies, Bart Laeremans en Patrick De Groot van 29 september jl. (CRABV 51 COM 348, blz. 11 e.v.) expliciet gesteld dat de MUG-diensten de taalwetten moeten naleven en dat het personeel dus de taal van de streek moet kennen. In hetzelfde antwoord stelt de minister eveneens: "Deze problematiek kan niet worden opgelost in het Overlegcomité of de interministeriële conferentie. Dat werd tijdens de vorige regeerperiode al bewezen".

Nochtans hebben de leden van de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid zich op 24 juni 2002 akkoord verklaard dat er op de federale administratie een klachtenmeldpunt zou komen. Uiteindelijk heeft de toenmalige federale minister van Binnenlandse Zaken (betrokken op basis van zijn bevoegdheid in het kader van de Dringende Geneeskundige Hulpverlening) het akkoord niet willen ondertekenen.

Ik zal daarom aandringen om dit klachtenmeldpunt te installeren.

Ten gronde zal ik, in het kader van mijn bevoegdheden, actief optreden om op het terrein tot oplossingen te komen, teneinde te vermijden dat er zich situaties voordoen waarvan sprake in de vraag. Het spreekt voor zich dat hierbij het ziekenhuis in Halle betrokken zal worden. Samenwerking tussen de diensten van Halle en Tubize is daarin een piste.

**Vraag nr. 8
van 10 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Jonge druggebruikers – Evolutie

Uit een verklaring van de directeur van het Kortrijkse opvangcentrum "Kompass" in Het Nieuwsblad van 3 augustus blijkt dat het aantal jonge druggebruikers systematisch omhoog is gegaan in de loop van de jongste jaren.

Uit deze verklaring blijkt eveneens dat jongeren bovendien steeds vroeger en vlugger verslaafd geraken aan drugs. De directeur wijst erop dat met de nieuwe drugwet het taboe rond het roken van een jointje is verdwenen en dat cannabis sedertdien ook veel vlotter verkrijgbaar is dan vroeger.

1. Beschikt de minister over gegevens die dit verhaal bevestigen ?
2. Acht zij het in het licht van haar bevoegdheid inzake preventie aangewezen om in overleg te treden met de federale regering teneinde na te gaan of een verstrenging van de huidige drugwetgeving al dan niet noodzakelijk is ?

Antwoord

1. Er zijn momenteel twee bronnen die ons objectieve informatie verschaffen over evoluties in het gebruik van illegale drugs bij jongeren gedurende de afgelopen vijf jaar in Vlaanderen. Een eerste is de jaarlijks terugkerende leerlingenbevraging van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD). Daarnaast is er het tweejaarlijks onderzoek Health Behaviour in School-Children (HBSC). Dit is een Europees onderzoek, dat voor Vlaanderen wordt uitgevoerd door de Universiteit van Gent. Beide bestrijken de groep van 12 tot 18 jaar. De re-

sultaten van beide studies liggen in dezelfde lijn, wat de betrouwbaarheid van de resultaten bevestigt.

Nemen we als voorbeeld de resultaten van de leerlingenbevraging van 2002-2003, dan blijkt daaruit het volgende: 87,7% van alle 12- tot 18-jarigen heeft het jaar voorafgaand aan de bevraging geen illegale drugs gebruikt. Bij de 12,3% die dit wel deden, waren 7,4% occasionele gebruikers en 4,9% geregelde gebruikers (minstens één keer per week).

Het gaat voor het overgrote deel om gebruikers van cannabis. 4,8% van de leerlingen gebruikte het jaar voorafgaand aan de bevraging minstens éénmaal per week cannabis, 7,8% deed dit minder vaak. XTC en amfetamines komen op de tweede en derde plaats inzake geregeld gebruik, met respectievelijk 0,3% en 0,2% van de leerlingen.

Leeftijd speelt een belangrijke rol. Bij de 12- tot 14-jarigen heeft 96,9% geen drugs gebruikt. Dit percentage daalt naar 85,9% bij de 15-16-jarigen en naar 73,8% bij de 17-18-jarigen. In alle leeftijdsgroepen zijn er meer occasionele gebruikers dan regelmatige gebruikers. Het valt op dat vooral jongens in TSO en BSO meer en geregelder illegale drugs gebruiken dan het gemiddelde (*TSO: technisch secundair onderwijs; BSO: beroepssecundair onderwijs – red.*).

Een belangrijke vaststelling is dat het gebruik van cannabis en andere illegale drugs onder minderjarigen sinds 1998 stabiel is gebleven (zie tabel 1). Als er al een trend zou zijn, dan gaat het veeleer om een lichte daling. De hypothese dat de afgelopen jaren meer minderjarigen op steeds jongere leeftijd op geregelde basis illegale drugs zijn gaan gebruiken, wordt dus niet bevestigd door deze cijfers.

	1999-2000	2000-2001	2001-2002	2002-2003
Niet gebruikt	83,0%	84,5%	84,8%	87,7%
Occasioneel gebruik	10,8%	10,0%	10,0%	7,4%
Geregeld gebruik	6,2%	5,5%	5,3%	4,9%

Tabel 1:- leerlingen.bevra.ging:- gebruik illegale drugs (jaar voor bevraging)

2. Het Vlaamse beleid inzake middelengebruik richt zich in de eerste plaats op het behalen van gezondheidswinst. Onder middelen verstaan we tabak, alcohol, illegale drugs, psychoactieve medicatie en gokken. Het al dan niet legaal zijn van een middel is relevant, maar niet het enige criterium. Alcohol en tabak zijn legaal en zelfs maatschappelijk ingeburgerd. Dit neemt niet weg dat ze tot de meest verspreide, meest schadelijke en snelst verslavende middelen behoren. Onze bekommernis is dat mensen zich bewust zijn van de gezondheidsrisico's van het gebruik van middelen.

Daarnaast wil ik er de vraagsteller aan herinneren dat er binnen de nieuwe drugwet voor minderjarigen niets is veranderd in vergelijking met de vorige wet. Cannabis is en blijft, zonder enige nuance, een illegaal product. Elke vorm van bezit en gebruik van cannabis en andere illegale middelen blijft verboden voor minderjarigen. Bij betrapting verwittigen politiediensten altijd

de ouders, zij maken steeds proces-verbaal op en bezorgen dit aan het parket. Het parket kan dan beslissen tot seponering, strafbemiddeling of doorverwijzing naar de jeugdrechter.

Ik overweeg een gesprek met de federale regering over een eventuele verstrenging van de federale drugwet. Er zal hierbij nagegaan worden of het strenger maken van deze wet een positieve invloed heeft op de preventie van illegaal druggebruik bij minderjarigen.

De kennis over de cannabiswetgeving is duidelijk negatief beïnvloed door de gebrekkige communicatie over de veranderingen in de wet. In een wetenschappelijke bevraging bij 16- tot 20-jarigen (Gelders en Van Mierlo - 2004) gaf gemiddeld 71% van de respondenten een fout antwoord op een vijftal basisvragen omtrent de nieuwe wet. Amper 18% behaalde een score van meer dan 40%. Op de vragen inzake de mening van jongeren over de manier waarop de re-

gering en de politieke partijen over het onderwerp communiceerden, zegt 68% dat er te veel ruimte is geweest voor eigen interpretatie. Meer dan driekwart is van mening dat de verschillende posities van de politieke partijen voor verwarring hebben gezorgd.

Samengevat denk ik dat een verstrenging van de drugwet voor minderjarigen aan de orde is, en tevens dat er initiatieven nodig zijn die aan relevante doelgroepen duidelijk maken dat het geregeld gebruik van cannabis een gezondheidsrisico inhoudt. Ik zal mijn administratie de nodige aandacht vragen bij de uitwerking van ons toekomstig preventief gezondheidsbeleid en bij overleg met andere overheden.

Vraag nr. 11
van 10 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Bijzondere jeugdzorg Kempen – Ontwikkelingen

Het Strategisch Plan Kempen bracht de belangrijkste knelpunten van de socialprofitsector in kaart, hierbij ook de sector van de bijzondere jeugdzorg.

Wij stellen vast dat in de residentiële opvang de bezetting ver boven de programmatienorm ligt, desondanks zijn er bij al de organisaties wachtlijsten. Dit heeft tot gevolg dat jongeren niet worden doorverwezen naar de meest aangepaste vorm van hulpverlening, maar naar deze waar er plaats is. Er is een grote nood aan "crisisopvang". In de ambulante sector is de norm niet helemaal ingevuld, ondanks de wachtlijsten. Tot op vandaag is er nog steeds geen geld vrijgemaakt om het structurele tekort van deze instellingen bij te passen.

De personeelskosten mogen dan aangepast zijn, de werkingsmiddelen zijn ver van toereikend. De opvoedkundige taak is veranderd, er zijn voldoende middelen om de basisbehoeften in te vullen maar de bijkomende behoeften, zoals schoolreizen, sportkampen, cultuurparticipaties, enzovoort, niet. Er worden heel wat kosten opgelegd ten gevolge van nieuwe regelgeving in verband met beveiliging of administratieve verplichtingen en dergelijke. Hier staan echter geen extra middelen tegenover. Uitbreiding is nog steeds moeilijk, omdat het meestal om kleinschalige organisaties gaat,

waarvoor het zelfs te moeilijk is om de prijs van infrastructuurwerken op zich te nemen, ondanks de middelen van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA). De werkdruk is zo hoog dat er mogelijkheden moeten zijn voor een time-out, zowel voor personeel als voor de gasten.

De instellingen proberen te overleven met het organiseren van pannenkoekenbak, kermissen, lotjesverkoop. De sector springt heel creatief om met de middelen om de hulpverlening te optimaliseren. Deze mogelijkheden zouden kunnen verhogen indien de "projecten" meer middelen zouden krijgen en over een langere periode dan een jaar.

In 2004 beloofde de minister dat er opdracht werd gegeven om een kwaliteitsnormenmodel te realiseren tegen de begrotingsopmaak 2005.

1. Hoever staat het met dit kwaliteitsnormenmodel, is dit reeds ter inzage ?
2. Wordt in de nodige budgetten voorzien om de programmatienorm op te trekken zodat wachtlijsten kunnen weggewerkt worden en kinderen/jongeren kunnen worden doorverwezen naar een aangepaste opvang ?
3. Waarom wordt in de regio Kempen het aanbod in de ambulante sector niet uitgebreid, minstens tot de programmatienorm (+ 52 plaatsen) ? Dit zou in de regio een bijkomende tewerkstelling creëren van 15,5 voltijdse equivalenten (VTE).
4. Welke eenjarige projecten lopen er op dit ogenblik, wat zijn de voorwaarden om een project in te dienen ?
5. Worden er geen maatregelen uitgewerkt om, binnen het geheel van instellingen en organisaties, privé-initiatieven meer kansen te geven ?

Antwoord

1. Voormalig Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen mevrouw Adelheid Byttebier heeft tijdens de vergadering d.d. 15 januari 2004 van de Commissie Welzijn meegedeeld dat de koepelorganisaties van de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand een

kwaliteitsnormenmodel hebben ontwikkeld dat zou kunnen bijdragen aan de analyse van de reële werkingskosten van de voorziening.

Het huidige model bleek evenwel niet geschikt om bij de begrotingsopmaak 2005 gebruikt te worden.

2 en 3. Zoals in het regeerakkoord opgenomen, zal het aanbod van de bijzondere jeugdbijstand, afhankelijk van de budgettaire ruimte, verder uitgebreid en gedifferentieerd worden.

Wanneer er middelen beschikbaar zijn om het aanbod uit te breiden, zal er via een uitvoerig onderzoek van de behoeften van de vraagzijde nagegaan worden in welke regio's en voor welke werkvormen de noden het hoogste zijn.

4. Als **bijlage** gaat een overzicht van de projecten die door het Fonds Bijzondere Jeugdbijstand worden gesubsidieerd.

Artikel 56 van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand vermeldt de voorwaarden waaraan een project moet voldoen:

§1. Voor het organiseren en coördineren van een project, bedoeld in artikel 2, e) van de gecoördineerde decreten, kan ten laste van het fonds aan een daartoe specifiek opgerichte dienst of aan één of meer inrichtende machten, op hun aanvraag, een subsidie worden verleend.

§ 2. Een subsidieaanvraag is alleen ontvankelijk :

1° als ze door de inrichtende macht(en) of de opgerichte dienst bij de administratie wordt ingediend bij aangetekende brief met ontvangstmelding;

2° als ze minstens de volgende gegevens bevat :

- a) de identiteit en het adres van de inrichtende macht(en) of opgerichte dienst;
- b) een omschrijving van het project;
- c) een beschrijving van de maatschappelijke behoefte, de doelstellingen en de doelgroep

die met het project worden beoogd;

- d) het aantal personen beneden de leeftijd van achttien jaar op wie het project betrekking zal hebben;
- e) een beschrijving van de processen en de methoden, evenals een voorstel van evaluatie naar efficiëntie en effectiviteit van de beoogde hulpverlening, met de opgave van de concrete meetfactoren;
- f) een begroting van alle inkomsten en uitgaven die betrekking hebben op de realisatie van het project;
- g) een opgave van de gevraagde subsidiebedragen en van de bestemming van de bedragen.

§ 3. Artikel 11, 4° tot en met 13°, 17° en 19°, en artikel 11bis, 5°, 6°, 10°, 12° en 19° tot en met 21°, zijn van overeenkomstige toepassing op projecten.

§ 4. Onverminderd de specifieke criteria die door de Vlaamse minister per project kunnen worden bepaald moet elk project voldoen aan de volgende inhoudelijke criteria :

1° een gunstig effect hebben op de instroom en de uitstroom van minderjarigen in de erkende en de door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde voorzieningen;

2° de eigen zorg en/of de zorg in het eigen milieu versterken;

3° op een structurele wijze een maximale participatie van de minderjarige en het gezin waartoe hij of zij behoort waarborgen.

§ 5. De subsidie wordt verleend in het kader van een overeenkomst die wordt afgesloten met de Vlaamse minister. De overeenkomst bevat minstens :

1° de vermelding van de identiteit en het adres van de contracterende partijen;

2° de opdracht, de doelgroep en de doelstellingen van het project en de effecten die men met het project wenst te bereiken;

3° een verwijzing naar de § 3 en § 4 van dit artikel;

4° de vermelding van de specifieke criteria die door de Vlaamse minister per overeenkomst worden bepaald;

5° de opgave van de subsidiebedragen en van de bestemming van de bedragen;

6° de vermelding van de uitbetalingsbepalingen van de subsidies;

7° de termijn van de overeenkomst, die langer kan zijn dan één jaar;

8° de vermelding hoe de overeenkomst wordt beëindigd.

§ 6. De subsidie wordt verleend op voorwaarde dat :

1° ze uitsluitend wordt aangewend voor de personeelskosten en de werkingskosten die nodig zijn voor de realisatie van het project;

2° er een boekhoudplan wordt gebruikt overeenkomstig een rekeningstelsel bepaald door de Vlaamse minister;

3° toezicht van de administratie mogelijk is op de boekhouding en op de aanwending van de subsidies zowel op stukken als ter plaatse.

Onverminderd gewettigde terugvorderingen, wordt minimum 10% van het totale subsidiebedrag pas uitbetaald na goedkeuring van een bij de administratie in te dienen inhoudelijk en financieel eindverslag.

5. Met het besluit van 14 mei 2004 van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van 13 juli 1994 van de Vlaamse Regering inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand werden de *werkingsubsidies* voor de erkende voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand met in totaal 2 miljoen euro verhoogd. Door dit besluit wordt de draagkracht van de voorzieningen vergroot en worden ze in staat gesteld om de hulpverlening van de bijzondere jeugdbijstand nog kwalitatiever in te vullen.

Door de *flexibilisering van het hulpaanbod* moet het in eerste instantie mogelijk worden om meer zorg op maat te kunnen aanbieden. Daarnaast bevat de tussentijdse adviesnota van de werkgroep flexibilisering voorstellen die specifiek gericht zijn op de werking en de organisatie van de voorzieningen. Deze voorstellen worden momenteel verder uitgewerkt en geanalyseerd.

In het raam van *wetsmatiging en administratieve lastenverlaging* loopt momenteel het project "Coördinatie en codificatie van de regelgeving en de omzendbrieven van de bijzondere jeugdbijstand".

Het project wil de regels en omzendbrieven coördineren en harmoniseren tot een meer toegankelijk en logisch opgebouwd geheel. Het omvat verschillende vormen van juridisch-technische vereenvoudiging: samenordenen van verspreide regels, uitwiden van overbodig of in onbruik geraakte regels, wegwerken van inconsistenties en waar mogelijk de toegankelijkheid en leesbaarheid naar het specifieke doelpubliek toe verhogen. Als gevolg daarvan zullen de transparantie en de begrijpbaarheid voor de gebruiker verhogen. Ook de administratieve last voor de klanten zal verminderen, onder andere door een documentenanalyse.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst *Schriftelijke Vragen – red.*)

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 12
van 10 september 2004
van de heer CARL DECALUWE

Inning onroerende voorheffing – Stand van zaken

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 9 van 4 oktober 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 478 e.v.) stelt de minister dat volgens het Wetboek van de Inkomsten-

belastingen de onroerende voorheffing kan worden ingekohierd gedurende drie jaar te rekenen vanaf 1 januari van het aanslagjaar. Dus voor het aanslagjaar 1999 verstrijkt de inkohieringstermijn op 31 december 2001, voor het aanslagjaar 2000 op 31 december 2002 en voor het aanslagjaar 2001 op 31 december 2003. In principe kunnen dus geen kohieren meer van deze aanslagjaren uitvoerbaar worden verklaard tenzij men zich in een wettelijke uitzonderingsregel bevindt.

Verder kan een belastingplichtige een bezwaarschrift indienen; indien dit gebeurt tegen een aanslag van vorig jaar, dan wordt hem geen nieuw aanslagbiljet toegezonden zolang er geen beslissing werd genomen over het bezwaarschrift.

Naar verluidt, zou de belastingdienst nog steeds vorderingen voor de onroerende voorheffing van voornoemde aanslagjaren doorsturen. Graag had ik de minister hierover enkele vragen gesteld.

1. Klopt het dat er nog verzoeken tot betalen worden verzonden met betrekking tot voornoemde aanslagjaren ?

Zo ja, over welke aantallen gaat het en op basis van welke wettelijke bepalingen kan men bij deze nog tot innen overgaan ?

Is de termijn om nog kohieren uitvoerbaar te verklaren voor de inning van de onroerende voorheffing voor de voornoemde aanslagjaren niet reeds verjaard ?

2. Kan de minister ook een stand van zaken geven inzake de bezwaarschriften die werden ingediend, afgehandeld en momenteel nog in behandeling zijn ?

Kan dit vanaf 1999 ?

3. Acht de minister tussenkomst noodzakelijk ? Zo ja, welke initiatieven zal hij hieromtrent ondernemen ?

Antwoord

1. Er worden inderdaad nog verzoeken tot betaling verzonden met betrekking tot de onroerende voorheffing voor de aanslagjaren 1999, 2000 en 2001.

Hierbij moet de terminologie misschien even verduidelijkt worden. Een verzoek tot betaling kan betrekking hebben op :

- a) ofwel nieuwe inkohieringen (inningen),
- b) ofwel documenten die verzonden worden in het kader van de invorderingsprocedure van voorheen ingekohierde aanslagen.

Om de tweede categorie te verklaren, kan verwezen worden naar de artikelen 395-396 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992. Deze artikelen bepalen dat zolang een eigendomsoverdracht in de stukken van het kadaster niet is overgeschreven, de vroegere eigenaar of zijn erfgenamen gehouden zijn tot betaling, tenzij zij bewijzen dat de belastbare goederen op een andere eigenaar zijn overgegaan en dat zij de identiteit en het volledige adres van de nieuwe eigenaar laten kennen. In geval van overlegging van dit bewijsstuk, mag de invordering van de onroerende voorheffing ingekohierd op naam van de vroegere eigenaar worden voortgezet ten laste van de werkelijke schuldenaar van de belasting (nieuwe eigenaar). De belastingschuldige ontvangt een nieuw exemplaar van het aanslagbiljet met de vermelding dat het krachtens deze bepaling werd uitgereikt. Hoewel hier dus niet opnieuw ingekohierd wordt, wordt de betaling wel gevraagd bij een andere persoon.

Voor de eerstgenoemde categorie (nieuwe inkohieringen) werden gedurende het kalenderjaar 2004 voor het aanslagjaar 1999 nog 109 nieuwe aanslagen ingekohierd, voor het aanslagjaar 2000 nog 159 en voor het aanslagjaar 2001 nog 287.

De wettelijke grondslag voor de inkohieringen buiten de normale inkohieringstermijn van 3 jaar is terug te vinden in de artikelen 354 tot en met 358 van het Wetboek van Inkomstenbelastingen 1992 (Aanslagtermijnen) :

- inbreuken op het WIB 92 of de uitvoeringsbesluiten met bedrieglijk opzet of het oogmerk te schaden (verlenging van de gewone termijn met 2 jaar) (art. 354, 2e lid WIB 92);
- verlenging in het geval dat er een bezwaarschrift werd ingediend (maximale verlenging

van de termijn met 6 maanden) (art. 354, 4e lid WIB 92);

- nietig verklaarde aanslag (inkohiering mogelijk tot 3 maanden na het definitief worden van de beslissing) (art. 355 iuncto art. 357 WIB 92);
- subsidiaire aanslag in het kader van een gerechtelijke procedure (art. 356 WIB 92);
- de mogelijkheid opgenomen in artikel 358 WIB 92 (mogelijkheid om een nieuwe aanslag te vestigen wanneer een overtreding of onvolledige aangifte door de belastingplichtige werd vastgesteld) werd tot op heden nog niet gebruikt door de Belastingdienst voor Vlaanderen.

In het kader van de wetgeving op de economische expansie kan – in het geval dat de expansiesteun wordt ingetrokken – de onroerende voorheffing buiten de normale termijn van artikel 354 WIB 92 gevestigd worden. De wettelijke grondslag hiervoor is terug te vinden in artikel 30 van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering (BS 17 augustus 1978).

De verstuurde nieuwe aanslagen behoorden alle tot één van bovenstaande uitzonderingscategorieën.

2. De huidige stand van zaken van de bezwaarschriften is als volgt:

Aanslagjaar	Totaalaantal bezwaarschriften	Afgehandeld	Nog niet (volledig) afgehandeld
1999	119.206	118.223	983
2000	62.874	61.896	978
2001	47.285	46.106	1.179
2002	42.118	40.113	2.005
2003	32.772	30.197	2.575
2004	17.713	4.725	12.988

Van de nog niet volledig afgehandelde bezwaardossiers van de aanslagjaren 1999 tot en met 2003 heeft het grootste deel, nl. gemiddeld 80 %, betrekking op dossiers waarbij de Belastingdienst voor Vlaanderen wacht op advies of bijkomende stukken.

Voor aanslagjaar 2004 moet rekening gehouden worden met het feit dat de verzending van de aanslagen pas gestart is in mei 2004 en dat de bezwaartermijn 3 maanden vanaf de verzending van het aanslagbiljet bedraagt.

3. Ik acht tussenkomst niet noodzakelijk.

Vraag nr. 14
van 17 september 2004
van de heer ROB VERREYCKEN

Kogge van Doel – Behandeling, bewaring, tentoonstelling

Archeologische vondsten zijn belangrijk vanwege hun wetenschappelijke waarde en hun bijdrage tot

het cultuurhistorische patrimonium van Vlaanderen. Daarnaast dragen zij soms ook enorme culturele en toeristische mogelijkheden in zich. Zo werd in Denemarken een internationaal bekend museum opgebouwd rond de gereconstrueerde resten van schepen.

Destijds was ik één van de geïnteresseerde bezoekers van de "Kogge van Doel", de unieke vondst in Doel bij het graven van het nieuwe dok. Meteen werd in Doel luidop gedroomd van een nieuw museum rond deze prachtige aanwinst, zodra de resten zouden behandeld zijn voor conservering.

Recentelijk schreef een krant dat deze unieke vondst vooreerst zomaar in stukken zou zijn gezaagd, om te passen in een container, dat vervolgens het bewaren van de resten onoordeelkundig zou gebeurd zijn, waardoor de resten als verloren moeten beschouwd worden, en dat in een museum later enkel een replica zou kunnen getoond worden ... Tevens zou de replica niet geplaatst worden in de buurt van Doel, maar in Baasrode.

Dit roept toch enkele vragen op.

1. Op het ogenblik dat de resten van de Kogge van Doel werden opgegraven, wie was dan juridisch verantwoordelijk voor het verdere beheer ervan ?
2. Aan welke instelling of dienst werden het beheer en de conservering ervan vervolgens toevertrouwd ?

Welke behandelingen paste deze instelling of dienst toe op de resten ?

Welke wetenschapper draagt de eindverantwoordelijkheid ?

3. Klopt het dat de resten in stukken werden gezaagd "om te passen in containers" ? Wat was daarvan de reden ? Was dit verantwoord ?
4. Klopt het dat het bewaren van de resten onoordeelkundig zou gebeurd zijn, waardoor zij als verloren moeten beschouwd worden ?

Zo neen, welke maatregelen voor bewaring werden al uitgevoerd, welke worden nog gepland en wat is hiervan de geraamde kostprijs ? Werd in de budgetten daartoe voorzien ? Op welke termijn zou het schip kunnen tentoongesteld worden ?

5. Waar zullen de resten eventueel tentoongesteld worden ? Wie nam de beslissing over waar en in welke context de resten tentoongesteld worden ?
6. Klopt het dat op termijn enkel een replica zou kunnen tentoongesteld worden, en niet de originele resten ? Wat is daarvan de oorzaak ?

Antwoord

1. De ADW (Archeologische Dienst Waasland) en het IAP (Instituut voor het Archeologisch-Patrimonium, nu VIOE, Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed) waren juridisch verantwoordelijk voor de toevalsvondst en het onderzoek van het wrak in situ.

Naar het verder beheer toe zou ook een bewaring in situ de logische optie zijn geweest, ware het niet dat de bouwwerken aan het Deur-

ganckdok, aanleiding voor het archeologisch onderzoek, dit onmogelijk maakten. Bewaring ex situ was het enige alternatief, waartoe toenmalig minister Johan Sauwens de verdere impuls heeft gegeven.

2. De ADW werd belast met de opgraving, registratie en berging van de kogge, evenals het wetenschappelijk onderzoek en de begeleiding/advisering van het vervolgtraject. In zijn bergingstaak werd de dienst bijgestaan door het IAP/VIOE, verder ook belast met de conservatieproblematiek.

In afwachting van een beslissing over de bestemming van de kogge, werd een passieve conservering van het scheepshout door de ADW uitgevoerd en stond deze in voor de bewaking van de bewaringsomstandigheden. Bij de berging werden alle scheepsonderdelen ongereinigd op pallets geplaatst en individueel ondersteund om vervorming van het hout te vermijden. Het geheel werd in worteldoek verpakt, om zoveel mogelijk het oorspronkelijke bewaringsmilieu te recreëren. Alles werd vervolgens in speciale containers geplaatst en onder water bewaard, opdat het hout niet zou uitdrogen en al gedeeltelijk kon ontzouten. Verdere behandelingen konden niet gebeuren omdat deze onder geconditioneerde omstandigheden (binnen een gebouw) moeten uitgevoerd worden.

De wetenschappelijke verantwoordelijkheid voor alle handelingen met betrekking tot het terreinwerk en de verwerking van de scheepsbouwkundige informatie berust volledig bij de ADW. Het vervolgtraject, waaronder de conservatie, zou door het IAP/VIOE uitgevoerd worden. Na de beslissing van minister Van Grembergen om de uitvoering van fase 1 van het vervolgtraject in de gemeente Beveren te laten plaatsvinden, werd gevraagd aan de ADW om fase 1 van het vervolgtraject uit te voeren omdat deze dienst de nodige expertise heeft opgebouwd.

3. Enkel de huidplanken zijn verzaagd, en wel om een grondige reden: ze bereiken een lengte tot 11 meter en kunnen niet in hun geheel worden gemanipuleerd omdat ze dan breken onder het eigen gewicht. Deze beschadiging zou ernstiger zijn geweest dan het maken van een zaagsnede.

Het opbergen van de volledige planken in de containers zou bovendien een te sterke deformatie geven, waardoor de oorspronkelijke kromming verloren gaat. De lengte van de containers heeft in geen enkel opzicht meegespeeld.

4. De ADW heeft van in het begin samengewerkt met het internationaal gerenommeerde NISA (Nederlands Instituut voor Scheeps- en Onderwaterarcheologie), waarmee werd overeengekomen dat een ervaren scheepsarcheoloog en internationaal ervaren koggenspecialist de opgraving, lichting en (voorlopige) opslag van de scheepsonderdelen zou opvolgen. Dat een en ander volgens de regels der kunst is verlopen, mag blijken uit een verslag van de houtconservator van het NISA, opgesteld in opdracht van minister van Grembergen (26 februari 2004): uit steekproeven is gebleken dat het hout nog in goede staat verkeerde.

De ADW zal binnenkort uitvoering geven aan fase 1 van het vervolgtraject: het reinigen, grafisch registreren, inventariseren en scheepsbouwkundig bestuderen van de scheepsonderdelen, het zoeken naar een geschikte conserveringstechniek en het effectief conserveren van de meest representatieve restanten, alsook het reconstrueren van het bouwplan. Op basis van de daaruit voortvloeiende informatie kunnen in fases 2 en 3 één of meerdere maquettes of een replica worden vervaardigd. Daarbij zal worden bepaald in welke mate het originele schip nog kan worden samengesteld en met welke conserveringstechniek dit gepaard moet gaan (cf. antwoord op vraag 6).

De kosten voor de uitvoering van fase 1, gespreid over een periode van 2 jaar, worden geraamd op 250.000 euro. De Archeologische Dienst Waasland zoekt nog naar de nodige middelen. De gemeente Beveren voorziet principieel wel in een budget van 400.000 euro voor de bouw en inrichting van de loods waarin het onderzoek moet gebeuren.

De termijn waarop het schip kan worden tentoongesteld hangt af van de voltooiing van fase 1.

5. Deze vraag is nog niet aan de orde. Er moet nog worden uitgemaakt of de resten zullen kunnen worden tentoongesteld en hoe dat kan gebeuren. Tijdens fase 1 moet blijken welke

technische problemen rijzen, en in hoeverre conservering en een eventuele heropbouw met succes kunnen worden uitgevoerd.

Daarbij moet ook de hoge kostprijs van een daadwerkelijke reconstructie in aanmerking worden genomen. Deze zal mee bepalen of, wanneer, waar en hoe er uiteindelijk zal kunnen worden tentoongesteld.

6. Het tentoonstellen van een replica kan een alternatief vormen voor het tonen van het echte schip. De uiteindelijke keuze zal moeten worden bepaald door de in het antwoord op vraag 5 behandelde materie.

Vraag nr. 16
van 17 september 2004
van de heer JAN PEUMANS

Heraanleg Antwerpse Leien – Extra maatregelen

Zie :
 Vlaams minister van Openbare Werken,
 Energie, Leefmilieu en Natuur
 Vraag nr. 34
 van 17 september
 van de heer Jan Peumans
 Blz. 188

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD***
(Reglement artikel 81, 6)

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID
EN GEZIN

**Vraag nr. 1
van 4 augustus 2004
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kinderopvang in bedrijven – Fiscale aftrekbaarheid

Vanaf 1 januari 2003 voorziet de federale overheid in een fiscale aftrekbaarheid van de financiële inspanningen die bedrijven doen ter financiering van opvangplaatsen in de kinderopvang. Per jaar kan een bedrijf 6.300 euro per kinderopvangplaats indienen als kosten op voorwaarde dat het gaat om een nieuwe plaats.

Kind en Gezin reikt de fiscale attesten uit.

1. Hoeveel bedrijven hebben een fiscaal attest ontvangen ?
2. Hoeveel bijkomende plaatsen in de kinderopvang werden gecreëerd door deze federale maatregel ?

Hoe was de verdeling over de kinderdagverblijven enerzijds en de mini-crèches anderzijds ?

3. Wat was het totaalbedrag van de fiscale aftrekbaarheid enerzijds en de investering van de bedrijven anderzijds ?

\$

**Vraag nr. 2
van 4 augustus 2004
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kinderdagverblijven – Loskoppeling erkenning en subsidiëring

De regelgeving maakt het mogelijk voor kinderdagverblijven om de erkenning en de subsidiëring van elkaar los te koppelen.

1. Werden al erkenningen aan kinderdagverblijven toegekend zonder subsidiëring ?

Zo ja, in hoeveel gevallen ?

2. Gaat het zowel om nieuwe instellingen als om uitbreidingen ?

Zo ja, wat is de verdeling tussen beide ?

**Vraag nr. 3
van 4 augustus 2004
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Kind en Gezin – Vertaling brochures

Om haar zorgaanbod toegankelijker te maken voor anderstaligen wil Kind en Gezin de bestaande folders en brochures vertalen.

1. In hoeveel talen wil Kind en Gezin haar brochures en folders laten vertalen ?
2. Wat zijn de meerkosten van die vertaling ?

**Vraag nr. 4
van 4 augustus 2004
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

IBO's – Principieel akkoord zonder subsidiegarantie

De raad van bestuur van Kind en Gezin besluit voor initiatieven buitenschoolse opvang (IBO) de mogelijkheid te creëren een principieel akkoord zonder subsidiegarantie aan te vragen. Dit kan zowel voor het oprichten van een nieuw initiatief als voor het uitbreiden van een bestaand initiatief. De raad van bestuur beperkte de mogelijkheid wel tot aanvragers uit gemeenten die behoren tot

*datum van afsluiting : 17/11

de 25 % hoogst gerangschikte gemeenten op de wittevlekkenlijst en voorzover de initiatiefnemers van plan zijn om de plaatsen te realiseren binnen het jaar.

Subsidiëring is enkel mogelijk indien men gunstig is gerangschikt op de wittevlekkenlijst bij een volgende toekenning van subsidies.

1. Aan hoeveel instellingen en voor hoeveel plaatsen werd reeds een principieel akkoord zonder subsidiegarantie verleend ?
2. In hoeveel gevallen ging het om een nieuw initiatief ?
3. In hoeveel gevallen ging het om een uitbreiding van een bestaande IBO ?

Vraag nr. 6
van 11 augustus 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Rand – Taalgebruik medische wachtdiensten

Er werd mij gesignaleerd dat zowel in de Vlaams-Brabantse gemeente Alsemberg als in de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode er tijdens het weekeinde en op feestdagen een medische wachtdienst wordt georganiseerd met een enig oproepnummer. Langs dit nummer worden de patiënten doorgeschakeld naar één van de dertien huisartsen die de wachtdienst voor de beide gemeenten verzekeren.

Blijkbaar weigert een aantal van de betrokken huisartsen Nederlands te spreken.

Kan de minister preciseren of dergelijke wachtdiensten al dan niet onder de taalwetgeving vallen ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 3) en Vervotte (nr. 6).

Vraag nr. 9
van 10 september 2004
van de heer KRIS VAN DIJCK

Gehandicapten – Parkeerkaart

Er werd mij gemeld dat er zich problemen voordoen bij het aanvragen van een parkeerkaart voor personen met een handicap.

Zo zouden MP's, scholen voor buitengewoon onderwijs en dergelijke geen geldige aanvraag kunnen doen. Dit betekent dat een schoolbusje voor personen met een handicap niet in aanmerking komt om reglementair op de parkeerplaatsen voor personen met een handicap te parkeren. De aanvraag dient immers steeds te gebeuren namens een persoon (en niet namens een instelling).

Daarnaast bestaat er ook onrust over de lange wachttijd voor het aanvragen van een parkeerkaart voor personen met een handicap.

Ten slotte heb ik een inhoudelijke vraag. Op dit ogenblik is het zo dat de Vlaamse overheid de norm van 1 gehandicaptenplaats per 25 parkeerplaatsen hanteert. Er gaan steeds meer stemmen op die zeggen dat deze norm uitgebreid moet worden tot 1 gehandicaptenplaats per 15 (6 %), rekening houdende met de vergrijzing van de samenleving.

1. Klopt mijn situatieschets ? Is het inderdaad zo dat MP's, scholen voor buitengewoon onderwijs, gehandicapteninstellingen, ... niet in aanmerking komen voor een parkeerkaart voor personen met een handicap ? Waarom niet ? Wat zal de minister doen om dit euvel weg te werken ?
2. Hoe lang bedraagt de wachttijd bij de aanvraag van een parkeerkaart ? Wat is hiervoor de reden ?

Kan de minister gegevens bezorgen van het aantal aanvragen en de afhandelingsduur tij-

dens de laatste 10 jaar ? Is er een stijging merkbaar ?

3. Gaat de minister er zelf ook van uit dat het aantal gehandicaptenparkeerplaatsen moet uitgebreid worden tot 6 % ?

Wordt de huidige 4 %-norm in feite wel toegepast ? Kan de minister hierover cijfers bezorgen ?

Vraag nr. 12
van 17 september 2004
van de heer JAN ROEGIERS

Gemeentelijke kindercrèches – Subsidiëring

In een Belga-persbericht (16/06) las ik dat de Gentse schepen Rudy Coddens melding maakt van het aanslepende tekort aan kinderopvangplaatsen in de stad. Gent wil binnenkort een aantal peutertuinen omvormen tot crèches. En tegen 2006 wil de stad ook 50 plaatsen bij creëren, maar dat is volgens Coddens ontoereikend om aan de grote vraag te voldoen. Hij roept de hogere overheden op meer opvangplaatsen te erkennen en te subsidiëren.

Woordvoerder Kris Danckaert van Kind en Gezin onderkent het probleem, maar Gent is volgens haar geen uitzondering. Ze geeft de schepen wel gelijk op één punt. Coddens vindt het niet kunnen dat een stad die crèches bouwt of verbouwt, daarvoor geen Vlaamse subsidies krijgt en VZW's wel. Hij vindt dat de stad daardoor gekortwiekt wordt in haar strijd voor meer opvangplaatsen.

"Een stad kan in tegenstelling tot een VZW of een OCMW geen aanspraak maken op subsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA)", zegt Danckaert. "Dit werd decretaal zo vastgelegd omdat gemeenten vroeger uit andere begrotingsposten voor dergelijke zaken konden putten. Maar nu niet meer. Hiervoor is een aanpassing van het decreet door het Vlaams Parlement nodig".

In het bewuste VIPA-decreet vond ik echter onderstaand artikel waarin "ondergeschikte besturen" - volgens mij steden en gemeenten - wél zijn opgenomen in de aanvraag tot subsidies.

"Art. 4. § 1. De aanvraag tot subsidiebelofte bevat : (...)

- b) de nodige bescheiden, statuten of documenten waaruit blijkt dat de initiatiefnemer hetzij een ondergeschikt bestuur, hetzij een vereniging zonder winstoogmerk of een instelling van openbaar nut in de zin van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, hetzij een coöperatieve vennootschap is ; (...)".

Om hierover klaarheid te scheppen, had ik de minister graag volgende vragen gesteld.

1. Klopt de bewering van de Gentse schepen Rudy Coddens en van Kind en Gezin-woordvoerder Kris Danckaert dat steden en gemeenten tot op vandaag geen beroep kunnen doen op VIPA-subsidies om crèches te (ver)bouwen ?
 2. Zijn er in het verleden inderdaad nog dergelijke vragen van gemeentebesturen geweest tot subsidiëring van bijkomende kinderopvangplaatsen ?
- Zo ja, wat was dan het antwoord en wat was de motivatie om daartoe te besluiten ?
3. Kan de minister melden welke gemeenten reeds één of meerdere crèches (ver)bouwden zonder de steun van het VIPA ?

Vraag nr. 16
van 24 september 2004
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Woonwagengewoners – Pleisterplaatsen

In omzendbrief 2004/L01 betreffende pleisterplaatsen voor woonwagengewoners suggereerde de vorige minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen dat de gemeenten een plaats zouden aanwijzen waar doortrekkende woonwagengewoners voor beperkte duur kunnen verblijven.

Beschikt de minister over gegevens aangaande het aantal gemeentebesturen dat hierop is ingegaan ?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 1
van 1 oktober 2004
van mevrouw MIEKE VOGELS

VAC Antwerpen – Uitbreidingsplannen

De ondertunneling van het centraal station in Antwerpen heeft ook heel wat gevolgen voor de directe omgeving van dit station. Zo wordt een tweede ingang gebouwd aan het Kievitplein en wordt dit plein volledig heraangelegd. De ideale ligging vlakbij het openbaar vervoer heeft Alcatel ervan kunnen overtuigen haar vestiging daar in te planten binnen een nieuw te bouwen kantoorcomplex. Ook de Vlaamse Gemeenschap heeft haar kantoren aan het Kievitplein en zou plannen hebben om uit te breiden. Deze uitbreiding zou echter niet opgenomen zijn binnen de al geplande kantoorruimte, maar de Vlaamse overheid zou hiertoe het "Dominicanenklooster" in de Ploegstraat slopen en ombouwen tot kantoren. Dit klooster heeft een riante tuin, een groene oase in een voor de rest veeleer "stenen" omgeving.

De bouwaanvraag met als onderwerp het uitbreiden van een bestaand kantoorgebouw en de afbraak van het kloostercomplex werd namens de Group GL International - Kairos Development ingediend door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Vlaams Gewest, en dit in het kader van artikel 127 van het decreet ruimtelijke ordening. Dit artikel 127 stelt dat wanneer de aanvraag betrekking heeft op "werken, handelingen of wijzigingen van algemeen belang, overeenkomstig art. 103", het Vlaams Gewest via de gewestelijke ambtenaar de aanvraag doet.

Dit houdt in dat het gewest zich hier beroept op het algemeen belang. Tegelijkertijd wordt ook de rol van de stad Antwerpen gereduceerd tot organisator van het openbaar onderzoek. De stad kan enkel advies geven en kan niet beslissen over de bouwvergunning.

Op het gewestplan staat het gebied waar zich het klooster bevindt nog steeds als woonzone inge-

kleurd. Kantoren kunnen dus niet. De bestemming van deze zone moet worden vastgelegd in het stedelijk structuurplan. Dit plan is er nog niet, dus dient er eerst een bijzonder plan van aanleg (BPA) opgemaakt of minstens een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) te worden uitgetekend. Er is wel een RUP voor de aangrenzende zone, de eigenlijke bouwput Kievitplein.

Er is als gevolg van deze handelwijze heel wat ongenoegen en onzekerheid bij de buurtbewoners. Er gebeuren zeer omvangrijke ingrepen zonder dat er een globale visie is over de toekomst van deze buurt. Deze wijze van werken strookt ook niet met de geest van het Vlaams regeerakkoord, waarin gepleit wordt voor actief burgerschap. Dit kan maar als je die burger ook au sérieux neemt. Een goede verstandhouding tussen de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap die hun werkplek hebben aan het Kievitplein en de omwoners, lijkt me essentieel.

Tot slot wil ik erop wijzen dat het aantal kantoorgebouwen in deze buurt enorm is. Voorbeelden in andere steden hebben aangewezen dat een monofunctionele invulling van een wijk leidt tot verloedering en "dode" straten 's avonds en in het weekend. In Brussel is daarom rond het Noordstation gekozen voor de herziening van het oorspronkelijk plan en is er nu ook bewoning in deze kantoorbuurt. Het zou onvergefelijk zijn dat we in Antwerpen deze fout herhalen !

1. Waarom werd voor de bouwaanvraag voor de uitbreiding van de kantoren van de Vlaamse Gemeenschap aan het Kievitplein te Antwerpen gebruikgemaakt van artikel 127 ?

Hoe kan het algemeen belang dat met artikel 127 wordt ingeroepen, worden verantwoord ?

2. Zal er een BPA of RUP worden opgemaakt om de bestemming van het klooster, nu gelegen in woonzone, te wijzigen ?
3. Werd met de stad overlegd over de bestemmingswijziging van het klooster en over de globale toekomst van deze wijk ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd eveneens gesteld aan minister Geert Bourgeois (vraag nr. 2).

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
5	10.09.2004	J. Loones	Nederlands zee-reservaat – Gevolgen voor visserijsector	219
7	24.09.2004	M. van den Abeelen	Distelbestrijding – Verplichting	137
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
△ 1	01.10.2004	M. Smet	Stora Enso – Expansiesteun	137
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
11	17.09.2004	G. Van Linter	Vlaamse Rand – Grondaankoop OCMW Brussel	138
12	17.09.2004	J. De Meyer	Onderwijspersoneel – Vervoerskosten	139
14	17.09.2004	J. Roegiers	Onderwijspersoneel – Fietsvergoeding	141
15	24.09.2004	J. De Meyer	Gemeenschapsonderwijs – Ongebruikte infrastructuur	143
16	24.09.2004	K. Van Dijck	Europees Jaar Opvoeding door Sport – Evaluatie	144
17	24.09.2004	W. Van Dijck	Voormalig Lyceum Tienen – Onderhoud en bestemming	144
18	24.09.2004	K. Van Dijck	Secundair onderwijs – Experiment polyvalente 1ste graad	145
5	01.10.2004	J. Peumans	Tewerkstellingscel Ford Genk – Evaluatie	146
6	01.10.2004	R. Verreycken	Inwerkingstrajecten – Evaluatie	148
I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin				
○ 1	04.08.2004	P. Ceysens	Kinderopvang in bedrijven – Fiscale aftrekbaarheid	231
○ 2	04.08.2004	P. Ceysens	Kinderdagverblijven – Loskoppeling erkenning en subsidiëring	232
○ 3	04.08.2004	P. Ceysens	Kind en Gezin – Vertaling brochures	232
○ 4	04.08.2004	P. Ceysens	IBO's – Principieel akkoord zonder subsidiegarantie	232
○ 6	11.08.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse Rand – Taalgebruik medische wachtdiensten	232
7	11.08.2004	M. Demesmaeker	Vlaamse Rand – MUG's	220
8	10.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	Jonge druggebruikers – Evolutie	222
○ 9	10.09.2004	K. Van Dijck	Gehandicapten – Parkeerkaart	233
11	10.09.2004	K. Van Dijck	Bijzondere jeugdzorg Kempen – Ontwikkelingen	224
○ 12	17.09.2004	J. Roegiers	Gemeentelijke kindercrèches – Subsidiëring	233
14	24.09.2004	M. Van den Eynde	Kinderopvang – Stand van zaken	150

	15	24.09.2004	L. Martens	<i>Voorzieningen bijzondere jeugdbijstand – West-Vlaanderen</i>	153
○	16	24.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Woonwagengewoners – Pleisterplaatsen</i>	234
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening					
	12	10.09.2004	C. Decaluwe	<i>Inning onroerende voorheffing – Stand van zaken</i>	226
	13	17.09.2004	W. Van Dijck	<i>RUP's zonevreemde gebouwen – Publicatie</i>	157
	14	17.09.2004	R. Verreycken	<i>Kogge van Doel – Behandeling, bewaring, tentoonstelling</i>	228
	16	17.09.2004	J. Peumans	<i>Heraanleg Antwerpse Leien – Extra maatregelen</i>	230
	18	24.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuidelijk Eiland Bornem – Vergunning Inter Shipping</i>	158
○	1	01.10.2004	M. Vogels	<i>VAC Antwerpen – Uitbreidingsplannen</i>	234
	3	01.10.2004	M. Demesmaeker	<i>Geplande supermarkt Affligem – Stand van zaken</i>	159
B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel					
	4	17.09.2004	M. Van den Eynde	<i>Olympische Spelen – Incident leeuwenvlag</i>	160
	5	17.09.2004	G. Van Linter	<i>Vormingsbesluit lokale mandatarissen – Brussel</i>	160
	6	17.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Culturele uitwisseling met Nederland – Besparingen</i>	161
△	7	24.09.2004	K. Van Dijck	<i>Europees Jaar Opvoeding door Sport – Evaluatie</i>	162
	8	24.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Musea – Bewakingspersoneel</i>	165
G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme					
	4	17.09.2004	C. Decaluwe	<i>Overheidsopdrachten – GIM NV</i>	175
	6	17.09.2004	H. Lauwers	<i>Kenniscentrum Toerisme en Horeca – Sluiting in augustus</i>	176
	7	17.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Radiofrequenties – Lier</i>	169
	1	01.10.2004	C. Berx	<i>VAC Antwerpen – Uitbreidingsplannen</i>	170
	2	01.10.2004	M. Vogels	<i>VAC Antwerpen – Uitbreidingsplannen</i>	171
	3	01.10.2004	B. Caron	<i>Kabeldistributie – Frequentiewijzigingen</i>	173
	4	01.10.2004	M. Smet	<i>Stora Enso – Expansiesteun</i>	167
	5	01.10.2004	M. Smet	<i>Vlaamse EU-vertegenwoordiging – Huisvesting, doelstellingen, budget</i>	175
	6	01.10.2004	M. Demesmaeker	<i>Jeugdherbergen – Beleid – Den Drossaard Diest</i>	168
K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur					
	29	17.09.2004	M. Van den Eynde	<i>E19 Edegem – Afrit dienstvoertuigen</i>	184
	30	17.09.2004	E. Glorieux	<i>Kluizenbos Dilbeek – Rooiing van bomen</i>	184
	31	17.09.2004	J. Loones	<i>De Blankaart (Woumen-Diksmuide) – Natuurherstel</i>	185
	32	17.09.2004	E. Glorieux	<i>A12 Meise – Geluidsschermen</i>	186
	33	17.09.2004	M. Van den Eynde	<i>Scheldeverdieping – Betrokkenheid gemeenten</i>	187
△	34	17.09.2004	J. Peumans	<i>Heraanleg Antwerpse Leien – Extra maatregelen</i>	188

35	17.09.2004	J. Loones	<i>“Kustwacht-Garde Côtière” – Bevoegdheid</i>	189
36	17.09.2004	J. Peumans	<i>Zwerfvuil langs gewestwegen – Inschakeling wegwachters</i>	190
38	17.09.2004	M. Van den Eynde	<i>Milieubeleid – Informatieverspreiding in faciliteitengemeenten</i>	193
39	17.09.2004	D. Guns	<i>IJzer – Waterkwaliteit en visbestand</i>	194
40	17.09.2004	D. Guns	<i>Dender – Waterkwaliteit en visbestand</i>	203
41	17.09.2004	M. Smet	<i>Maaiwerken langs Durme – Natuurschade</i>	211
42	24.09.2004	E. Matthijs	<i>Vlarem-geluidsnormen – Landbouwvoertuigen</i>	212
44	24.09.2004	M. Van den Eynde	<i>N171 kruispunt Pierstraat (St.-Ritacollege) – Verkeerslichten</i>	214
3	01.10.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Chroomzuurongeval N16 Puurs-Bornem – Saneringswerken</i>	214

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

13	24.09.2004	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Carrefour – Onderzoek verspreidingsverbod</i>	215
----	------------	-----------------------------	--	-----

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

9	24.09.2004	G. Van Linter	<i>Noorderring Brussel – Monsterfile</i>	215
1	01.10.2004	H. Stevens	<i>Tramlijn Antwerpen-Zwijndrecht – Verlenging.....</i>	216
3	01.10.2004	M. Demesmaeker	<i>Bestemmingsborden De Lijn – Taalgebruik.....</i>	218
4	01.10.2004	M. Van den Eynde	<i>Lijnbus 16 Lint – Tracé.....</i>	218